

10. Afsnit

Perioden med Martinus udenlandsrejser. Årene 1951 til 1960

Verdenskrigen er for længst afsluttet, og kontakten landene imellem er blevet normaliseret. Flyforbindelser er blevet almindelige og priserne er blevet overkommelige. Turismen i almindelighed blomstrer. Martinus og hans kosmologi er nu blevet kendt langt ud over landets grænser. Dette bevirker at tiden nu er ved at være moden til, at Martinus kan begynde at markere sig i den store verden.

10.1 Kildematerialet.

Som hovedkilder har vi tidsskriftet Kosmos, som fra og med 1955 afløses af Julekosmos. Kontaktbrevene udsendtes i hele perioden. Herudover har vi oplysninger fra de to bøger ”Martinus erindringer” samt de originale lydbånd der danner grundlag for bogen, og ”Martinus som vi husker ham”. Lidt oplysning har vi også fra Helmer Fogedgaards korrespondance med Erik Gerner Larsson som kan læses i 9. afsnit her i bogen. Denne brevveksling ebber dog ud i disse år. Lidt fra Per Thorells referater fra Søndagssamvær med Martinus, og lidt fra andre kilder, blandt andet Per Bruus Jensens bog om den tid hvor Per Bruus Jensen var elev hos Martinus. Bogen hedder ”Sol og Måne”.

Karakteristisk for denne periode var en stor rejseaktivitet såvel for Martinus som for Erik Gerner Larsson. Vi vil dog først se på hvad der skete på hjemmefronten.

10.2 Kosmos Ferieby, 1950.

I løbet af 1950 nåede Kosmos Ferieby i Klint den form som Martinus havde satset på.

I et tilbageblik over året 1950 nævner Gerner Larsson, at der har været en kraftig polemik vedrørende feriebyen, idet der nu er en kiosk hvor man også sælger cigaretter og kødkonserves. Dette forargede en del af dem der var vegetarer, og disse mennesker sagde at Martinus havde svigtet sine idealer. Som vi har set, har bl. a. Helmer Fogedgaard haft denne opfattelse. Denne diskussion vedrørende restauranten på Klintsøgaard hvor der også sælges kødretter og vin samt kioskens varesortiment, har været en diskussion der har løbet over en længere tid. Gerner Larsson påpeger i sin artikel, at der blandt de der er interesseret i Martinus kosmologi, kun er omkring 5% som er vegetarer og hverken ryger eller drikker alkohol. Gerner Larsson påpeger, at så længe de tre ansvarlige lærere inden for Martinus åndsvidenskab, nemlig Martinus, Gerner Larsson og Mogens Møller lever i overensstemmelse med disse idealer, har man ikke svigtet nogen idealer, han fremhæver i øvrigt synspunkter svarende til hvad Martinus har skrevet til Helmer Fogedgaard, og som kan læses i foregående, 9. afsnit, i brevet fra Martinus dateret 21. juni 1947. Her begrundet Martinus på en meget overbevisende og kærlig måde sine dispositioner desangående.

Grethe Olsen (senere Brinkhard) er i 1950 blevet inspektør for Klintsøgaard, og Mogens og Vibeke Møller administrerer pavillon 1 og 2.

10.3 Arbejdet på Institutet, 1951.

Man har nu fået passende store trykkemaskiner i kælderen på Mariendalsvej, og ved overgangen til 1951 er trykningen af Livets Bog I og II i fuld gang. Martinus arbejder på afslutningen af Livets Bog V. I

januar 1951 udkom bogen ”Menneskeheden og Verdensbilledet”, trykt på Mariendalsvej. Teksten har været udgivet i afsnit, som tillæg til Kosmos, indsat i hefternes midte, begyndende i juni 1950 afsluttet i januar 1951. I fortsættelse heraf udkommer nu igen, som tillæg til Kosmos, afsnit efter afsnit af ”Bisættelse”, begyndende i februar 1951 og udgivelsen afsluttes i oktober 1952. Teksten til ”Bisættelse” har tidligere været udgivet i forbindelse med Kosmos i 1934/35. Den blev også udgivet i 1952 i bogform, trykt hos H. Behrndt & Co, bogtrykkeri.

Den 25. januar 1951 skriver Horsens Avis en artikel om Martinus og hans kosmologi med titlen: ”Kroppen er kun et lånt hylster”

Den 2. april dør Thora Hammerlund der først var gift med Erik Gerner Larsson. De blev skilt i 1950. Thora blev derefter gift med Mogens Munch, og var dette til sin død. Thora Hammerlund arbejdede med oversættelse af Martinus arbejder til esperanto. Hun oversatte ”Paaske” og var i gang med at oversætte Livets Bog. Hun led i længere tid af en alvorlig sygdom, og døde af denne.

Erik Gerner Larsson afslutter i begyndelsen af 1951, 4. hefte af sit ”Kursus i Martinus Åndsvidenskab”. Også disse hefter, som i realiteten er bøger, bliver fremstillet på Mariendalsvej. Isobel Rønn arbejder på at oversætte dette kursus til engelsk. Isobel Rønn fungerede på dette tidspunkt som den engelskkyndige inden for Sagen.

10.4 Tegneren Paul Vermehren tilknyttes Sagen, og Benjamin Saxe arbejder på at opbygge en brevscole, 1951.

I 1951 blev en ny tegner, Paul Vermehren, tilknyttet Kosmos. Tidligere havde Withus tegnet til Kosmos, men han døde den 5. oktober 1947. Der havde ikke været knyttet nogen tegner til bladet i den mellem-liggende periode. Paul Vermehren havde i længere tid beskæftiget sig med Martinus kosmologi. Han tegnede runde tegninger suppleret med små digte.

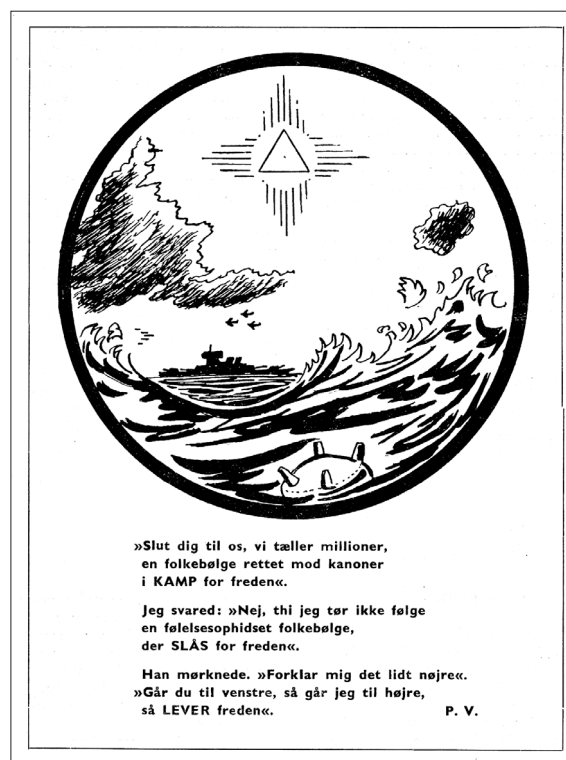
Erik Gerner Larsson omtaler hans medarbejderskab i Sagen i Kosmos no. 2, februar 1951 med følgende ord:

NY MEDARBEJDER

Siden vor afdøde medarbejder Withus’ tegninger over „Kosmisk kemi” fremkom i korrespondanceafdelingen, har vi måttet savne det „attiske salt”, som denne specielle måde at udtrykke sig, på, unægtelig er. Dette savn bliver nu afhjulpet. En af sagens venner gennem mange år, som både mestrer tegne- og digtekunsten, har i stilhed udarbejdet en serie, hvis første resultat vore læsere vil finde på efterfølgende side. Udover de mystiske bogstaver „P. V.” har vi lovet vor medarbejder anonymitet - hans eneste løn for disse i sandhed både forfriskende og oplivende „Piller”.

Erik Gerner Larsson.

Paul Vermehrens første tegning og tekst vises på den efterfølgende side i Kosmos.

10.1 Paul Vermehrens første tegning og tekst. Karakteristisk ved at tegningen altid er afgrænset af en cirkel. - e

Paul Vermehren døde i foråret 1964.

I september 1964 udgives på forlaget Kosmos, en lille bog på 55 sider med Paul Vermehrens tegninger

og digte. Bogens titel er: ”Tegn cirkler i sandet”. Forordet er skrevet af Erik Gerner Larsson. Bogen genudgives af Nordisk Impuls i 1996 i en revideret udgave.

I slutningen af 1950 begyndte magister Benjamin Saxe at udarbejde et breviskolekursus på basis af Erik Gerner Larssons ”Kursus i Martinus Åndsvidenskab”, det vil sige, med denne som grundbog. Dette arbejde blev dog aldrig fuldført. Benjamin Saxe havde i forvejen en breviskole som hovedsagelig omfattede undervisning i engelsk.

10.5 Martinus 61 års fødselsdag den 11. august 1951.

En gruppe af Sagens venner havde foretaget en indsamling for at give Martinus en bil i fødselsdagsgave.

Martinus følte imidlertid at han ikke kunne bruge gavebeløbet til at købe en bil, da Sagen, som vi ser, var i store økonomiske vanskeligheder.

Tage og Margrethe Buch har været med i denne gave, og Martinus skriver til givnerne om tilladelse til at bruge beløbet til Sagens konsolidering.

Den 20, August 1951.

Kære Tage og Margrethe Buch:

Jeg vil hermed gerne udtrykke min inderligste og hjerteligste tak for den kærlighed, De har vist mig ved at ville være med til at skænke mig en bil i fødselsdagsgave. Jeg forstår også i taknemmelighed den store venlighed fra de menneskers side, som har sat en indsamling i gang med dette formål for øje. Imidlertid er det således, at jeg ikke, så længe min sag befinder sig i økonomiske vanskeligheder, ønsker nogen bil, men tværtimod blot ønsker, at alt, hvad kærlige venner af mit arbejde på den ene eller den anden måde hjælper mig med, udelukkende må gå til en konsolidering af mit arbejde. Jeg vil derfor gerne benytte denne anledning til at spørge Dem, om De vil tillade mig at anvende det af Dem til det førnævnte formål beregnede beløb til denne konsolidering. Hvis jeg ikke hører noget fra Dem, betragter jeg dette som Deres venlige samtykke.

Idet jeg endnu engang takker Dem hjerteligt for Deres store venlighed imod mig, beder jeg Dem modtage min kærligste hilsen.
Martinus.

Vi ser her i dette brev, at Martinus kun tænker på Sagens ve og vel, og sætter sine egne ønsker og behov til side.

10.6 Erik Gerner Larsson rejser til England og Martinus bliver inviteret til Island, 1951.

Den 24/8 1951 rejste Gerner Larsson til London og kommer tilbage omkring 1/10 1951. Han var inviteret af to venner som boede der. Gerner Larsson skrev om sin tid i London i to kontaktbreve, nemlig 27/8 1951 og 17/9 1951. Da han kom hjem blev han skilt fra sin kone Inger Gaarde.

For at hjælpe Gerner Larsson lidt i hans ægteskabelige vanskeligheder, inviterede Jens Cavling Gerner Larsson på en tur til London i otte dage, for at adspilde ham lidt, og få ham lidt væk fra det daglige. Jens Cavling tog selv med ham derovre.

Læs i øvrigt Gerner Larssons brev til Helmer Fogedgaard dateret 5/11 1951 gengivet i 9. afsnit, hvor han også oplyser, at de islandske teosoffer har inviteret Martinus til Island hvor de ønsker han skal holde en række foredrag. De islandske teosoffer betalte såvel rejse som ophold.

10.2 - Jens Cavling til venstre og Erik Gerner Larsson i Central Park i London. - c

LITTERATURFORTEGNELSE

MARTINUS

Livets Bog I.....	ib. kr. 27.50
Livets Bog II.....	ib. kr. 32.00
Livets Bog III.....	hft. kr. 20.50
Livets Bog IV.....	hft. kr. 22.50
Et internationalt Verdensrige under Skabelse (Sætttryk af Livets Bogs fjerde kapitel).....	hft. kr. 1.50
Logik.....	hft. kr. 6.00
Den længst levende Afgud.....	hft. kr. 5.00
Den ideelle Føde.....	hft. kr. 5.00
Omkring min Missions Fødsel.....	hft. kr. 4.00
Paaske.....	hft. kr. 4.00
Menneskeheden og Verdensbilledet.....	hft. kr. 6.50

KOSMOS-BØGERNE

Nr. 1: Mellem to Verdenspoker.....	ib. kr. 4.50
Nr. 2: Bønnens Mysterium.....	ib. kr. 4.50
Nr. 3: Blade af Guds Billedbog Pinseglass over Livet.....	ib. kr. 4.50
Nr. 4: Hvad er Sandhed.....	ib. kr. 4.50
Nr. 5: Juleevangeliet.....	ib. kr. 4.50
Nr. 6: Kosmisk bevidsthed og mental suverænitet.....	ib. kr. 4.50

E. GERNER LARSSON

Martinus — en Introduktion.....	hft. kr. 5.00
Fremtidens Land (digte).....	ib. kr. 3.00
Kursus i Martinus Åndsvidenskab.....	(forlang brochure)

INGER GAARDE

„DU“ (prosastykker).....	hft. kr. 5.00
Korrespondanceafdelingen Brev hver 3. uge. Pris pr. brev.....	kr. 1.00

Forlang gratis prøvebrev tilsendt.

Månedssbladet KOSMOS..... pr. kvartal kr. 4.50

KOSMOS — Årgang 1939-1941.....	ib. kr. 12.50
KOSMOS — Årgang 1941-1944.....	ib. kr. 13.50
KOSMOS — Årgang 1944-1946.....	ib. kr. 14.50
KOSMOS — Årgang 1947-1948.....	ib. kr. 14.50
KOSMOS — Årgang 1949.....	ib. kr. 10.00
KOSMOS — Årgang 1950.....	ib. kr. 10.00

Ovenstående bøger samt oplysning om foredrag og studiekredse
i København såvel som i provinsen fås ved henvendelse til

Martinus åndsvidenskabelige institut

Mariendalsvej 94-96 · Tlf. Gothab 9280
kl. 9-16H. BEHNHOLT & CO. A/S
BOKTRYKKER-ROSEN.

Program

for

MARTINUS FOREDRAG

i

STUDENTERFORENINGENS
FESTSAL

*

Sæsonen 1951-52

MARTINUS Sæson 1951 - 1952

DET EVIGE VERDENSBILLEDE

Foredragsserie i Studenterforeningen, hjørnet af Vesterboulevard og Studiestræde

1. — Mandag d. 17. septbr. kl. 20,00

En verdenskulturs undergang.

De døende verdensreligioner.
Hedenskab i kristendommen.
En defekt guddomsopfattelse.
En verden i overtro.

2. — Mandag d. 1. oktbr. kl. 20,00

Materialisme, vaabenmagt og verdensfred.

Tids- og rumdimensionel videnskab kan
umuligt danne moralgrundlag.
Moralshed, krig og ufred.
En verden i lidelse, sorg og sygdom.
(Lysbilleder).

3. — Mandag d. 15. oktbr. kl. 20,00

Moral og verdensbillede.

Længslen efter en varig fred.
Bestræbelser for at forene verdens
nationer og stater.
Forhandlinger, konferencer og freds-
ligaers kapitulation.
Det manglende verdensbillede.

4. Mandag d. 29. oktbr. kl. 20,00

Profeter og dogmer kan ikke
frelse verden.Verdensbillede og den materialistiske vi-
denskab.
Kristus og den ny videnskab. (Ånds-
videnskab).Talsmanden „Den hellige ånd“.
Det tredje testamente.

5. Mandag d. 12. novbr. kl. 20,00

Reinkarnation og udødelighed.

Frem til verdensbilledet igennem livets
egen tale.
Kredsløbsprincippet.
De fire årstider.
De fire materiestadier.
(Lysbilleder).

6. — Mandag d. 26. novbr. kl. 20,00

Det levende væsens mysterium.

De tre X'er eller det evige noget.
Overbevidstheden og underbevidstheden.
Dag- og natbevidstheden.
Skæbnelement og talentkerner.
Det evige jeg hinsides tid og rum.
(Lysbilleder).

7. — Mandag d. 10. decbr. kl. 20,00

Universet og det levende væsen.

En logisk verdensstyrrelse eller et forsøn.
Gud og gudesøn.
Mikrokosmos, mellemkosmos og makro-
kosmos.
De levende væsener består af levende
væsener eller „I Ham leve, røres og ere
vi“.
(Lysbilleder).

8. — Mandag d. 14. jan. kl. 20,00

Hinsides døden og det fysiske plan.

De seks evige tilværelsesplaner eller
bevidsthedssfærer.
Skærsild og Paradis.
Trosdomener og virkelighedssfærer.
(Lysbilleder).

9. — Mandag d. 21. jan. kl. 20,00

Den højeste ild eller det seksuelle
mysterium.De ulykkelige ægteskabers zone.
Seksuelle afsporinger, perversiteter og
andre abnormiteter.
Hvorledes den seksuelle polkonstellation
i væsenet bestemmer dets livsoplevelse i
lys og mørke.
Den store fødsel eller kosmisk indvielse.
(Lysbilleder).

10. — Mandag d. 18. febr. kl. 20,00

En ny verdenskulturs fødsel.

Alverdens stater forenede under een re-
gering.
Politik og sektdannelse forsvinder.
Kun een eneste politik og een eneste re-
ligion og det er — åndsvidenskab.
Pengesystemet forsvinder og menneskene
frigøres fra det økonomiske slaveri.
Den menneskelige skabevne udviklesudelukkende til fordel for kunst, viden-
skab og retfærdighed.
Den varige fred på jorden bliver fun-
damental.

11. — Mandag d. 25. febr. kl. 20,00

Det evige verdensbilledes kosmiske
facitter.Du skal elske din næste som dig selv.
Det et menneske sør, skal det høste.
Det man vil, at andre skal gøre imod os,
må vi først gøre imod dem.
Kun kærlighed kan afføde kærlighed.
Ethvert levende væsen er sin egen skæb-
nes herre.
Universets struktur er kulminerende
kærlighed.
„Alt er såre godt“.

12. — Mandag d. 18. marts kl. 20,00

Vejen til indvielse eller kosmisk
bevidsthed.Den legemlige og åndelige udrensning
af sig selv.
Hvilke bevidsthedstendenser man må
vænne sig af med, og hvilken højere
egenskaber eller evner man må tilvæn-
ne sig.
De moralske geni eller mennesket i
Guds billede.
(Ret til eventuelle forandringer i fore-
dragene forbeholdes).

10.3 og 10.4 - Programmet som viser Martinus foredragsserie i Studenterforeningen festsal. - e

10.7 Martinus holder foredrag i studenterforeningens store festsal.

I sæsonen 1951–1952 havde Martinus lejet sig ind i Studenterforeningens store festsal i København med plads til 550 tilhørere. Martinus holdt foredrag her hver anden mandag.

- Den 17/9 1951 kl. 20: "En verdenskulturs undergang"
- Den 1/10 1951 kl. 20: "Materialisme, våbenmagt og verdensfred"
- Den 15/10 1951 kl. 20: "Moral og verdensbillede"
- Den 29/10 1951 kl. 20: "Profeter og dogmer kan ikke frelse verden"
- Den 12/11 1951 kl. 20: "Reinkarnation og udødelighed"
- Den 26/11 1951 kl. 20: "Det levende væsens mysterium"
- Den 10/12 1951 kl. 20: "Universet og det levende væsen"
- Den 14/1 1952 kl. 20: "Hinsides døden og det fysiske plan"
- Den 21/1 1952 kl. 20: "Den højeste ild eller det seksuelle mysterium"
- Den 18/2 1952 kl. 20: "En ny verdenskulturs fødsel"
- Den 25/2 1952 kl. 20: "Det evige verdensbilledes kosmiske facitter"
- Den 18/3 1952 kl. 20: "Vejen til indvielse eller kosmisk bevidsthed"

Foredragene annonceredes i Kosmos 1951 side 114, men blev også annonceret i pressen. Ud over disse foredrag holdt Martinus også foredrag på Mariendalsvej.

Peter Zacho skrev, at der var journalister tilstede til det første foredrag. Der var imidlertid typografstrejke den efterfølgende nat så der blev ikke skrevet noget om foredraget i pressen. Ved de efterfølgende foredrag var der ikke nogen journalister, og derfor blev der ingen presseomtale overhovedet.

Peter Zacho fortæller i øvrigt at salen var fyldt, og tilhørerne klappede efter foredragene. Referaterne kan læses i Kosmos begyndende med Kosmos 1951 side 133.

10.8 Martinus' Kulturfond, 1951.

Det står rigtig dårligt til med økonomien. Det ses allerede af to breve som Erik Gerner Larsson skriver til Tage Buch den 22/1 1951 og den 10/10 1951.

København, den 22 - 1 - 1951

Strengt fortroligt!

Kære Tage.

Jeg har længe tænkt på at ville skrive til Dem i anledning af en sag, som på sin vis ligger både Dem og mig stærkt på sinde. De var i sin tid så venlig at tegne en partialobligation i Klintsøgaard for dermed at hjælpe os til at løse den store opgave, vi der tog os på. I de nu svundne år er denne opgave blevet løst, og sagen ejer dermed et middel til at komme i kontakt med "nye mennesker", der ikke kan vurderes højt nok, og som allerede har vist sin store berettigelse igennem den tilgang af nye interesserede, der her første gang mødte Martinus navn og arbejde.

Imidlertid har denne store skabelse ikke været let at gennemføre. Partialobligationstegningen løste ikke, som De igennem Kosmos har læst, det økonomiske problem, hvorfor vi måtte optage normale offentlige lån i ejendommen. På sin vis kan jeg glæde Dem med, at det økonomiske problem vedrørende selve skabelsen deroppe nu er ved at finde sit endelige leje, og at der således ikke er nye, store vanskeligheder at løse. Vanskelighederne består egentlig kun i, at vi i disse år skal præstere en rentebyrde, som ofte "tvinger os i knæ".

Jeg har en følelse af, at mange har forstået dette, for Martinus modtager gang på gang de i sin tid udstedte interimsbeviser som gaver fra de tidligere långivere, og det er egentlig dette, der får mig til at skrive til Dem og spørge Dem, om det rentebeløb, De modtager fra os, spiller så stor en rolle i Deres økonomi, at denne vil lide under det, dersom De enten slog en streg over det eller gjorde Deres lån til Martinus rentefrit i for eks. fem år?

Vi har netop modtaget de nye ejendomsvurderinger, og selvom det måske nok kan være en glæde for os alle at erfare, at Klintsøgaard nu er blevet vurderet 50.000 kr. højere end sidste gang, betyder dette dog en direkte udgift for os alle på ca. 1000 kr. Lægger man dertil de idelige forhøjelser på trykningen af Kosmos og Livets Bog, vil De sikkert kunne forstå, at vi har en del vanskeligheder at slås med. Jeg ved godt, at man kan hævde, at vi burde forhøje priserne på både bladet, Livets Bog og foredragene. Men hvad opnår vi ved det? Sandsynligvis kun at et givet antal så ikke har råd til at deltage i vort arbejde.

Ligeledes har man hævdet, at vi burde tage honorar for alle de mange konsultationer, vi nu giver vederlagsfrit. Men derom kan der ikke være tale. De mennesker, der opsøger os, er i forvejen i så bitter nød, at det ikke kan være vor opgave at skabe flere vanskeligheder for dem, og deri tror jeg, at De er enig med mig. Jeg beder Dem alvorligt om ikke at misforstå denne min henvendelse. Jeg ved ligeså godt som De, at de ydede lån er ydet under bestemte forudsætninger, som naturligvis skal respekteres og vil blive det. Men vort samarbejde er jo ikke blot økonomisk, og det er derfor, jeg tør skrive til Dem, som jeg gør - og på absolut eget ansvar. Martinus er totalt uvidende om denne min henvendelse til Dem, som udelukkende har sit udspring i de vanskeligheder, jeg rent personlig føler mig forpligtet til ikke at bebyrde ham med.

Hvis De mener at kunne undvære det Dem tilkommende rentebeløb, uden at Deres økonomi lider under det, eller hvis De mener at ville ændre betingelserne for Deres lån til at være rentefrit, ved jeg, at dette vil være en stor hjælp for os i en lidt vanskelig tid. Mener De ikke at kunne gøre det, beder jeg Dem bemærke det på medfølgende blanket. Jeg skal da drage omsorg for, at De får et nyt af Martinus personlig underskrevet gældsbevis tilsendt i hvilket rentesatsen vil blive hævet til 5%, der da kommer til at omfatte både rente og afdrag, en ordning jeg håber vil være tilfredsstillende for Dem. Gældsbeviset og det forfaldne rentebeløb skal da være Dem i hænde den 1. februar under forudsætning af,

at De beviser mig den venlighed at returnere blanketten omgående.

Jeg beder Dem endnu engang opfatte min henvendelse til Dem som strengt fortrolig og håber, at De vil modtage den i samme kærlige ånd, som den er sendt Dem!

Med kærlig hilsen fra
din hengivne

Erik Gerner Larsson.

MARTINUS AANDSVIDENSKABELIGE
INSTITUT
„LIVETS BOG”S BUREAU,
MAANEDSBLADET KOSMOS,
KOSMOS FERIEBY
Mariendalsvej 94-96 København F.
Godthaab 92 80. Kl. 9-16
Postgiro 29580

København F., d. 10. oktober 1951

Kære Tage!

Som det er dig bekendt, har vore banker op-sagt sagens kassekreditter pr. 1. januar 1952. For at imødegå en økonomisk krise har Martinus bedt mig om at drage omsorg for, at samtlige husejere i Kosmos Ferieby optager en 1. ste prioritet i deres huse, således at banken ad den vej får et ekstraordinært afdrag.

Vi har forhandlet med Østifternes Kreditforenings repræsentant, hr. tømremester Helge Hansen, Staarup pr. Nykøbing/S. og han er nu klar til at foretage denne vurdering af samtlige A. og B. typer samt bondehusene. For at han kan foretage vurderingen, må han være i besiddelse af de enkelte husejeres skøde, brandforsikringspolice, matrikelskort samt vurderingsattest. For at denne sag, kan blive ordnet hurtigst muligt, beder vi dig derfor snarest sende de her nævnte papirer. Han regner med at få dem i denne uge, således at han kan gøre vurderingen klar i næste uge.

I håb om at du vil støtte Martinus i hans kamp for at klare den opståede situation, sender jeg dig og Henning Laug en hjertelig hilsen!

Din hengivne

Erik

I sin artikel i Kosmos 1951 side 107 oplyser Gerner Larsson at Banken har opsagt sit 7½ % lån på ca. 100.000 kr. i Kosmos Ferieby til indfrielse pr. 1. januar 1952. Man arbejder på at få lånet afviklet ved optagelse af private lån. I denne sammenhæng udsender Martinus den 19/10 1951 en rundskrivelse til alle Sagens venner. Skrivelsen var påført de enkeltes navn. Den nedenfor viste er som det kan ses, adresseret til Helmer Fogedgaard.

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT
MARIENDALSVEJ 94-96. KØBENHAVN F.
TELEFON GODTHAB 9280 (9-16)

København F, den 19.10.1951

Kære hr. Helmer Fogedgaard!

Når jeg tillader mig at henvende mig til Dem, er det, fordi jeg ved, at De interesserer Dem for mit åndelige arbejde, dets beståen og dets fremtid. Forhold, jeg ikke er herre over, nemlig den hårde kreditstramning, der hindrer mig i, trods fuld banksikkerhed, at låne de for Sagen nødvendige midler på normal vis, tvunger mig til at gøre noget usædvanligt for at føre den mission igennem, som forsynet har lagt på mine skuldre.

Venner af min sag, har tilbudt mig at sende et opråb ud blandt samtlige Sagens interesserede for at skabe en øget bidragsordning, således at de foreliggende opgaver kan blive løste, et tilbud jeg kærligt har måttet afslå, fordi jeg mener, at det er min pligt i den foreliggende situation at tage denne sag i min egen hånd.

Jeg har derfor anmodet min juridiske rådgiver gennem mange år, kontorchef i Frederiksberg Skattevæsen hr. Eigil Hansen, om at samle de mange bidragsydere, der igennem årene så kærligt har hjulpet mig, i een sammenlutning eller forening, hvis formålsparagraf skal indeholde det ene, at alle indkomne bidrag skal anvendes til støtte for bevarelsen af Sagens to hovedejendomme, Mariendalsvej 94-96 og Klintsøgaard, idet disse ejendomme allerede testamentarisk er bestemt til sammen

med mine skriftlige arbejder at udgøre kernen i den selvejende institution, der vil blive oprettet efter min død.

Det er mit inderlige håb, at så mange som muligt vil slutte op om denne opgave, idet man derved fritager både mig og min nærmeste medarbejder gennem 22 år, Gerner Larsson, for et efterhånden stort pres, der berøver os kræfter, som vi nu meget gerne vil anvende på vort rent åndelige arbejde. Jeg ved, at der fra forskellig side er rejst kritik mod Gerner Larssons administration af Kosmos Ferieby, men denne kritik har udelukkende sin rod i ukendskab til de faktiske forhold. Jeg alene bærer ansvaret for samtlige økonomiske dispositioner, som alle er udført efter samråd med mig. Når jeg nævner dette, skyldes det den kendsgerning, at mit arbejde ikke i sin natur udgør en "forretning", men derimod en kamp for skabelsen af en højere og skønnere kultur end den nuværende. I en sådan kamp må udsigten til midlertidig økonomisk fordel ikke være det afgørende, men derimod udelukkende det, der i længden gavner den kultur, man sigter imod. Årene fra 1946 og til i dag har udgjort en uhyre belastning for os, men de væsentligste opgaver er nu løste og det ægtepar fundet, som jeg med tryghed overlader driften af Klintsøgaard.

Jeg beder Dem derfor om at medvirke til skabelsen af et fond, der udelukkende har forannævnte formål for øje. Ved et medlemskab med et minimumskontingent på kr. 2,00 om måneden mener jeg, at den her skitserede opgave i forbindelse med en endelig realisation af de sidste grunde i feriebyen kan blive løst. Samtlige beløb bedes indbetalt til kontorchef Eigil Hansen, der både overfor Dem og mig årligt vil gøre rede for det indbetalte beløbs størrelse og anvendelse. Skulle beløbet overstige det nødvendige til det givne formål, ønsker jeg den overskydende del anvendt til genoptrykning af de af mine værker, der enten er eller er lige ved at være udsolgte. Det er en selvfølge, at vi, den dag denne sammenlutning ikke længere er nødvendig, i samråd med Dem enten opløser den eller lader udarbejde en ny formålsparagraf.

I tillid til, at denne min henvendelse til Dem vil give det for mit arbejdes beståen nødvendige resultat, sender jeg Dem min kærligste hilsen

Martinus.

I 1951 danner en stor gruppe mennesker inden for Sagen en fond som får navnet "Martinus' Kulturfond". Under ledelse af afdelingschef i Frederiksberg kommune cand. jur. Eigil Hansen, modtager og administrerer fonden enhver understøttelse til Martinus. Sagens liv og vækst bliver i høj grad afhængig af denne fond, der uafhængig af Martinus, og på absolut frivillig grund, er opstået som en naturlig virkning af de tanker som Martinus i sit livsværk har givet udtryk for. Denne fond modtager frivillige tilskud, som i årene fremover, bl. a. giver mulighed for betaling af de rentebyrder der kommer til at påhvile Sagen. Ligeledes er denne fond det økonomiske grundlag for det senere tiltag, der består i at hjælpe ubemidlede aldersrentenydere fra Frederiksberg og Københavns kommune til et billigt ophold i Kosmos Ferieby. Fondens indtægter kommer udelukkende fra mennesker der giver pengebeløb til hjælp for Sagen. Fonden er omtalt i Julekosmos 1957 side 78. Regnskabet for fonden bliver en gang årligt offentliggjort i tidsskriftet Kosmos og i Kontaktbrevene.

Se Martinus skrivelse til Kulturfondens medlemmer lidt længere fremme. Den er dateret 31/10 1955. Martinus takker her medlemmerne for deres hjælp.

10.9 Åndsvidenskab for hvermand, påbegyndt 1952.

Med kontaktbrev dateret 11/1 1952 påbegyndte Erik Gerner Larsson udgivelsen af hvad han kaldte: "Åndsvidenskab for hvermand". Det er tekster der udgør en lettere tilgængelig vejledning i forståelsen af Martinus kosmologi end teksterne i "Kursus i Martinus åndsvidenskab", der nu er blevet færdig. Udgivelsen af "Åndsvidenskab for hvermand" gennemføres som tillæg til kontaktbrevene, og med egen paginering. Denne udsendelse stoppede i august 1953, hvorefter fortsættelsen skulle komme sammen med tidsskriftet Kosmos. Dette meddeltes i kontaktbrev dateret 4/9 1953. Dette udsagn blev imidlertid ikke fulgt op, og den sidste halvdel af kurset udkom som bøger i 1967. Teksten som ud-

kom sammen med kontaktbrevene, blev derefter udgivet i form af 2 bøger i A5-størrelse. Den første blev udgivet i 1953, den anden i 1954. Resten udkom også som 2 bøger i A5 størrelse, som den tredje og den fjerde i året 1967.

Der arbejdes også med tanker om at få oversat Martinus bøger til forskellige sprog.

10.10 Carlo Münchenberg skriver en artikel med titlen: "Nogle telepatiske og hypnotiske forsøg i relation til Martinus analyser", 1952.

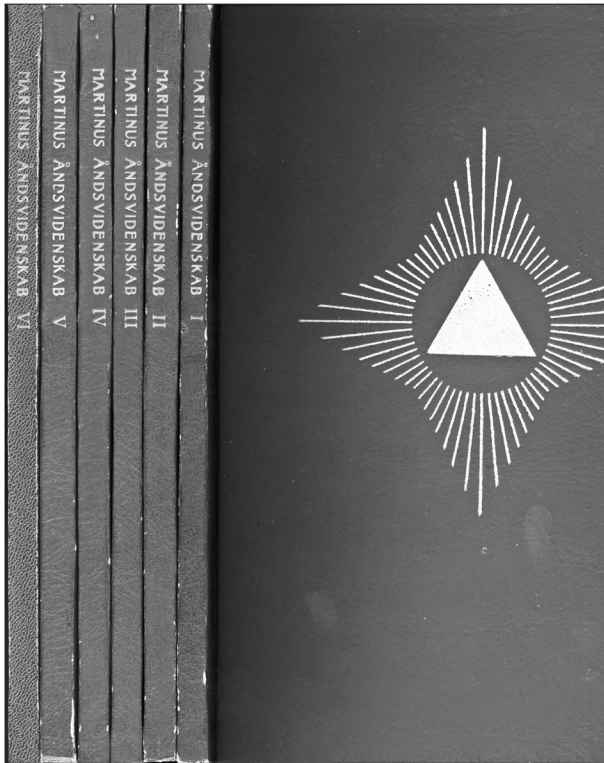
I Kosmos 1952 side 12 findes en interessant artikel skrevet af Carlo Münchenberg med titlen: "Nogle telepatiske og hypnotiske forsøg i relation til Martinus analyser". Som titlen siger sammenholder han Martinus analyser med nogle forsøg udført med hypnose. For den der også kender noget til hypnose og regression, er det ikke så overraskende, men det er interessant derved, at det er den første artikel der trykkes i Kosmos af denne art. Det er også første gang man sammenholder sådanne erfaringer med Martinus kosmologi.

10.11 Martinus' foredrag uden for København, 1952.

Martinus havde i begyndelsen af 1952 en meget travl sæson med foredrag. Ved siden af foredragene i studenterforeningen holdt han også foredrag rundt i studiekredsene i Jylland og på Fyn, og han havde som noget nyt, planlagt en foredragsrække i Oslo hvor han skulle holde 6 foredrag på datoerne 11/2 – 13/2 – 10/3 – 12/3 – 24/3 og 26/3 1952. Dette blev imidlertid udskudt til efteråret samme år, da der ikke var mulighed for at få passende lokaler på grund af Olympiaden. I bogen "Martinus erindringer" side 124 ser det ud til, at man fejlagtigt har anført at foredragene blev holdt i foråret 1952.

10.12 Erik Gerner Larsson afslutter sit værk: "Kursus i Martinus åndsvidenskab, 1952.

I januar 1952 var hefte 5 af Erik Gerner Larssons kursus i Martinus åndsvidenskab i trykken og hefte 6 (det sidste) var også færdigskrevet og parat til at gå i trykken. Disse hefter blev trykt på Mariendalsvej.

10.5 - Gerner Larssons værk "Kursus i Martinus åndsvidenskab" er afsluttet. Den foreligger indbundet i grønt stift bind, størrelse 20 x 26 cm. - e

10.13 Sigbritt Terner opretter et "Kosmos Studiehem" i Varnhem, 1952.

I Kosmos 1952 side 37 under overskriften: "Ett svenskt feriehem" meddeles det, at folkeskolelærerinde Sigbritt Terner har købt en ejendom i Västergötland, 4 km. fra Varnhem. Til ejendommen hører et areal på ca. 20 tønderland med en meget smuk natur. Ejendommen får navnet "Kosmos Studiehem". Det består af 7 værelser, 3 små lejligheder, en foredragssal der også tjener som fællesrum, samt spisesal. Der serveres vegetariske retter. Man udsender et lille fortløbende skrift med navnet "Grydningen" med oplysninger om aktiviteterne i Studiehemmet. Man gør opmærksom på, at man er klar til at modtage bestillinger på ophold. Der vil være samtaler og småforedrag om Martinus kosmologi, og der behandles aktuelle emner i relation til denne. Man tænker sig at studiehjemmet skal være åbent hele året.

Erik Gerner Larsson holdt 3 foredrag i Kosmos Studiehem i pinsen 1953 for 35 personer som kom fra mange forskellige steder i Sverige

10.14 Kosmos Ferieby, 1952.

I Kosmos Ferieby 1952 holdt Martinus i juli foredrag hver mandag kl. 20. Gerner Larsson holdt foredrag hver onsdag kl. 20 og Mogens Møller hver fredag kl. 20.

10.15 Martinus første rejse til Island, 1952.

I sommeren 1952 var præsidenten for de islandske teosofiske loger Gretar Fells og frue gæster i Kosmos Ferieby, og den 4. august holdt Gretar Fells en tale i foredragssalen hvor han tilkendegav sin og de islandske teosoffers store sympati for Martinus. Han sagde også, at han havde inviteret Martinus til Island i en måneds tid. Talen er trykt i Kosmos, juli/august 1952 side 81.

I de knapt 62 år som Martinus indtil nu har levet, har han ikke været uden for Danmarks grænser.

Den første rejse Martinus kom på, blev et besøg i Island baseret på Gretar Fells invitation. Martinus rejste med fly til Island den 7. september 1952 og kom hjem den 4. oktober. Han skrev breve hjem til Institutet. Fem er gengivet i Kontaktbrevene nr. 19, den 26/9 – nr. 20, den 10/10 – nr. 21, den 24/10 – nr. 22, den 7/11 – nr. 23, den 21/11.

10.6 - Hr og fru Fells fotograferet i København under deres ophold i Danmark i 1952. - c

10.7 - Hr og fru Fells fotograferet sammen med nogle af Sagens venner. Fra venstre ses Henrik Voss, Tage Buch, Kay Filtenborg, fru Fells, Kay Filtenborgs kone Elvi Filtenborg, Gretar Fells, Ib Schleicher, Tage Buchs kone Sysse Buch (forrest), en person som jeg ikke ved hvem er, og yderst til højre Jens og Vera Cavling. - c

Kort efter Martinus ankomst til Reykjavik, blev han interviewet af forfatteren Kristmann Gudmundsson. Interviewet blev trykt i "Morgenbladet" den 10/9 1952. Kan læses i Kosmos, september 1952 side 106.

Martinus havde et stort antal personlige samtaler. Han holdt en række foredrag og rejste lidt rundt på Island og oplevede den islandske natur som han var meget betaget af. Han var også nogle dage i Akureyri.

10.16 Erik Gerner Larsson gifter sig med Lise Duus Christensen, 1952.

Af et brev fra Lise og Erik Gerner Larsson ser vi at de er blevet gift.

København den 30-9-52.

Kære Sysse og Tage!

Tusind tak fordi I så kærligt erindrede vort bryllup! Det var kært af Jer!!! Vi er nu så småt begyndt at opleve hverdagen og inden længe glider vi forhåbentlig ind i den rolige livsrytme, som vi begge så inderligt Ønsker og som jo er det egentlige mål med vor beslutning. Vi glæder os nu inderligt til at få Martinus hjem igen - det bliver dejligt at have ham her og især at få lov til påny at gøre hvad vi kan for at skabe glæde og lys omkring ham! Tak for al Jeres godhed og kærlighed imod os! og endnu engang tak for bryllupsgaven! Jeres taknemmelige

Lise og Erik

10.8 - Martinus afrejse til Island. Der var mødt mange op i lufthavnen for at ønske ham god tur. Blandt personerne kan nævnes hr og fru Filtenborg, Peter Zacho, Grethe og Else Olsen, Gerner Larsen, Ib Schleicher, Henrik Voss og Eigil Hansen, men personerne er svære at identificere. - c

10.17 Martinus holder foredrag i studenterforeningen, 1952.

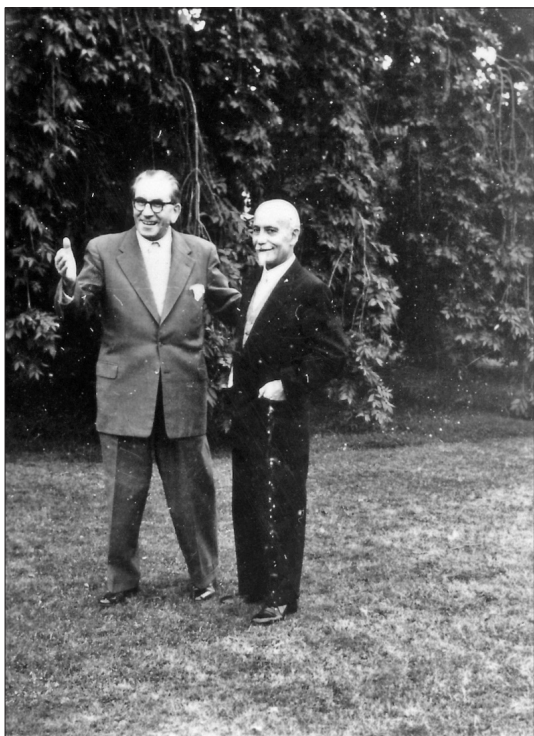
Martinus holdt igen i denne vinter foredrag en gang om måneden i Studenterforeningens store sal. Første foredrag afholdes den 6. oktober kl. 20, altså 2 dage efter Martinus hjemkomst fra Island

10.18 Skolepsykolog Svend Åge Rossen begynder at skrive i Kosmos, 1952.

I 1952 begyndte skolelærer, senere fagpsykolog, Svend Åge Rossen at skrive i Kosmos. Hans første artikel havde overskriften: "Træk af filosofiens historie" Kosmos juli/august 1952 side 90. Sin anden artikel skrev han i december 1952 med titlen: "Fra Kant til Martinus kosmiske analyser"

10.19 Paul Brunton er gæst hos Martinus, 1952.

I 1952 var Paul Brunton og frue gæst hos Martinus på Mariendalsvej i knapt 4 måneder, hvor Brunton studerede Martinus kosmologi, og havde mange samtaler med Martinus. Det var forfatterinden Ingrid Okkels der havde gjort Brunton opmærksom på Martinus arbejde. Okkels skrev til Brunton i 1949 og fortalte om Martinus. Dette resulterede i at Brunton kom på et kort visit, som blev efterfulgt af det lange ophold i 1952. Ingrid Okkels og hendes mand Erich Gentsch var tolk for Martinus. Ingrid Okkels fortæller om samværet mellem Martinus og Brunton i bogen "Martinus som vi husker ham" side 105. Paul Brunton har skrevet et forord til den engelske udgave af Martinus bog: "Menneskeheden og Verdensbilledet". Forordet er oversat til dansk, og gengivet i Kosmos september 1952 side 97. I sin tekst redegør Brunton for hvordan han gennem samvær og samtaler har oplevet Martinus og hans kosmologi, hvilket helt igennem er beskrevet meget positivt.

10.9 - Martinus og Paul Brunton. - c

10.10 - Erik Gerner Larsson, fru Brunton, Martinus og Paul Brunton i feriebyen i Klint. - c

10.11 - Martinus, Paul Brunton og Erik Gerner Larsson i haven ved Villa Rosenberg. - c

10.12 - Martinus og Paul Brunton fotograferet i Stutgårdens have i Hillerød hvor de sammen med Jens og Vera Cavling var på besøg hos Henrik Cavlings enke Kirsten Cavling. Jens og Vera fungerede samtidig som tolk. - c

10.13 - Jens Cavling sammen med sin moder Kirsten Cavling foran Stutgården i Hillerød. - c

10.14 - Martinus fotograferet i Stutgårdens have sammen med Vera Cavling og en nonne der ofte var på besøg hos Kirsten Cavling, - c

10.15 - Paul Brunton besøgte også Kai Ankerbye. Her prøver han en lydbehandling som dr. Ankerbye behandlede mange patienter med, og med godt resultat. - c

10.20 Overlæge Cai Ankerbye køber Klintsøgaard for at indrette en vegetar- og råkost-kuranstalt, 1952.

I kontaktbrev for julen 1952, brev 25, meddeles det at hr. og fru. Overlæge Cai Ankerbye har købt Klintsøgaard og den tilhørende park. Klintsøgaard vil blive genåbnet som en gennemført vegetarisk

og råkost-kuranstalt, med helårsdrift. Overtagelsen fandt sted den 1. april 1953. Ægteparret Ankerbye havde på dette tidspunkt studeret Martinus kosmologi i mange år medens de boede på Bornholm, hvorfra de flytter til Klintsøgaard. I tidsskriftet "To verdener" 1952 side 253 refererer Helmer Fogedgaard et interview med fru overlæge Ankerbye, trykt i Nationaltidende den 24. juni 1952. Her udtaler hun sig meget begejstret om Martinus.

Cai Ankerbye gik meget ind for alternative behandlingsformer, og forlod derfor Den Danske Lægeforening som han var medlem af (oplysning fra Thorrells samtale med Martinus 18. januar 1981).

10.21 Mogens Møllers foredragsarbejde i provinsen, 1952/53.

Mogens Møller arbejder hårdt med foredrag i provinsen. Gennem tre breve fra ham til Tage Buch får vi et lille indtryk af hans arbejdsindsats.

Mogens Møller
Vester Ringgade 212
Århus.
Århus, den 9/11 - 52.

Kære Tage!

Jeg har vist ikke engang faet sagt dig tak for alt det dejlige papir, du sendte mig.

Det var helt sjov at se "den længst levende afgud" i Kosmos. Jeg sender her "En hverdagshistorie, eller teori og praksis", "Koncert med efterspil" samt en lille julespøg. Nu kan du jo se, om i kan bruge noget af det i Kosmos ved lejlighed.

Måske kommer jeg til København og holder et foredrag om kunst i åndsvidenskabelig belysning lørdag d. 22. ds.

Dit arbejde med Kosmos kan mærkes, jeg håber, du har både tid og tålmodighed til at holde ud.

Vi har lige haft Martinus på besøg, det var en stor oplevelse. Arbejdet går godt herovre, jeg har meget at lave! Nå, skal dette nå postkassen inden ti, må jeg slutte.

Kærlig hilsen til jer begge
fra alle mine piger + Mogens.

MOGENS MØLLER
Vester Ringgade 212

Århus, den 30/11

Kære Tage!

Tak for dit rare brev: Det var en stor glæde for mig at høre, at du var glad for artiklen. Dine dessiner og illustrationerne var jo i sig selv en stor del af dispositionen, så jeg synes, egentlig, det gik forholdsvis nemt. Skulle du en anden gang få en ide, som du ikke selv har tid til at udføre, så vil jeg gerne prøve igen. Tak for ideen til en tegning, den kan jeg sikkert få noget ud af, når jeg får gennemtænkt den; også på dette felt er jeg altid taknemlig for ideer og stof.

Med hensyn til ”MM tegner og digter”, som du i dit brev nævner, Gerner har talt om til Decemбернаummeret, er jeg ganske uvidende derom. Det må være det stof, I har, han tænker på.

Nu kan det vist også knibe med at få lavet mere inden jul, udover enkelte ”private” ting, der specielt har med julen at gøre. Men det bliver nu sikkert også først i de sidste dage før jul, når jeg er i Kbhvn, at jeg får tid til det. Jeg har endnu 3 ugers foredrag og temmelig lange rejser i dette år, og her hjemme skal vi ha håndværkere, så der bliver vist ikke megen ro til ”hjemmearbejde”.

Hermed følger tegningen til vort julekort, som du jo har været så letsindig at sige, at du også i år vil klare for os. Og det skal du ha tak for. Det er en stor hjælp, kan du tro! Jeg har tænkt mig, at tegningen i år blot skal laves som kort, der kan sendes uden kuvert. Det er så dyrt med al den porto, kuverter osv. Så kan vi sende som tryksag for 8 øre, og man kan vist ikke sige, at det er ”upersonligt” endda. Og så kan jeg jo alligevel skrive på den blanke side, dels som postkort, dels i kuvert, hvor jeg synes, det er ”påkrævet”. Jeg håber, tegningen er god nok til reproduktion, og at det ikke er alt for besværligt for dig, at skulle ha det at trækkes med.

Vi kommer til Kbhvn. D. 20/12, regner vi da med, og mon ikke der er foredrag på Mariendalsvej søndag. d. 21 ? Så ses vi måske der? 2. juledag vender vi atter næsen mod Århus, så der kan blive lidt ferie her hjemme, inden jeg tar fat igen i det nye år.

Alle mine piger beder mig hilse både Sysse og dig mange gange og så får I også en kærlig hilsen fra jeres hengivne

Mogens.

MOGENS MØLLER
Vester Ringgade 213

Århus, den 10/5 - 53.

Kære Tage!

Tak for dit kort, som kom mens jeg var på farten. Denne gang var jeg ude lige til fredag. På een dag var jeg i 5 forskellige byer:

Jeg drak morgenkaffe i Brørup, hvor jeg havde holdt foredrag aftenen før, spiste til middag i Vejle, hvor jeg besøgte skrædder Holsts, drak eftermiddagskaffe i Daugård, hvor jeg besøgte Flemming, en lærerinde som har været flere gange ved Klint - og hendes mand, alle vegne med MEGEN snak. Holdt foredrag i Horsens med spørgsmål bagefter, og der var mange, da det var sidste gang. Derefter i bil til noget der hedder Homum pr Rask mølle, hvor jeg besøgte en lærer og hans kone, der var ved Klint i sommer. Der overnattede jeg - efter megen snak - næste dag snakkede jeg dels med læreren og hans kone og havde tegnetime med børnene i skolen først formiddagsholdet, senere eftermiddagsholdet. Det var nu sjov. Så to timers raslen med rutebil til Herning, hvor jeg holdt foredrag en time efter ankomsten, fælles kaffebord efter foredraget! Boede hos en meget videbegærlig og snakende, men også rar mand. Næste dag hjem - ih, hvor var det dejligt at komme i sin egen seng igen og sove længe i den! Men det var en dejlig tur, mange mennesker var glade fordi jeg kom, det er en oplevelse, men man er ikke mange sure sild værd, når man kommer hjem.

Nu har jeg kun Thy – i morgen mandag – og Ringkøbing – tirsdag – tilbage, så er det slut for denne sæson, og det er godt, for nu er jeg ærlig talt også træt af at rejse med futtog, og glæder mig til at ha et stykke tid herhjemme at slappe af i ved at lave noget andet end jeg plejer, bl. a. en artikel eller to til Kosmos. Her er billederne med tekst til billedet med pigen. Jeg håber teksten kan bruges, men er lidt træt, så jeg kan ikke rigtig selv bedømme det. Selve artiklen er påbegyndt, ja, halvdelen er vel færdig, men da jeg har måttet skrive den af mange gange har jeg ikke rigtig overblik over den, før jeg i denne uge har afsluttet mine foredragsrejser. Det blir onsdag. Så regner jeg med, at du kan ha den senest lørdag. Jeg skal i hvert fald gøre, hvad jeg kan for det.

I dag har Vibeke og jeg for en gangs skyld været en formiddagstur i skoven helt alene, ih hvor vi nød det! Det er jo ikke så meget, vi ser til hinanden. Vi kommer nok ikke til Klint før lidt ind i Juni, vi har ikke råd til at Vibs og pigerne rejser frem og tilbage to gange, og jeg har en hel del jeg gerne skal have lavet her hjemme. Bl.a. skal vi i fællesskab lave forskelligt til kiosken.

Det var fine artikler, både af Kirsten og den anonyme i sidste Kosmos. Og så var vi Vibeke og jeg i dag rørende enige om, at du laver nogle ganske udmærkede tekster til de udmærkede forsider, du finder frem. Det er en gevinst for bladet, at du ved det! Så, vil jeg slutte med at sende både Sysse og dig mange kærlige hilsener fra os alle fire.

Bi - Bo - Vi - Mo.

10.22 Kosmos Ferieby efter frasalg af Klintsøgaard og salg af enkeltgrunde til private, 1953.

I Kontaktbrev af 20/3 1953 omtaler Gerner Larsson feriebyen. Han oplyser, at alle grunde nu er solgt, og at der er stor aktivitet med bygning af sommerhuse på en del af de solgte grunde. Gerner Larsson nævner, at efter 1. april, hvor Cai Ankerbye overtager Klintsøgaard, ejer Martinus kun pavillonerne, foredragssalen, gartneriet (den tilhørende bolig har

Cai Ankerbye også overtaget), Villa Rosenberg som er administrationsbygning, samt en inspektørbolig som i sommeren 1953 vil blive opført lige ud for pavillon II. De store pavilloner og gartneriet bliver underlagt inspektørparret hr. og fru. Knudsen, som sidste år også var inspektør for Klintsøgaard. I august 1953 sælges gartneriet til en af egnens beboere.

Martinus vil nu, foruden sine almindelige foredrag, også afholde nogle korte kurser i feriebyen.

Martinus skriver i Kosmos januar 1953 side 1 om de ændringer der sker i Kosmos Ferieby. Martinus skriver, at han er glad for, at Klintsøgaard-bygningerne nu kan benyttes hele året, og han glæder sig over at råkostkuranstalten bliver rent vegetarisk. Han siger, at i virkeligheden er hovedbygningen ikke åndeligt blevet skilt fra, selv om den er blevet det juridisk og økonomisk. Martinus nævner at partialobligationslånene ikke løste de økonomiske problemer, som først antaget, men måtte suppleres med dyre banklån. Disse er nu blevet opsagt til indfrielse pr 1. januar 1952.

Da beboerne i pavillonerne selv ønskede at lave deres mad, måtte man indrette køkkener i pavillonerne, så det blev til ferielejligheder.

Feriebyen uden Klintsøgaard har en kapacitet, så 428 familier á 3 personer kan holde 14 dages ferie i kolonien hvert år, inden for feriesæsonen 15. juni til 15. august, når alle grunde er blevet bebygget. I øjeblikket er kapaciteten 244 familier.

Disse tal er lidt teoretiske idet det forudsættes at sommerhusene, der nu er privat ejede, stilles til rådighed for formålet, og er fuldt belagt, og at der sker udskiftning af beboere hver 14. dag. Feriebyen har en foredragssal og en sal i pavillonerne til foredrag, undervisning, feriekurser og underholdning. Der findes også et bibliotek, et gartneri og garageanlæg. Villa Rosenberg bebos i sommersæsonen af Martinus og af Gerner Larsson med hustru. Det er sådan indrettet, at Erik Gerner Larsson med familie bebor hovedhuset, og udhuset der før var vaskerum, brændselsrum m. m. er blevet indrettet som beboelse. Det er her Martinus bor.

De privat ejede parceller er sluttet sammen i en grundejerforening.

Der er dog stadig nogle forskellige banklån at forrente og afdrage.

10.16 - 1953. Fra venstre ses Lise Gerner Larsson, Erik Gerner Larsson, Martinus og Vera Cavling. - mb

10.19 og 10.20 - Sam Zinglersen byggede tre huse langs Klintvej, nr 100, 101, 102 som han gav navnene Svalen, Lærken og Viben. Sam Zinglersen lejede husene ud de første år indtil han solgte dem. - mb

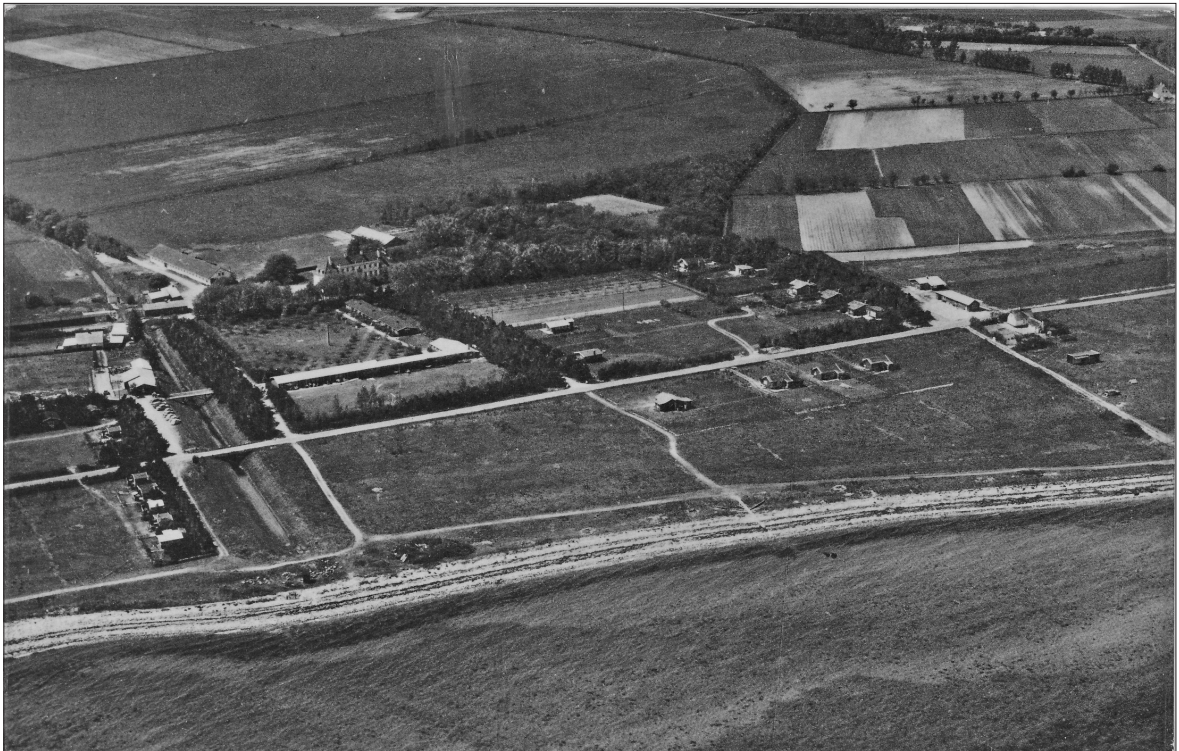
10.17 - 1954. Fra venstre ses Martinus, Lise, Lise og Erik Gerner Larssons søn Kim og Erik Gerner Larsson, fotograferet ved Villa Rosenberg. - c

10.18 - Villa Rosenberg, 1953. - c

10.21 - 1953. Martinus ved Villa Rosenberg. Udhuset som ses bag Martinus er nu ombygget så det kan bruges til beboelse. Her bor Martinus om sommeren. Gerner Larsson med familie bor i hovedhuset. - c

10.22 - 1953. I midten af billedet ses Klintsøgård og de to pavilloner. Langs Klintvej ses de tre ens huse som Sam Zinglersen byggede. I forlængelse af dem mod højre ses et lille fiskerhus, Klintvej 104 som Sagen også ejede, og som nu ejes af Ruth Olsen, som yderligere har bygget et lille hus "Bogbiksen". - tb

10.23 - Luftfoto 1953. Vi ser A-hus rækken i forgrunden. Bagest ses gartneriet og "Svenskehuset". - kn

10.24 - De gamle huse skal også vedligeholdes. Her er Julius Christensen ifærd med vedligeholdelsesarbejdet. - kn

10.27 - Mogens Møller var også en dygtig maler. Han havde mange forskellige talenter. Her står han ved siden af et af de gamle arbejderhuse (Fyrrebakkevej nr 14) og maler. Familien Møller var i Feriebyen en periode hver sommer, hvor de administrerede de to pavilloner. - bz

10.25 - Samtale med Martinus ved Villa Rosenberg. Fra venstre ses Henning Laug, Erik Gerner Larsson, Martinus, Åge Bøgedal, Lise Gerner Larsson og Henny Bøgedal. - hb

10.28 - Mogens og Vibeke Møller sammen med deres to piger, Bodil, ældst, og Birthe. - hb

10.26 - Sammenkomst i Villa Rosenberg. Fra venstre ses Ingeborg Ankerbye, fru Åkeberg, Martinus, ukendt, Ellen Knudsen (Gerner Larssons søster), Erik Gerner Larsson, overlæge Kai Ankerbye og yderst til højre Vera Cavling. - c

10.29 - Jens Cavling står ved Villa Rosenberg. - c

10.30 - Fiskerhuset Klintvej nr. 104 hvori familien Flygge Jørgensen boede i en periode medens de var bestyrere i feriebyen. Flygge Jørgensen står her foran huset med sin cykel. - hb

10.33 - Mogens Møller cykler forbi Julius og Jenny Christensens hus. - kn

10.31 - De tekniske faciliteter i feriebyen er stadig meget enkle. Her henter fotograf Aksel Frederiksen vand fra brønden hvor man stadig betjener sig af en almindelig vandpost. - hb

10.34 - En pause i arbejdet. Vi ser fra venstre Sven Johansson som var initiativtager til køb og indretning af "Svenskehuset", Käthe Christensen (Nisdam) forrest, bagved Bertil Ekstrøm, foran, Svends søn Thorbjørn Johansson, og Arne ?. - kn

10.32 - Der spises morgenmad på terrassen. Vi ser her fotograf Aksel Frederiksen og hans kone koncertpianist Judith Dupont i et af C-husene med A-husene i baggrunden. Aksel Frederiksen var god til at underholde, og optrådte ofte om aftenen med forskellige slags sketch. - hb.

10.35 - Det er godt at husene ikke er så store når man får lyst til at flytte dem. Her flytter man "Lodsens" hus. - mb

10.23 Der oprettes en arbejdsgruppe med henblik på at oversætte tekster til esperanto, 1953.

I Kosmos Januar 1953 side 4 skriver Ib Schleicher at der er oprettet en arbejdsgruppe med navnet "Esperanto-sekcio". Den har til formål at gøre Martinus verdensbillede tilgængeligt på esperanto. Umiddelbart i forlængelse heraf, side 7, skriver Peter Zacho en artikel med titlen: "Dr. Zamenhof-En biografi". Dr. Zamenhof var den mand som konstruerede kunstsproget esperanto. I Kosmos, september 1953 side 107 findes en artikel af Margrethe Noll: "Hömaranisme" om Dr. Zamenhofs personlighed. Noll var meget tidlig interesseret i esperanto. Hun har kendt Zamenhof personlig, og har hjulpet med undervisning og oversættelsesarbejde hos Martinus.

10.24 Foredrag og studiekredse, sommer og efterår 1953.

I marts 1953 holdt Martinus to 8 timers kurser i åndsvidenskab i såvel Odense som Århus. Titlen for kurserne var: "Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning". Han holdt det samme kursus i Kosmos Ferieby i slutningen af april måned.

Mogens Møller som boede på Vestre Ringgade 212 i Århus passede studiekredsene i Jylland, og Erik Gerner Larsson holdt foredrag hver onsdag aften i instituttets sal. Martinus holdt foredrag hver søndag i Institutet på Mariendalsvej.

Onsdag den 6. maj holdt Martinus foredrag med titlen: "Fra min Islandsrejse".

I sommersæsonen holdt Martinus, Gerner Larsson og Mogens Møller foredrag i Kosmos ferieby.

I Kosmos oktober 1953 gengives to avisreferater. Et fra Skive Folkeblad 1/10 1953 der refererer Mogens Møllers indledende foredrag for studiekredsen i Skive. Det andet fra "Vestkysten" der refererer Martinus foredrag for studiekredsen i Esbjerg. De to aviser refererede kun foredragene, og kom ikke med egne kommentarer.

10.25 Studiekredse og aktiviteter uden for Danmarks grænser, 1953.

I Kosmos september 1953 side 97, gør Gerner Lars-

son status over hvad der er kommet ud af rejserne til udlandet, og finder, at der er blevet skabt særdeles gode kontakter i Sverige, Island, Holland og England. Man arbejder nu intenst på at få oversat nogle af Martinus bøger til svensk. I Island har lærer Vignir Andresson etableret en studiekreds i Reykjavik, og har indkøbt en del af Martinus bøger. I Holland mener man at man kan klare sig med bøger på engelsk, hvorfor man arbejder hårdt på at få oversat nogle flere af Martinus bøger til dette sprog.

10.26 Venner af Martinus lejer stand på messe i Forum for at informere om Martinus kosmologi, 1953.

I Kosmos oktober 1953, under titlen "Nyt initiativ" fortælles, at nogle initiativtagere tilhørende kredsen omkring Martinus har lejet en stand på en messe i Forum i København. Messen har navnet "Vi hygger os". På standen uddelte man brochuremateriale om

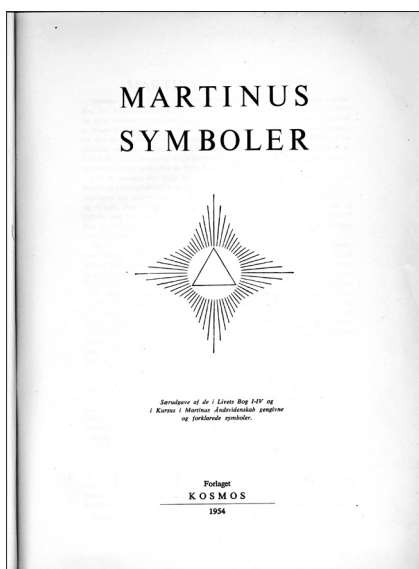

10.36 - Billedet viser den stand man satte op på messen i Forum i 1953. Bagest til højre står Kirsten Zacho. Hendes to døtre, Birthe (til venstre) og Lone står foran standen. Inde i stande står lampeskærmsfabrikant Robert Petersen. - hb

Martinus kosmologi. Messen blev afholdt i dagene 23. oktober til 1. november. I Kosmos november/december side 137 fortæller Robert Petersen om udstillingens forløb. Publikum tog vel imod standens præsentation af Martinus kosmologi. Der blev udelt ca. 6000 brochurer.

10.27 Martinus udgiver bog med 37 symboler, men uden tekst, 1953.

I det sidste nummer af Kosmos i 1953 meddeles det, at der i begyndelsen af 1954 vil blive udgivet en bog der indeholder 37 af Martinus symboler, men uden tekst, og med en blank side mellem hvert symbol. Den udkom i februar 1954 og indeholdt de 31 af Martinus symboler vist i Erik Gerner Larssons bog "Kursus i Martinus åndsvidenskab", samt 12 symboler fra Livets Bog I til IV. Der er dog et par gengangere så det bliver ialt til 37 forskellige symboler. Bagest findes "En kort biografi" om Martinus, samt omtale af de bøger som Martinus har skrevet til dato. Endvidere indeholder bogen et farvebillede af Martinus.

10.37 - Symbolbogen med titlen "Martinus Symboler", udgivet 1954. Den er 19 x 26 cm med hovedsymbolet i guldtryk på hvid baggrund. - e

10.28 Cai Ankerbye sælger Klintsøgaard til Nykøbing Sjællands sygehus, 1954.

I Kosmos marts 1954 side 36 skriver Gerner Larsson at Nykøbing Sjællands sygehus i eftersommeren 1954 henvendte sig til Overlæge Cai Ankerbye, med forespørgsel om de kunne købe Klintsøgaard til rekreationshjem. Handelen gik i orden, og i foråret 1954 blev Klintsøgaard fyldt med almindelige sygekassepatienter fra Holbæk Amt. Gerner Larsson udtrykker glæde over at bygningerne nu er kommet i hænder på en institution der har midler til at drive dem uden økonomiske vanskeligheder.

10.29 I perioderne maj-juni og i august måned udlejes Kosmos Ferieby til Alders- og invalidepensionister fra Frederiksberg kommune, foråret 1954.

I samme artikel i Kosmos marts 1954 skriver Gerner Larsson også, at man med virkning fra foråret 1954 har arrangeret det sådan, at alders- og invaliderentnydere fra Frederiksberg kommune kan få ophold i Kosmos Ferieby i perioderne 1. maj til 26. juni og fra 7. august til 4. september, opdelt i 14-dages perioder. Prisen skal være 4 kr. pr dag pr person. Forhåndsundersøgelser har vist, at der er stor interesse for arrangementet, så man forudser fulde huse i de to perioder.

Vi erindrer, at et lignende arrangement tidligere har været gennemført med Dansk Folkeferie, og med stor succes. Tiltaget med at tilbyde mennesker, der ikke har nogen tilknytning eller kendskab til Martinus åndsvidenskabelige arbejde, et billigt ophold i Kosmos Ferieby, har til formål at udnytte faciliteterne bedre, ved at udstrække sæsonen. Dette har ikke været muligt alene med mennesker som er specielt Martinus-interesserede. De specielt Martinus-interesserede mennesker har stadig feriebyen for sig selv i højsæsonen. Aldersrentnydere med speciel interesse for Martinus kosmologi, har dog en fortrinsstilling til at få plads i de udvidede perioder. Der er ikke planer om at der skal holdes foredrag i de to yderperioder.

10.30 Første hefte af "Kursus i Martinus Åndsvidenskab" oversættes til svensk, 1954.

I Kosmos marts 1954 meddeles det, at det første hefte af "Kursus i Martinus Åndsvidenskab" er

blevet oversat til svensk af fil. Cand. Ingvar Hedberg og redaktør Agne Windmark. Ydermere bliver korrespondancebrevene nu også oversat til svensk, og man overvejer også at oversætte Livets Bog til svensk.

I Kosmos april 1954 side 59 skriver Tage Buch en artikel ”Tilbageblik over vinterens arbejde, hvor han i detaljer gør rede for, hvad der gennem vinteren er sket med hensyn til foredrag og studiekredse.

10.31 Erik Gerner Larsson har den 1. august 1954 arbejdet 25 år i åndsvidenskabens tjeneste.

I Kosmos september 1954 side 102 refererer Tage Buch forløbet af dagen, den 1. august, hvor Gerner Larsson har 25 års jubilæum som Martinus sekretær. Artiklen har titlen ”Den 1. august – en festdag”. Jubilæet blev holdt i Kosmos Ferieby i Klint hvor Gerner Larsson med sin familie samt Martinus boede i Villa Rosenberg. Gerner Larsson takkede med et foredrag, hvor han bl. a. sagde:

”Så langt som mine evner har rakt, har Martinus ladet mig få del i sin store bevidsthed, og det, De holder af ved mig, er jo når vi skal være ærlige, som man skal være på en sådan dag, udelukkende den del af Martinus bevidsthed, som han har fået overført til mig. Trak vi den fra, så tror jeg ikke, vi skal tale om resten!”.

Det var en meget kærlig måde at sige Martinus tak på. Hele foredraget kan læses i Kontaktbrev dateret 10. august 1954. Gerner Larsson kom også lidt ind på, at nogle mennesker opfattede ham som en ”bevidstløs tilbøder af Martinus” som vi også kan se i et af Gerner Larssons breve til Helmer Fogedgaard. Erik Gerner Larsson kommer også lidt ind på, at han led af et meget alvorligt mavesår da han mødte Martinus. Han blev ikke rigtig rask, men det kom til at gå bedre efterhånden, muligvis fordi han blev vegetar.

I Kosmos juli/august 1954, side 81 skriver Martinus en artikel i anledning af, at det er 25 år siden Erik Gerner Larssons blev sekretær for Martinus. Artiklen hedder ”Erik Gerner Larsson – 25 år i åndsvidenskabens tjeneste”.

Jeg gengiver den første del af Martinus artikel da det er meget vigtigt at forstå hvordan Martinus så

på Erik Gerner Larsson og dennes opgave i Sagens tjeneste, for derigennem helt at forstå hvorfor Martinus i mange sammenhænge reagerede og disponerede som han gjorde.

Kosmos juli/august 1954 side 81 til 87.

ERIK GERNER LARSSON 25 år i åndsvidenskabens tjeneste

Den første august d. å. er det 25 år siden Gerner Larsson blev knyttet til min mission eller åndsvidenskabelige arbejde. I den anledning vil jeg gerne her overfor hans mange trofaste venner, der har lyttet til hans foredrag og modtaget hans undervisning i studiekredsene m. m., give et lille tilbageblik over denne hans mission og nære samarbejde med mig som min første medarbejder.

Min mission krævede en medarbejder.

Et årstid før dette tidspunkt var mit åndelige arbejde, min skabelse af analyser og symboler over verdensbilledet allerede så langt fremskredent, at jeg følte i mig kravet om at bringe det frem for en større kreds af mennesker. Hidtil var mit arbejde ikke nået udenfor det lille tagkammer, i hvilket en stor del af dets første begyndelse så dagens lys, og det par enkelte familier, jeg da kom sammen med. Ud over disse få mennesker var der endnu ingen, der kendte mit arbejde. Men da jeg nu, som nævnt, var nået så langt med skabelsen af mit lysbilledmateriale, at jeg kunne vise selve verdensbilledets fundamentale og evige struktur, henvendte jeg mig til mennesker, som havde evne til at forstå min mission og kunne føle sig tilskyndet til at være med til at bringe det videre. Og en søndag i september 1928 viste jeg for første gang det evige verdensbilledes grundstruktur i foredrag og symboler, fremstillet til lysbilleder, for en forsamling af stærkt interesserede og psykisk begavede mennesker i et hjem i Ordrup. Dette hjem tilhørte fabrikant Bernhard Løw. Hr. Løw var en tidligere personlig ven af nu afdøde Rudolf Steiner, Antroposofiens stifter, hvis gæst han i tre år havde været i antroposofiens centrum i Schweiz. Under dette ophold havde Rudolf Steiner betroet ham,

at der i Danmark ville fremkomme noget helt nyt på det åndsvidenskabelige område i tidspunktet omkring 1928-1930, og at det var ønskeligt, om der var nogen, der kunne forberede sig til at tage imod dette nye og hjælpe det frem. Og da hr. Løw mødte mit arbejde, følte han straks, at her var dette nye, som måtte hjælpes og støttes. Hr. Løw, som var en ældre herre på nogle og firs år, men ganske usædvanlig åndsfrisk, havde en meget stor position indenfor det antroposofiske område. Han gav nu de sidste år af sit liv helt til fordel for min sags viderebefordring, en mission, der ikke gav ham særlig sympati og medhold indenfor den antroposofiske bevægelse. Men Bernhardt Løw var alt for udviklet til at kunne lade sig bremse heraf. Og jeg blev en stadig gæst i hans hjem i samvær med ham og hans elskelige hustru og deres trofaste venner blandt højtudviklede og fordomsfrie mennesker. I denne dejlige kreds var der god jordbund for min mission. Men denne stærkt stigende interesse for mit arbejde, der derved opstod, begyndte at lægge foruroligende beslag på min kostbare tid. Jeg begyndte at få mange breve, som skulle besvares, ligesom mange søgte personlig samtale med mig for at få løst vanskelige spørgsmål eller generende problemer i deres daglige liv.

Jeg havde længe følt, at jeg måtte have hjælp, hvis jeg skulle kunne nå at fortsætte skabelsen af verdensbilledets analysering i form af mit hovedværk „Livets Bog”. Denne skabelse måtte absolut fortsætte, hvis det af mig allerede skabte materiale ikke blot og bart kun skulle blive postulater, der ikke kunne efterforskes og kontrolleres af andre. Det var jo min mission og opgave at give verdensbilledet som videnskab, som noget der til slut kunne blive absolut internationalt og fælles for alverdens mennesker, hvilket de blotte dogmer aldrig i noget som helst tilfælde kan blive. Postulater og dogmer kan aldrig blive andet end parti- eller sektdannende, fordi man her vil kunne få forskellige opfattelser om dogmernes ægthed. En sådan situation kan ikke opstå omkring en videnskab, da den i sig selv er bevisførende. Derfor må alle til sidst bøje sig for den. Åndsvidenskaben vil derfor blive den allersidste form for religiøs tilstand og blive identisk med „talsmanden den hellige ånd”, der skal gøre alle folk på jorden til „een hjord” og overfor hvilken der kun skal være „een hyrde”.

Mit første møde med Gerner Larsson og hans tilknytning til min mission.

Denne åndsvidenskabens store betydning så den elskelige hr. Løw. Han var derfor særlig indstillet på, at jeg snarest muligt fik en fortrolig medarbejder. Jeg følte således på dette tidspunkt, at Gud en dag ville lade mig møde et menneske, som af ham var udset til at blive denne min kvalificerede medarbejder. Og en dag i foråret 1929 mødte jeg i et tandlægehjem i Hillerød, i hvilket jeg i de første vanskelige år i min missions begyndelse nød megen interesse, venlighed og støtte, for første gang Erik Gerner Larsson, som jeg allerede kendte af omtale. Hidtil havde jeg ikke haft den mindste anelse om, at han var den af Forsynet udsete medarbejder til min mission, men efter dette mit første møde med Gerner Larsson var der ikke nogen som helst tvivl på dette felt i min bevidsthed. Jeg følte, at han var den, der var udvalgt til gennem den kommende fremtid at hjælpe mig med at bære min missions ikke altid helt lette byrder. Og fra første august 1929 har Gerner Larsson været knyttet til min mission og sag som min nærmeste medarbejder. Han var da på nævnte tidspunkt 22 år.

Da man forsøgte at hindre Gerner Larssons tilknytning til sagen

Gerner Larsson blev ikke knyttet til min mission og sag på grundlag af at være et færdigudviklet eller kosmisk, bevidst menneske, hvilket han da også til enhver tid selv er den første til at erklære. Men dette vil mennesker i al almindelighed slet ikke acceptere. De stiller derimod et ideal op, som de mener eller ligefrem forlanger, at den eller den person, som er discipel eller medarbejder i en åndelig mission til punkt og prikke skal opfylde. Dette kommer særligt til udtryk hos væsener, der i deres opfattelse af dem selv mener at være langt højere udviklet og burde være den, forsynet havde valgt. Og med hensyn til Gerner Larssons tilknytning til sagen udeblev sådanne andre væseners kritik og misbilligelse heller ikke. Bag min ryg forsøgte man at fortælle ham, at han slet ikke var udviklet nok til at være min medarbejder, og at han absolut helst måtte opgive dette. Man foreholdt ham, at hans tilknytning til sagen var en stor fejldisposi-

tion fra min side. Den kunne kun blive til skade for sagen.

Hvad Gud har sammenføjet . . .

Da det nu engang er således, at ethvert menneskes åndelige position og mission ikke kan dikteres af noget andet menneske, men udelukkende er en sag mellem dette menneske og Guddommen, var Gerner Larssons tilknytning til min mission og sag således ikke et spørgsmål om min vilje eller mine venners vilje til billigelse eller ikke billigelse. Den var derimod udelukkende et spørgsmål om Guds vilje. Den kunne således kun være en sag mellem Gud og Gerner Larsson. Hvis jeg på dette tidspunkt havde været så naiv, at jeg ikke havde vidst dette, ville jeg aldrig af forsynet være blevet betroet den mission, som blev lagt på mine skuldre. Derfor har disse menneskers kritik og ikke helt sympatiske omtale af sagen ikke kunnet ændre en eneste tøddel i situationen. Gerner Larsson blev af Gud således tilknyttet min sag og mission i verdensgenløsningens tjeneste. Og hvad Gud har sammenføjet, kan mennesker nu engang umuligt adskille.

Hvilke kvalifikationer, der betingede Gerner Larssons tilknytning til min mission

Hvad var det nu for kvalifikationer eller evner, der betingede Gerner Larssons tilknytning til min mission og sag? - Ja, lad os først se, hvad det var, jeg skulle bruge en medarbejder til. Først og fremmest skulle jeg selv sikres at kunne fortsætte skabelsen af mit hovedværk „Livets Bog” eller verdensbilledets fundamentale kosmiske analyser, den virkelige åndsvidenskabs kerne. Men denne skabelse er et livsarbejde og kan ikke sammenlignes med skabelsen af en almindelig bog, et eventyr, en rejseskildring eller lignende, der kan skrives på nogle få dage eller måneder. Derfor er i denne min mission noget, der vil tage hele mit nuværende fysiske liv. Men det var ikke livets mening, at denne skabelse skulle blive ved med at foregå for lukkede døre på et tagkammer. Og som allerede nævnt, måtte min sag bringes i berøring med andre mennesker, så snart der var materiale nok til, at der kunne være tale om at danne studiekredse, foredrag og undervisning og således på denne måde supplere

min skabelse af „Livets Bog” med denne nye side ved min mission. Men hvem skulle gøre dette? -- Hvis jeg selv skulle besørge dette, ville det i en alt for høj grad gå ud over skabelsen af mit hovedværk. Så denne nye side ved sagen måtte naturligvis i stor udstrækning bringes til at hvile på en kyndig uddannet og trofast medarbejder. Og her viste det sig, at den unge Gerner Larsson var et åndeligt set ubeskrevet blad. Han var totalt vokset fra den ortodokse kristne børnelærdom, men kendte ikke noget som helst til nogen anden religiøs retning. Han havde hverken været teosof, antroposof eller spiritist eller lignende, ja, kort sagt, han havde aldrig tilhørt nogen anden religiøs retning eller bevægelse. Men hans åndelige hunger var så stærk, at han, ligesom en tør svamp suger vand, sugede åndsvidenskabens store hovedanalyser til sig igennem vore personlige samtaler og mine besvarelser af hans hundreder af spørgsmål. Samtidig havde han en udviklet intuitionsevne, der satte ham i stand til næsten i lyn tempo at tilegne sig de store kosmiske analyser eller sandheder uden nogen lang forklaring. Han havde derfor alle de særlige evner i stærk udvikling, der betinges, for på kortest mulig tid at kunne blive uddannet til en særlig lærer eller ekspert i åndsvidenskab.

Den sidste del af artiklen er udeladt

I artiklen skal vi særlig lægge mærke til at Martinus siger, at ”man” fandt at Gerner Larsson ikke var tilstrækkelig udviklet til det arbejde, som der krævedes ved at være så nær knyttet til Martinus arbejde, idet visse mennesker fandt, at de selv i langt højere grad var kvalificeret til dette arbejde (det er helt klart at Martinus her specielt hentyder til Lars Nibelvang, men også til flere andre personer med samme opfattelse). Martinus siger, at det var Guds vilje, og hverken Martinus vilje eller nogen andens vilje der skulle bestemme, hvem der skulle være Martinus medarbejder. Det blev derfor Gerner Larsson der fik opgaven. Martinus siger også, at Gerner Larsson jo var et totalt ubeskrevet blad. Han havde overhovedet ikke kendskab til nogen anden åndelig retning, ud over kristendommen, og var totalt vokset fra den ortodokse børnelærdom. Hans åndelige hunger var så stærk, at han hurtigt kunne tilegne sig Martinus kosmiske analyser. Samtidig havde han evner for at udføre det arbejde som Martinus havde brug for, nemlig at gennemføre studiekredse, holde

foredrag og skrive. Martinus siger også at Gerner Larsson har en udviklet intuitionsevne og en stor arbejdssevne.

Man ser her det helt optimale valg. En hurtigt uddannet elev der kunne hjælpe Martinus optimalt og aflaste ham, så Martinus selv kunne få mulighed for at skrive sit store værk. Den opfattelse som Martinus her gør rede for, svarer også til hvad han allerede fra begyndelsen sagde, da der blev diskussion om Gerner Larssons kvaliteter. Denne diskussion var ikke kun en diskussion mellem Martinus og Lars Nibelvang, men adskillige havde samme opfattelse, også Alf Lundbeck.

Set i bakspejlet kan vi jo alle se, at det var det helt rigtige valg Gud havde gjort, som Martinus siger det. Vi har også set, at kritikken overhovedet ikke havde nogen indflydelse på Martinus dispositioner, han var fra aller første øjeblik helt sikker på, at det var Guds valg at han skulle have netop denne medhjælper.

10.38 - Luftfoto af Moskildvad fra 1954 da Sam Zinglersen købte ejendommen. - mb

10.39 - Martinus selv og mange af Sagens venner lagde af og til vejen omkring Moskildvad når de var på disse kanter. Her er det Kirsten og Peter Zacho der ser på Moskildvad. - mb

10.32 Sam Zinglersen køber Martinus barndomshjem "Moskildvad" i Sindal, 1954.

I Kosmos juli/august 1954 side 95 skriver Peter Zacho, at redaktør E. Zinglersen også kaldet Sam Zinglersen har købt Martinus barndomshjem Mo-

10.40 - 1950. Martinus står her foran gården Ulstedbo hvor han arbejdede som barn. - hb

10.41 - 1950. Martinus står her ved den kilde hvor han hentede rent vand til sin plejemor, til husholdningsbrug. - tb

10.42 - Moskildvad som det så ud i 1950. - mb

10.43 - Martinus og en gruppe af Sagens venner besøger Moskildvad 1954. - mb

10.44 - 1954. Sam Zinglersen i midten sammen med en gruppe venner. Til venstre står Richard Seidelin som flyttede ind i huset og begyndte at sætte det i stand. - mb

10.45 - Moskildvad 1955. Richard Seidelin er begyndt at reparere på huset. - mb

skildvad i Sindal, og at overtagelsen vil finde sted på Martinus 64 års fødselsdag den 11. august. Huset er i meget dårlig stand, og derfor har Sam udlejet det til en god ven af Martinus kosmologi, hr. Seidelin, som er en dygtig håndværker, og som skal sætte det i stand med henblik på, at føre det tilbage til den form som det havde da Martinus boede der. På længere sigt skal det indrettes til museum med mindestuer. Der sker imidlertid det, at huset bliver nedrevet i 1988 og genopbygget efter de oplysninger og tegninger hvormed Martinus har redegjort for husets udseende da han boede der. Tidspunktet var valgt således, at det ville være færdigindrettet til Martinus 100'års dag. Der bliver samtidig bygget en "bestyrerbolig" ved siden af, og Aksel Kristensen og hans kone Marianne bliver det første bestyrerpar.

10.33 Erik Gerner Larsson rejser til Tyskland, Svejs, Sverige, England, Holland og Frankrig, 1954.

I Kontaktbrev den 8/9 1954 fortæller Gerner Larsson om en rejse han foretog sammen med Erich Gentsch og lederen af den svenske forlagsafdeling for Martinus litteratur, Sven Johansson, til Tyskland og Schweiz, med henblik på at bogen "Den ideelle føde" skulle oversættes til tysk. Det var den tyske helsekostbevægelse der havde ønsket bogen oversat, idet de havde stiftet bekendtskab med bogen via den svenske helsekostbevægelse.

I samme brev fortæller Gerner Larsson også om sin rejse til Stockholm den 4. september, hvor han skulle være hovedtaler ved den svenske vegetariske kongres' årsmøde. Endvidere skulle han åbne foredragsarbejdet over Livets Bog i Stockholm.

Indbyder var en idealistisk gruppe ved navn "Mandagsgruppen" der interesserede sig for alle åndelige retninger. Der blev dannet en undergruppe som kaldte sig "Martinusgruppen". En tro tilhænger af Martinus åndsvidenskab, redaktør Agne Widemark fra Stockholm var også tilstede.

Agne Widemark skriver også om Gerner Larssons foredrag i Stockholm i en artikel i Kosmos oktober 1954 side 125 med titlen: "Kring Gerner Larssons foredrag i Stockholm". Agne Widemark arbejder ihærdigt på at oversætte Livets bog til svensk. Ved udgangen af 1954 havde Widemark oversat Livets bog I.

Derefter rejste Gerner Larsson i september 1954 til

Wales, for at være sammen med sine venner der, i en uge. Derefter tog han til London for at møde Anna Ørnsholt som boede i Indien, samt en række mennesker der arbejder inden for andre åndelige områder beslægtet med Martinus kosmologi.

Efter opholdet i London rejste Gerner Larsson via Frankrig til Haag i Holland for den 10. oktober at møde en gruppe interesserede der. Gruppen var nu blevet så stor, at man overvejer at oversætte kontaktbrevene til hollandsk.

Erik Gerner Larsson fortæller om sin rejse i kontaktbrev af 20/9 og 8/10 1954.

Erik Gerner Larsson skrev et brev til Tage Buch inden han fløj fra London til Frankrig. Brevet giver et lille indblik i situationen, og ses efterfølgende.

p.t. London den 27-9-54.

Kære Tage!

Da jeg forlader London i morgen for at flyve til Paris, synes jeg nu alligevel at du skal have et par ord fra mig inden. Jeg har haft en dejlig ferie og nået en hel del af det jeg inderst inde gerne ville nå herovre. Jeg har bl.a. fået fat i en dygtig ung englænder, han er sproglærer og er allerede i gang med at "ombygge" menneskeheden og verdensbilledet". Jeg traf ham på det kursus jeg gik til og vi var meget hurtig "på bølgelængde" med hinanden. Nu oversætter han de første 25 sider og ser hvilken tid det tager og så finder vi nok en pris frem, som kan tilfredsstille begge parter. Jeg turde ikke opsætte dette, da Martinus rejse jo kan afstedkomme temmelig mærkelige ting. Desuden "ombygger" han brochuren så også den er klar.

Jeg har talt med mange sjove mennesker og lært en masse (synes jeg altså selv). I går havde jeg besøg af generalsekretæren for vegetarernes verdensunion og han og jeg blev mægtig fine venner. Jeg skal skrive en artikel om Martinus i deres store blad. Han gav mig en fin adresse i Paris, det drejer sig om en ven af ham, som jeg altså har besøgt inden du får dette brev. Fredag flyver jeg til Amsterdam og mandag har I mig hjemme igen, måske før. Jeg har været utrolig glad for denne rejse, men nu begynder jeg at længes hjem. Martinus rejse til Japan skaber

jo en hel del problemer som jeg længes efter at tale med ham om og tiden flyver jo af sted. Hvordan mon det er med mit kontor??? Tror du at det er i orden til jeg kommer? Hvis ikke, kan du så ikke finde en håndværker, der kan ordne det? Jeg kan så dårligt undvære det, forstår du!

Vejret her i London har været meget fint hele tiden og jeg har travet byen igennem - dog ikke alle 30.000 gader! Men jeg har set mange ting og haft mange morsomme oplevelser ind imellem, der bliver meget at snakke om når vi igen ses! I det hele taget glæder jeg mig meget til at arbejde sammen med dig om både blad og bøger. Jeg synes der er en herrens masse der skal reorganiseres. Det var fint at Martinus fik talt med Okkels, selvom det næppe var rart for ham. Hvor er det egentlig synd for alle de, der går og spiller deres egne "små spil" - det ramler jo alligevel altid.

Nu får du ikke mere! Hils din kone hjerteligt fra mig og tag selv en kærlig hilsen med et: på Gensyn!!!
fra din hengivne og taknemmelige

Erik

10.34 Martinus rejse til Japan og Indien, 1954.

I Kosmos oktober 1954 side 113 fortæller Martinus under overskriften "Omkring min Japanrejse", at han lørdag den 11. september 1954 modtog et brev fra en indflydelsesrig religiøs bevægelse i Japan med navnet "Ananai-kyo" som inviterer ham til at deltage i "Den anden verdensreligions kongres, for verdensfredens grundlæggelse ved religionen" Ananai-kyo". Kongressen skulle afholdes i tidsrummet 23. oktober til 3. november 1954. Ananai-kyo's hovedkvarter ligger i Shimizu City, Japan. Grundlæggeren af bevægelsen hedder Yonosuko Nakano. Den religiøse bevægelses præsident hedder Shin Negami, og det er ham der skriver til Martinus. Brevet er dateret 15. juni 1954.

Bevægelsen er blevet opmærksom på Martinus og hans kosmologi via en indisk læge dr. A. D. Edal Behram fra Bombay, Indien, som sammen med sin hustru der er religionshistoriker, et par gange har besøgt Martinus i København, og har vist stor interesse for Martinus kosmologi.

Ananai-kyo er baseret på den opfattelse, at man aktivt skal bidrage til at afskaffe alle krige og højne menneskehedens åndelige stade, og dermed etablere verdensfreden. Det er bevægelsens opfattelse, at "hvis menneskeheden bliver overladt til sig selv, vil denne blive ødelagt". De mener at "menneskeheden er i overhængende fare". Dette mål skulle kunne nås ved at skabe en verdensreligion. Bevægelsen mener også, at den er forudbestemt til at skulle modtage en "verdensfrelser", en messias. Bevægelsens grundlægger Yonosuko Nakano mener at have fået evnen til at erkende denne persons kvaliteter når han kommer tilstede.

Det er ikke så mærkeligt, at der opstår sådanne holdninger og tanker blandt mennesker der har oplevet atombombens forfærdelige ødelæggelser.

Kongressen havde til formål at samle videnskabsmænd og vismænd fra hele verden med henblik på at skabe en verdensreligion, et åndeligt ståsted for hele menneskeheden. En verdensreligion som kunne bidrage til at nå målet. Det er muligvis også grundlæggerens opfattelse, at hvis den ventede "verdensfrelser" skulle dukke op blandt deltagerne ville han Yonosuko Nakano kunne fornemme hvem denne "verdensfrelser" var.

Martinus var langt hen ad vejen enig i kongressens mål, men Martinus kosmologi udsiger ikke noget om, at menneskeheden er i nogen overvældende fare, da alt hvad der sker, kort sagt, er led i menneskenes udvikling mod det rigtige menneskerige.

Trods denne afvigelse fra Martinus kosmologiske indsigt, fandt han at det ville være værd at komme derover, og det, at man netop ville afholde en sådan kongres, var et udtryk for at man var lydhør for hvad andre havde at mene og sige om disse store spørgsmål, hvorved deres indstilling måske kunne justeres.

Kongressen, hvor Martinus var inviteret til at tale, skulle bestå af to dele. Første del skulle afholdes i bevægelsens hovedkvarter Shimizu City fra 23. til den 30 oktober. Den anden del skulle afholdes i Kurume City, Kyusbu-Hall i syd Japan. Der er 20 timers rejse i eksprestog mellem de to lokaliteter.

Det var således arrangeret, at opholdet var gratis i Japan, men deltagerne skulle selv betale flybilletten til Japan. Martinus undersøgte prisen på flyrejsen og fik opgivet at den på første klasse kostede

kr. 10.397, og på fællesklasse kr. 8.374. Martinus kunne ikke på nogen måde afse så mange penge til denne rejse.

En gruppe af Martinus nærmeste venner samlede ind ved at udsende et brev til samtlige Sagens venner. Brevet ses nedenfor.

Læg mærke til at en af underskriverne er Kirstine Cavling. Martinus havde allerede gennem flere år haft kontakt med Kirstine Cavling gennem Jens og Vera Cavling. Jens er søn af Kirstine og Henrik Cavling.

Martinus fik allerede forbindelse med dem i 1932 hvor han en enkelt gang mødte Henrik Cavling (daværende chefredaktør for Politiken). Henrik Cavling havde stor interesse for Martinus arbejde, men han døde kort tid efter at Martinus stiftede bekendtskab med dem.

Kirstine og Henrik Cavling ejede, og boede på Stutgården i Hillerød. Kirstine Cavling støttede ofte Martinus økonomisk, og Martinus besøgte hende jævnligt sammen med Jens og Vera. Når Martinus havde udenlandske gæster, hvor der var brug for en tolk, fungerede Jens og Vera ofte som tolk, og i den forbindelse kørte de ofte sammen med de udenlandske gæster op og spiste frokost hos Kirstine, hvor de altid var velkommen.

Til, samtlige interesserede i Martinus arbejde.

Kære læser:

Med dette brev henvender vi os til Dem for at give Dem en glædelig meddelelse. De fleste, der selv har fået kendskab til Martinus kosmiske analyser, har ofte ønsket sig, at disse måtte komme ud til en større kreds og til andre folkeslag, og vor meddelelse går netop ud på at fortælle Dem, at Martinus for nogle dage siden har modtaget en invitation fra Japan til at deltage i og tale ved en kongres for skabelse af verdensfred på basis af en universel religion.

Invitationen kommer fra en fredsbevægelse ved navn Ananai-Kyo, som allerede tidligere på året har afholdt en verdenskongres, og som nu til denne kongres, der afholdes fra den 23/10 til 3/11 1954 i Shimizu city i Japan har indbudt - som der står i skrivelsen "Vismænd, studerende og videnskabsmænd" fra

hele verden for gennem et samarbejde med disse at komme freden nærmere.

Kontakten med Ananai-Kyo-bevægelsen er kommet i stand gennem en inder, dr. A. D. Edal Behram, der gentagne gange har besøgt Martinus her i København. Dr. Behram har netop været et halvt år i Japan i anledning af medicinsk forskningsarbejde, og har der på det hjerteligste informeret sin gode ven præsidenten for forannævnte bevægelse om Martinus og hans mission. Dette har så foranlediget præsidenten til, foruden den officielle indbydelse til deltagelse i kongressen, også at sende Martinus et meget venligt privatbrev, hvoraf det fremgår, at Martinus tale vil blive udsendt over den japanske radio ligesom den i hele sin udstrækning vil blive oversat til japansk. Ligeledes var der også et meget venligt brev fra Dr. Behram til Martinus.

Martinus ser i denne indbydelse en guddommelig tilskyndelse til at komme i forbindelse med de store orientalske folkeslag og gøre dem bekendt med det kosmiske verdensbillede. Det er Martinus agt - såfremt rejsen lader sig realisere - da at medtage symboler og lysbilleder og den del af sin litteratur, der er oversat til engelsk og esperanto.

For de, der ved Martinus første foredrag ved kongressen bliver særlig interesseret, vil der så kunne holdes yderligere en række foredrag, som i forbindelse med den oversatte litteratur vil kunne give disse et grundigere kendskab til Martinus kosmiske analyser.

Yderligere kunne Martinus tænke sig at afbryde rejsen og gøre et ophold i Indien, hvor der foruden Dr. Behram findes en del betydende indere, der har fået kendskab til Martinus og hans arbejde gennem Pandit Nehru's mangeårige sekretær, danskeren fru Anna Ørnsholt. Fru Ørnsholt har under ferieophold herhjemme besøgt Martinus, og er ude i Indien i færd med gennem oversættelse at gøre Martinus litteratur tilgængelig for Indere.

Af det foranstående vil De sikkert kunne se, at Martinus' rejse til Japan og Indien kunne blive af den allerstørste betydning for udbredelsen af kendskabet til det kosmiske verdensbillede i landene på den østlige halvkugle. Dette er i sig selv vigtigt, især da vi jo ved, at kendskabet og forståelsen af det logiske verdensbillede, som Martinus afdækker,

først og fremmest skaber freden i det enkelte menneskes bevidsthed, og først senere vil påvirke den endelige, ydre verdensfred, freden nationerne imellem.

I tillid til, at De, for hvem Martinus arbejde har været en stadig kilde til inspiration i det daglige liv, vil være indstillet på at medvirke til udbredelsen af denne livsvisdom, henvender vi os til Dem for at bede Dem om at medvirke til gennemførelsen af denne plan. Da rejsen nødvendigvis må foregå pr. flyvemaskine vil omkostningerne hertil blive ca. 10.000 kr.

Rent praktisk kan De støtte formålet ved at De indsender Deres bidrag til Martinus åndsvidenskabelige Institut, Mariendalsvej 94-96, København F (Postgiro 29580) under mærke "Japanrejse". Såfremt De skulle ønske at bidrage med et større beløb, end De i øjeblikket disponerer over, kan beløbet indbetales over flere måneder, og De behøver da blot at anføre det fulde beløb bag på giroblanketten. Man vil så sikkert midlertidigt kunne låne en tilsvarende sum.

Underskriverne håber inderligt, at De vil forstå den fulde betydning af den her fremlagte plan og støtte den, således at det samme lys, som tændtes i Deres egen bevidsthed ved mødet med Martinus kosmiske analyser, også vil blive tændt i mange andre bevidstheder.

Med hjertelig hilsen!

E. Zinglersen, redaktør

Hans Vinter, dr.techn. civilingeniør

I. G. Hannemann, dr. tech. prof.

H. Laug, inspektør cand. pharm

Tage Buch underfaktor

P. Zacho. kommunelærer.

P. P. Fixen snedkermester

E. Sørensen bogholder

I. Schleicher ingeniør

Fru Vera Cavling

Fru Kristine Cavling.

Cand. mag. Benjamin. Saxe .

P.S.Mange interesserede støtter i forvejen Martinus arbejde gennem kulturfonden. Det er vort håb, at De ved fastsættelsen af Deres bidrag til denne specielle indsamling tager sådanne hensyn, at Kulturfondens økonomi ikke berøres deraf.

D.S.

10.46 - Martinus går ombord i flyveren på vej til Japan. - c

Rundskrivelsen gav et godt resultat, og der bliver indsamlet rigelig med penge til rejsen. Rejsen blev nu planlagt i detaljer, og man besluttede at Martinus på tilbagevejen fra Japan skulle rejse til Indien hvortil han var blevet inviteret af venner derovre. Han skulle også holde nogle foredrag for interesserede mennesker i Indien. Af en af Martinus venner, den danske konsul i Kairo, blev Martinus inviteret til, at komme til Kairo på hjemvejen, hvor man ville vise ham pyramiderne m. m. Det var således en ret omfattende tur der blev tilrettelagt.

Martinus afrejste fra Kastrup onsdag den 20/10 1954 kl. 12.15, og landede i Tokio den 22. oktober kl. 20.10 dansk tid. Herfra rejste han fire timer med jernbane til Shimizu City hvor 1. del af kongressen skulle afholdes. Det var meddelt at der var stillet tolv til rådighed for Martinus.

Forud for kongressen havde hver deltager fået tilsendt fem betydningsfulde punkter som kongressen skulde behandle. Hver deltager skulle på forhånd skriftligt redegøre for sine holdninger til disse punkter, og sende redegørelserne til Japan hvor de ville blive oversat til japansk.

De fem punkter var følgende:

1. De store kunstarter: Viljekraft, vækstfremskynelse og videnskab må forenes i én.
2. Betydningsfuldheden af den almægtige videnskab, når den er baseret på den kosmiske sjæl.

3. Forholdet mellem videnskabens fremtid og menneskenes almindelige velfærd.
4. Hvilken velfærd giver den religion, der er baseret på den almægtige Gud?
5. Hvordan ser den moderne verdens ledere på frelsens komme?

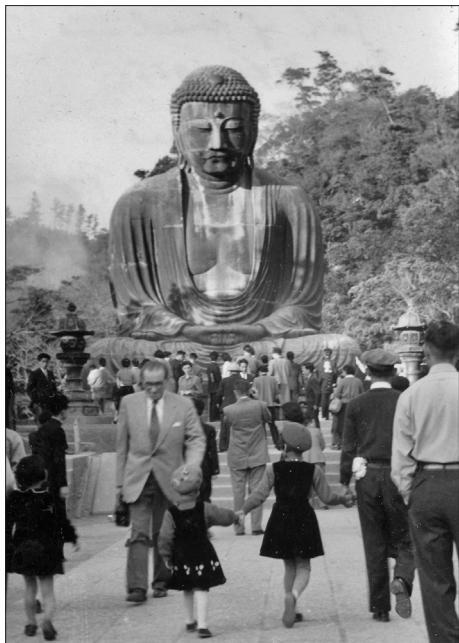
Det fremgår ikke klart hvor mange kongresdeltagere der var tilmeldt, men af besvarelserne som Martinus har trykt, fremgår det at der kun er tre grupper foruden Martinus som alene danner sin egen gruppe. Dette afslører, at der er i alt fire grupper, hvoraf den arrangerende japanske religiøse bevægelse er en. Herudover en gruppe fra Filippinerne, en gruppe fra Indien og Martinus. De ledende personer fra de fire grupper er fotograferet samlet i et gruppebillede der kan ses i Julekosmos 1955 side 15. Dette siger ikke hvor mange deltagere der var, idet der har været flere deltagere fra hver af de andre grupper, heraf et meget stort antal japanere.

Til punkt tre har Martinus udarbejdet en 30 sider lang redegørelse for sine holdninger, samt sit svar der består af "en kosmisk analyse af verdenssituationen i det tyvende århundrede". Denne blev også medsendt til arrangørerne af kongressen.

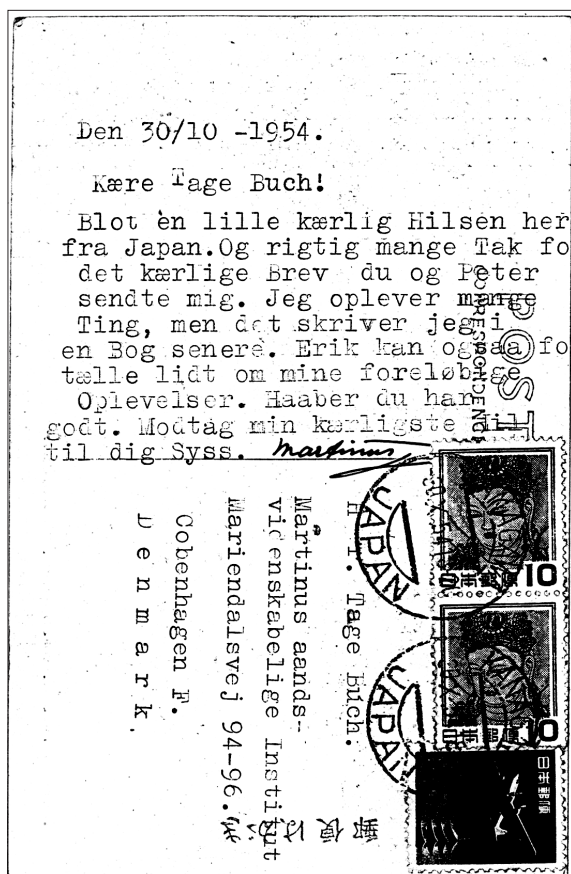
I Kontaktbrev dateret 21/10 1954 beskriver Gerner Larsson Martinus afrejse. Gerner Larsson siger at der er begyndt at indløbe invitationer til Martinus til at tale forskellige steder på rejsen, specielt er han inviteret til at tale i teosoffernes hovedkvarter i Adyar i Indien. Gerner Larsson siger også, at Martinus var ganske frygtløs med henblik på den rejse han skulle ud på, idet han siger at det er efter Guds plan. Gerner Larsson siger at Martinus er det eneste virkeligt frygtløse menneske han nogensinde har mødt.

I kontaktbrev den 5/11 – 19/11 og 3/12 samt julebrevet 1954 refererer Gerner Larsson uddrag af de breve han har modtaget fra Martinus under hans rejse.

Martinus blev fyrsteligt og meget kærligt modtaget af præsidenten Shun Negami og en del kongresdeltagere. Martinus fortæller, at bjerget Fujijama ligger lige uden for hovedkvarteret hvor kongressen afholdes. Der opstod imidlertid store problemer med den lovede tolv, idet det ikke lykkedes at finde en person der, ud over ganske daglig tale, kunne håndtere dansk/engelsk eller dansk/japansk, men det gik alligevel. Martinus var meget glad for mødet med de mange nationaliteter.

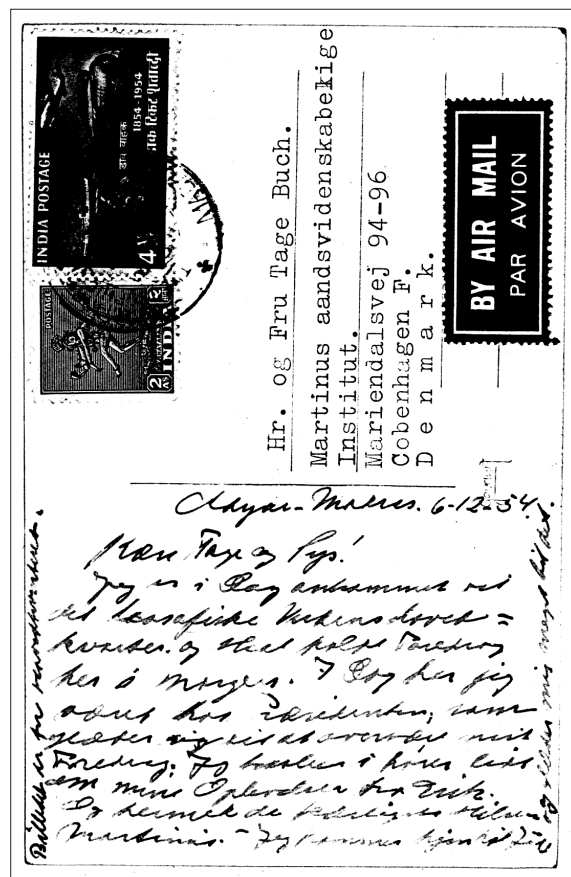
10.47 - Martinus fik også tid til at se sig lidt om i Japan. - tb

10.48 - Martinus skrev flittigt hjem til sine venner. Her et postkort til Tage og Sysse Buch. - tb

Martinus har selv skrevet en rapport på 78 sider om sin rejse til og deltagelse i kongressen, hvori ovennævnte kosmiske analyse også indgår. Disse sider findes i 19 kontaktbreve begyndende i kontaktbrev nr. 22, 28/10 1955 til kontaktbrev nr. 12, 8/6 1956. Inden for denne periode er der dog enkelte breve der ikke indeholder rapportafsnit. Martinus videre rejse til Indien og Ægypten er ikke med i rapporten, idet Martinus skriver, at der på dette tidspunkt ikke er tid til at offentliggøre mere om rejsen, da arbejdet med Livets Bog nu er påtrængende. Resten af rejsebeskrivelsen vil komme når tid gives.

Vi kan dog læse om Martinus videre rejse i Kontaktbrevene den 19/11 samt 3/12 og kontaktbrevet dateret julen 1954, samt i "Martinus erindringer"

10.49 - Tage og Sysse Buch får også et kort fra Indien. Her skriver Martinus:

Jeg er i Dag ankommet til det teosofiske Verdenshovedkvarter, og skal holde Foredrag her i Morgen. I Dag har jeg været hos Præsidenten, som glæder sig til at oversætte mit Foredrag. Jeg håber I hører lidt om mine Oplevelser fra Erik. Og hermed de kærligste Hilsener Martinus

og ”Martinus som vi husker ham” side 139 – 142. I sidstnævnte bog fortæller Lulu Wilding, som mødte Martinus for første gang da han var i Indien, om ham og hans besøg der.

Martinus deltog ikke i den sidste del af kongressen der blev afholdt i Kurume. Den 6. november fløj han fra Japan, via nogle mellemlandinger, til Madras hvor han i lufthavnen blev hentet af Anna Ørnsholt, 72 år (læs om Anna Ørnsholt i Kosmos november 1954 side 134 med titlen: ”Eventyret om en kvinde”). Ørnsholt kom til Indien i 1925 fordi hun var teosof. Hun havde efterfølgende været ansat hos flere berømte mennesker i Indien, men hun var nu pensionist. Hun havde studeret Martinus kosmologi, og var meget begejstret for den. Hun fulgte ham på en 12 timers eksprestogsrejse til sin hjemby Kotagiri-Nilgiris der ligger syd for Bangalore i Sydindien. Hertil kom Martinus og Anna Ørnsholt den 9. november.

Her var Martinus blandt begejstrede venner. Han blev indbudt til at holde en række foredrag, og her

10.50 - Anna Ørnsholt og Lulu Wilding. - e

havde han en helt perfekt tolk idet Anna Ørnsholt oversatte helt i takt med Martinus tale.

Man havde nogle steder svært ved at skaffe et godt lysbilledapparat til fremvisning af Martinus symboler. Om et af foredragene, som han holdt i en lille by Coonoor, 14 km. fra Kotagiri-Nilgiris, fortæller Martinus meget malende om vanskelighederne med lysbilledapparatet, og om den indiske mentalitet i almindelighed (Dette afsnit er genoptrykt i Kosmos nr. 12 1987 side 241 – 243). En anden lille skildring fra dette ophold, fortæller Martinus i Julekosmos 1955 side 3 ”Et juleeventyr fra Indien”. I samme Julekosmos side 34 skriver Lulu Wilding om sit møde med Martinus i Kotagiri.

Efter opholdet i Kotagiri-Nilgiris rejser Martinus og Anna Ørnsholt til Bangalore. Derefter til Rishi Valley skole. Denne skole underviser i Krishnamurti's lære og Martinus håbede på at han kunne få lejlighed til at møde Krishnamurti personligt. Martinus havde set ham på afstand i en af de lufthavne han passerede på vej til Japan, men han havde ikke kontaktet ham, da han ikke havde nogen tolk der kunne formidle en samtale med ham. Krishnamurti er teosoffen Anna Besants plejesøn. Martinus mødte dog ikke Krishnamurti i Rishi Valley skole. Læs mere om Krishnamurti i 3. afsnit foran i bogen.

Herefter rejste Martinus og Anna Ørnsholt til Madras og videre til Adyar hvor det teosofiske center ligger. Her holdt Martinus foredrag for en meget stor forsamling i teosofiens hovedkvarters fornemste sal, marmorsalen. Martinus talte i fem kvarter, og foredraget blev overordentligt vellykket med Anna Ørnsholts perfekte oversættelse. Martinus fortæller, at man tog skoene af inden man gik ind i salen. Martinus havde dog fået lov til at beholde skoene på, men det syntes han ikke var passende, så han tog også skoene af. Han siger at det er den eneste gang han har holdt foredrag på strømpesokker. Efter foredraget udtrykte mange af tilhørerne ønske om at få noget litteratur om Martinus kosmologi. Dette gav Martinus et klart indtryk af hvor påtrængende det var at få oversat sine bøger til engelsk. Martinus fik her ”tilstået” en samtale med Krishnamurti, men han ønskede ikke at høre noget om Martinus kosmologi.

Foredraget fandt sted omkring den 3. december. Den 6. december rejste Martinus og Anna Ørnsholt

10.51 - Martinus kommer tilbage fra sin rejse den 17. december så han kan holde jul i Danmark.
- mb

10.52 - Der var mødt mange op i Kastrup lufthavn for at ønske ham velkommen hjem. - mb

til Bombay for at møde Dr. Behram, som var den der havde omtalt Martinus for den religiøse bevægelse i Japan. Herefter sagde Martinus farvel til Indien og fløj til København.

Da han havde været så lang tid i Indien, opgav han at besøge Kairo hvor han skulle have været sammen med den danske konsul, som ville vise ham forskellige seværdigheder i Ægypten, heriblandt pyramiderne.

Martinus vendte tilbage til Danmark den 17. december 1954. Rejsen havde således varet i 3 måneder. På rejsen havde Martinus set "Østens vise" og erfaret deres åndelige begrænsning. Martinus så nu nødvendigheden af, at hans kosmologi fik en international udbredelse. Rejsen gav Martinus store forventninger til udviklingen, og til udbredelsen af sine arbejder.

10.35 Nogle af Martinus bøger oversættes til svensk og engelsk, 1954.

I december 1954 har Agne Windmark oversat Livets bog I til svensk og Benjamin Saxe har oversat "Omkring min missions fødsel" til engelsk. Anna Ørnsholt har også oversat noget af Martinus skrifter til engelsk, og arbejder fortsat med oversættelser. I Kosmos september og oktober 1954 side 108 og 126 skriver Ib Schleicher om Martinus skrifter i relation til esperanto. Artiklen har titlen: "Nyt fra esperantoverdenen".

10.36 Tidsskriftet Kosmos ophører med at udkomme og erstattes af årsheftet "Julekosmos, 1954/55.

Med udgangen af 1954 ophørte Kosmos med at udkomme som månedsskrift. Det videreføres dog med et stort hefte om året der udsendes 1. december. Årsagen er den, at man mener at tiden er løbet fra de små tidsskrifter, og det var for stort et arbejde

UNDERUDVIKLET?

Den hvide mand sagde,
og rynkede sin pande:
»Vi må hjælpe de
underudviklede lande!«

»Underudviklet?«,
spurgte den brune,
»har ikke dit kendskab
til os en lakune?«

Forundret iagttog
den brune, den gule,
den sorte hin hvide
og smilte en smule.

»I retning af men'skelighed«,
sagde den sorte,
»hvem er underudviklet –
ja – undskyld jeg spurgte!«

Mon ikke vi alle
har een ting tilgode:
hjælp til den
underudviklede KLODE.

10.53 - Paul Vermehrens tegning og digt i det sidste hefte af Kosmos december 1954. - e

at opretholde Kosmos i den nuværende form sammen med Kontaktbrevene. Kosmos blev udsendt som månedsblad og kontaktbreve blev udsendt hver anden lørdag.

Martinus gennemgår sine mange aktiviteter. Han skal fortsat arbejde med Livets Bog der er det mest centrale arbejde. Han skal skrive en bog om sin rejse til Østen. Han skal holde sine sædvanlige foredrag, og han skal holde foredrag for kursisterne såvel i København som i provinsen. Herudover skal han have samtaler med mennesker fra nær og fjern der har samtaler behov. Erik Gerner Larsson har hovedparten af arbejdet med administrationen og studiekredsarbejdet. Herudover holder han foredrag såvel i Danmark som i udlandet samt skriver i Kontaktbrevene. Mogens Møller har fuldt op at gøre med studiekredsene i Jylland og på Fyn.

Kosmos blev oprindelig startet for at danne et bindeled til dem, der ved at læse Livets Bog fik interesse for Martinus analyser og dermed hans kosmologi. Kosmos har gennem lange perioder været det tidsskrift hvortil var vedheftet teksten til livets bog, afsnit for afsnit, samt mange andre artikelserier der er blevet til bøger.

Man har dog for længst ophørt med at udgive Livets Bog som tillæg til Kosmos. Livets Bog bliver nu udgivet direkte i bogform.

Den almindelige månedlige information har vist sig at være praktisk at formidle gennem kontaktbreve. Halvdelen af Kosmos abonnenter abonnerer også på Kontaktbrevene, og abonnenterne siger, at de er gladere for den nære kontakt som de føler kontaktbrevene giver i forhold til det Kosmos giver. Alle disse forhold er således årsagen til, at man vil ændre Kosmos til at være et stort hefte der udkommer 1. december hvert år.

Ændringen omtales i Kontaktbrev dateret 7/1 1955 med overskriften "Til Kosmos' abonnenter", og det er Martinus der skriver.

10.37 Foredrag og studiekredse, vinteren 1954/55.

Foredragene i begyndelsen af 1955 omfatter Martinus foredrag hver søndag kl. 10 i Instituttets store sal, og Gerner Larsson foredrag hver torsdag kl. 20.

Hver fredag kl. 20 underviser Gerner Larsson medarbejderhold. Gerner Larsson har også enkelte foredrag i provinsen, og holder foredrag i Malmø, Stockholm og Göteborg i Sverige og i Oslo. Mogens Møller holder foredrag i studiekredsene i Jylland.

Martinus kosmologi er nu også blevet vel modtaget i Norge.

I marts 1955 holdt Martinus foredrag om sin rejse til Japan og Indien. Foredragene blev holdt såvel i København som i Odense, Esbjerg, Herning, Skive, Århus og Ålborg. Herudover afholdt Martinus 4 timers-kurser i provinsen.

Livets bog III har været udsolgt og man begynder i februar 1955 trykningen af 2. oplag.

10.38 Erik Gerner Larsson holder foredrag og viser lysbilleder fra Kosmos Ferieby for aldersrentenydere på Frederiksberg, februar 1955.

Man fortsætter med arrangementet for aldersrentenydere fra Frederiksberg, i Kosmos Ferieby i Klint..

Den 3. februar holdt Gerner Larsson foredrag for de 300 aldersrentenydere der var i Kosmos Ferieby i 1954, og der vistes farvefilm fra feriebyen. Arrangementet fandt sted på Gimle på Frederiksberg.

Torsdag den 13. februar afholdtes et møde på Frederiksberg rådhus om arrangementerne for sommeren 1955

10.39 Kosmos Ferieby, sommeren 1955.

10.54 - Huset der før havde været pensionat, inspektørbolig og spisesal/restaurant købes nu af svenskerne og indrettes til svenske gæster. - tb

10.55 - En detalje i ombygningen af "Svenskehuset". - tb

10.58 - Martinus bolig i Villa Rosenberg. - tb

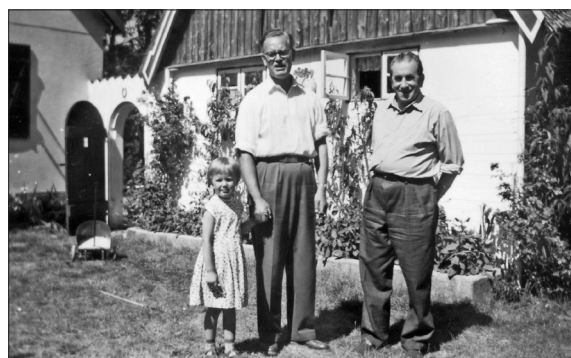
10.56 - Pavillon 1 "hønsesusene" er blevet pænt indrettet og omgivelserne beplantet. - c

10.59 - Martinus på den ombyggede trappe til verandaen. - c

10.57 - Villa Rosenberg. Hovedhuset til højre og den indrettede ekstra bolig hvor Martinus bor ses til venstre. Set fra nordsiden. Klintvej er til højre uden for billedet. - tb

10.60 - Martinus og Benjamin Saxe med datteren Vibeke på Villa Rosenberg. Huset ses her fra østsiden. - es

10.61 - Feriebyens kiosk. vi ser fra højre Mogens Møller; Mogens datter Bodil og Käthe Christensen (Nisdam). - kn

10.64 - Mogens havde stadig sine sommeropgaver i feriebyen, men fik også tid til at male lidt. Her ved siden af bondehuset som nu ligger som Fyrrebakke nr. 14. - tb

10.62 - Gartneriudsalget i feriebyen. Bag disken ser vi Jenny Christensen (mor til Käthe). - kn

10.65 - Tandlæge Palle Ivert var også jævnligt på besøg i feriebyen. Vi ser her Helge og Emilie Skyttegård Hansen (til højre) ved deres selvbyggede hus, sammen med Ingeborg og Palle Ivert (til venstre). Ingeborg sidder med Helge og Emilies søn Palle på skødet. Emilie er datter af Familien Sørensen fra Pile Alle på Frederiksberg. - hm

10.63 - For børnene blev der også gjort lidt. Poul Brinkhardt (senere gift med Grethe Olsen) var primus motor i opbygningen af en sandkasse formet som "Spar Es" som ses på billedet, og et soppebassin ved strandkanten, udformet som et hjerte. Soppebassinet holdt dog ikke længe idet isen ødelagde det. - es

I Kontaktbrev 27/5 1955 er optrykt en artikel fra Holbæk Amts Venstreblad fra 10. maj 1955 om Kosmos Ferieby i Klint. Artiklen omtaler det arrangement der er lavet med de ældre fra Frederiksberg, som bebor kolonien i forårs- og efterårsperioden.

Cai Ankerbye har solgt den tidligere gartnerbolig til en gruppe svenskere som agter at benytte den som speciel sommerbolig for svenske gæster i feriebyen. Initiativtageren i den svenske gruppe er en god ven af Sagen og af Martinus, direktør Sven Johansson fra Malmø (Sven Johansson dør få år efter, den 26. december 1959, se Martinus og Gerner Larssons nekrologer senere i teksten).

Endvidere oplyses det i artiklen at et svensk ægtepar har fået lov til at indrette en vegetarrestaurant i en sal ved siden af biblioteket, med plads til 70 pensionærer.

10.66 og 10.67 Martinus tager afsked med de fremmødte venner i Kastrup lufthavn. - tb

10.40 Martinus anden rejse til Island, juni 1955.

Den 5/6 1955 fløj Martinus til Island på sit andet besøg på Øen. Han skulle holde foredrag over hele Island, både i syd og i nord. I Kontaktbrev nr. 13, dateret 26/6 1955 refererer Gerner Larsson et brev han har fået fra Martinus. Martinus blev inviteret til middag hos præsidenten for teosofisk selskab i Island Gretar Fels, der er en af Martinus gamle venner som det vil huskes fra deres tidligere ophold på Klint i sommeren 1952 samt fra Martinus første besøg på Island.

Efter en dag hvor han var hos venner i Reykjavik,

rejste Martinus tirsdag den 7/6 1955 videre til Akureyri med fly. Her fik Martinus mulighed for at se hvordan piloten styrede flyet fra cockpittet, hvilket var en stor oplevelse for Martinus. Han fik lov at sidde på 2. pilotens plads.

Ved sit tidligere besøg på Island mødte Martinus en islandsk præst pastor Arelius Nielsen som var tolk for Martinus, og som også introducerede Martinus for biskoppen. Han havde allerede oversat et par af Martinus bøger til islandsk. I anledning af Martinus nye besøg skrev Arelius Nielsen en artikel om Martinus som blev trykt i "Morgenbladet" den 9. juni 1955. Her gør han rede for Martinus barndom, og Sagens udvikling (teksten er gengivet i Martinus rejsebrev). Den 8. juni holdt Martinus sit første foredrag i Akureyri, efterfulgt af et nyt hver dag de næste dage. Den 12. juni fløj Martinus tilbage til Reykjavik. Her var han bl. a. gæst hos pastor Arelius Nielsen.

Den 14. juni holdt Martinus foredrag om sin rejse til Østen for det teosofiske samfund i Island som havde til huse i Ingolfsstrædi i Reykjavik. Der var plads til 100 tilhørere, og salen var helt fyldt. Gretar Fells holdt velkomsttalen for Martinus.

Martinus skulle holde det næste foredrag den 19. juni, så der blev tid til samvær med Martinus venner og til at tage ture ud i omegnen. Den 17. juni oplevede Martinus Islands store nationaldag med dens festligheder.

Martinus holdt sine store foredrag i Reykjavik i dagene 19. til 22 juni, hvor Arelius Nielsen og Vignir Andresson var tolke da en del af tilhørerne ikke kunne forstå det danske sprog tilstrækkeligt godt. Der var omkring 100 tilhørere.

Arelius Nielsen besluttede, at han ville tale med biskoppen, for at få tilladelse til, at Martinus kunne tale for en synode af præster, der netop på dette tidspunkt var samlet i Reykjavik.

Biskoppen inviterede Martinus til denne synode, og han blev opfordret til at holde et lille foredrag for præsterne. Martinus var lidt betænkelig ved, hvad de måtte mene om hans kosmologi, men Pastor Arelius så hans betænkelighed og sagde til ham, at præsterne var meget interesseret i at høre hvordan han så på Kristus. Martinus holdt så et 20 minutters improviseret miniforedrag om dette emne. Foredraget gav anledning til et kraftigt bifald. Biskoppen takkede Martinus for foredraget og sagde: "Det kom fra hjertet, det kunne man mærke". Samværet med præsterne fandt sted midt på dagen, og om aftenen

holdt Martinus sit planlagte foredrag om "Bønnens mysterium".

Martinus blev også opfordret til at holde et foredrag for patienter og medarbejdere på et hospital for spedalske. Hospitalet lå lidt uden for Reykjavik. Der var kun 6 patienter, og Martinus holdt et lille fore-

drag om sygdomme set fra et kosmisk synspunkt.

Den 23. juni holdt Martinus sit sidste store kursusforedrag med titlen: "Hinsides døden". Der var 150 tilhørere. Da det var Skt. Hans aften samme aften, blev Martinus inviteret på en midnatsudflugt til Thingvalla.

Martinus holdt endnu et par foredrag, og blev inviteret til at se midnatssolen. Det skete ved en midnatsflyvning til Grimsay, en lille ø i Nordishavet, hvor der blev gjort et kort ophold. Efter nogle flere udflugter og et sidste foredrag var denne tur til Island endt, og Martinus kunne sætte sig i maskinen til København der afgik fra lufthavnen uden for Reykjavik.

I Julekosmos 1955 side 7 skriver pastor Arelius Nielsen om hvordan man oplevede Martinus da han var på besøg i Island i 1955.

Martinus skrev rejseskildringer fra sin tur til Island. Disse blev trykt i 8 kontaktbreve, nr. 14, af 8/7 til nr. 21 af 14/10 1955 inklusive. Alle blev skrevet efter Martinus hjemkomst.

10.41 Fru Charlotte Olufsberg dør 17. juni 1955.

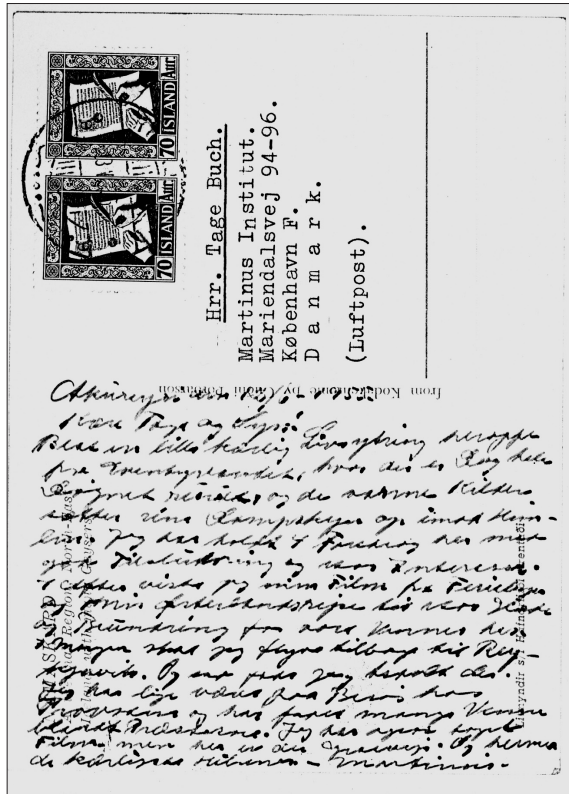
I Julekosmos 1955 side 33 skriver Martinus en nekrolog med titlen: "Fru Charlotte Olufsberg in memoriam". Som det vil være læseren bekendt, var Charlotte Olufsberg en af de første som sluttede op om Martinus efter at han havde fået kosmisk bevidsthed. Hun lærte Martinus at kende i 1928. Hun lånte Martinus 20.000 kr. til finansiering af de allerførste tiltag med oprettelsen af Kosmos Ferieby, mod at hun fik udbetalt en normal livrente. Charlotte Olufsberg døde den 17. juni 1955.

10.42 Korte oplysninger af interesse, 1955.

I Kontaktbrev nr. 22 den 28/10 1955 meddeler Gerner Larsson, at det er bestemt, at han skal til Indien i oktober 1956. Han må have tid til at forberede sig, og derfor vil sekretær i varedirektoratet Erik Darsø overtage ledelsen af og arbejdet med Kontaktbrevene. Gerner Larsson skriver dog stadig hovedbrevet i Kontaktbrevene.

I Kontaktbrev nr. 25 den 9/12 1955 meddeles det, at den tredje bog nu er udkommet på esperanto. Det er bogen "Hvad er sandheden". Den hedder på esperanto "Kio estas la vero".

I samme kontaktbrev tilbydes de syv små bøger nr. 1 til 7 samlet i en kasette til en pris af 32,50 kr.

10.68 - Den 12/6 1955 sender Martinus et brev-kort fra Akureyri på Island til Tage og Sysse Buch. Han skriver:

Kære Tage og Sysse.

Blot en lille kærlig Livsytring heroppe fra Eventyrlandet, hvor det er Dag hele Døgnet rundt, og de varme Kilder sætter sine Dampskyer op imod Himlen. Jeg har holdt 4 foredrag her med god tilslutning og stor Interesse.

I Aftes viste jeg mine Film fra Feriebyen og min Østerlandsrejse til stor Glæde og Beundring for vore Venner her.

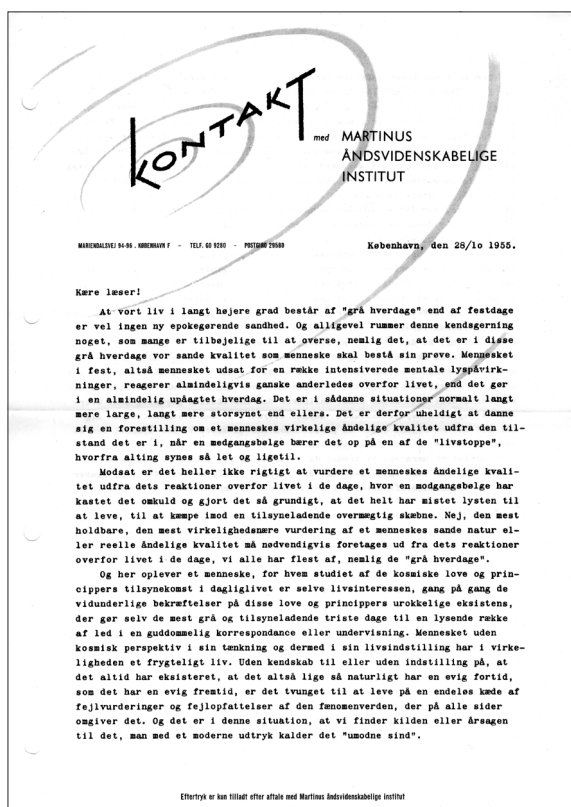
I Morgen skal jeg flyve tilbage til Reykjavik.

Jeg har lige været på Besøg hos Provsten og har fået mange Venner blandt Præsterne. Jeg har også taget Film men her er der . Og hermed de kærligste Hilsener Martinus.

Den 12. oktober 1955 havde Martinus besøg af en af sine venner fra Indien Shri G. Venkatashalam som bor i Bangalore. Martinus var gæst hos ham da han var i Indien. Han fortalte Martinus, at der nu var et ønske om en virkelig undervisning i Martinus kosmologi i Indien. Han havde derfor en invitation med til Erik Gerner Larsson, som han ønskede skulle komme til Indien til oktober 1956 og undervise i Martinus kosmologi i et halvt år. Gerner Larsson tog imod invitationen. Martinus følte at Gerner Larsson var godt rustet til denne opgave, hvorfor Martinus fuldt ud tilsluttede sig ideen. Omtalt i Julekosmos 1955 side 6.

Johannes Dragsdahl der havde været meget interesseret i Martinus kosmologi i flere år, og som nu var blevet cand. theol. begynder at skrive i Kosmos. Den første artikel fra hans hånd var: "Analysen af livet omkring os. – Teologiens møde med Martinus' analyser". Julekosmos 1955 side 26.

Kontaktbrevene har fået nyt brevhoved. Med kontaktbrevet dateret 28/10 1955 udsendes kontaktbrevene med et nyt design trykt i blå.

10.69 - Kontaktbrev dateret 28/10 1955 med det nye brevhoved. - e

10.70 - Per thorell. - pt

10.43 Bogtrykker og grafiker Per Thorell får kontakt med Martinus, 1955.

Bogtrykker og grafiker Per Thorell havde i nogle år været meget interesseret i Martinus kosmologi. Han stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi gennem sin kompagnon Civilingeniør T. C. Thomsen, der havde studeret Martinus

Kosmologi gennem flere år, og som i 1956 udgav bogen "Reinkarnation og åndsvidenskab". Per Thorell havde i en årrække studeret okkultisme over en bred front, og var på dette tidspunkt fuldstændig overbevist om at Martinus lære var den fulde sandhed om det guddommelige og universet. Per Thorell skrev artikler i Kosmos og blev tilknyttet tidsskriftet "Psyisk Forum" som skribent, straks ved tidsskriftets start. Tidsskriftet begyndte at udkomme i september 1954 som afløser af tidsskriftet "To Verden". Tidsskrifterne afløser hinanden, og begge tidsskrifter beskæftiger sig med okkultisme. De er afløserne af det oprindelige tidsskrift "Okkultisten". Se nærmere i Appendiks B her i bogen.

Per Thorell skriver i december 1955 følgende brev til Martinus:

Den 5. december 1955

Martinus åndsvidenskabelige Institut
Mariendalsvej 94-96

Kære Herr Martinus!

Som jeg kort berørte overfor Dem en torsdag aften, ville jeg gerne forsøge at skrive en artikel om Deres verdensbillede til tidsskriftet "Psyisk Forum". Det viser sig, at selv en meget koncentreret introduktion nødvendigvis må komme til at strække sig over flere artikler. Hermed fremsendes den første, som jeg

ville være meget taknemmelig, om De ville gennemlæse og godkende eller korrigere. I mig selv er jeg vel uværdig til at fremføre en så guddommelig stor sag; men jeg har forsøgt at lade min pen føre af det levende lys, Deres klare, logiske verdensbillede udstråler.

Det er vel næsten uhøfligt at bede om en hurtig ekspedition af Sagen, men da bladets stof går til sætteri om få dage, og jeg meget gerne ville forsøge at få det med i redaktionen denne gang, vil jeg alligevel tillade mig at håbe på, snarligt at modtage svar.

Kan en eventuel godkendelse eller kassation ordnes pr telefon, er jeg det meste af dagen at træffe på Tria 5300. Manuskriptet behøver ikke at returneres, da jeg har kopi.

Jeg beder undskyldte denne min påtrængenhed.

Min taknemmelighed over at få lov til at lytte, lære og prøves i denne store sags lys, kan ord slet ikke udtrykke, men jeg vil dog ikke undlade at benytte lejligheden til at sige oprigtig tak for de lynende sandheder, og de milde forståelsens ord, der gang på gang varmer og fornyer mit indre, når jeg er blandt den lyttende skare ved foredragene, eller når jeg læser i Deres værker.

Med kærlig hilsen forbliver jeg Deres hengivne elev

Per Thorell.

Jeg har ikke Martinus svar på brevet, men Per Thorell fik trykt sin artikel i Psykisk Forum, januar 1956 side 142-146, med titlen: "Indvielse – Introduktion til Martinus verdensbillede". Per Thorell skrev efterfølgende en lang række artikler i Psykisk Forum, som det kan ses i appendiks B til denne bog. Den holdning som Per Thorell giver udtryk for i sit brev til Martinus, er hans grundlæggende holdning til Martinus. Per Thorell opfattede helt klart Martinus som en nærmest guddommelig person. Denne indstilling havde Martinus lidt problem med at holde i ave gennem de efterfølgende år hvor han havde nær kontakt til Per Thorell.

Per Thorell blev efterhånden nær ven med Martinus, og i de sidste 10 år (1970-1981) af Martinus liv tilbragte Martinus hver anden søndag eftermiddag sammen med Per Thorell og hans kone Elly i deres hjem på Dyrehavevej 58, Klampenborg.

Per Thorell hjalp i de senere år Martinus, ved at gennemlæse Martinus manuskripter og kommentere sproget, men naturligvis ikke indholdet. Per Thorell skrev dagbøger, og nedskrev bl. a. i store træk hvad de havde talt om, når han havde været sammen med Martinus. Dette samlede Per Thorell i et manuskript som han kaldte "Testamentet", med underteksten "Optegnelser fra samtaler og samvær med Martinus, som ud fra sin kosmiske dybdeindsigt på kristent grundlag har manifesteret en kosmologisk verdenstolkning, der rummer livsmysteriets løsning og åbenbaring af menneskeheds evolutionære bestemmelse".

Dette manuskript er aldrig blevet udgivet. Per Thorell sendte det i 1985 til Borgens Forlag, men man ønskede ikke at udgive det da man fandt at det var for specielt, og derfor ville have for lille en læsekreds. Jarl Borgen påpegede dog kraftigt optegnelsernes store værdi som historisk kildemateriale. Per Thorell har foræret mig dette manuskript for at jeg kunne bruge dette som kildemateriale til denne min historiske redegørelse.

10.44 Kosmos Ferieby runder de 20 år, 1955.

Da Kosmos Ferieby nu i 1955 har rundet de 20 år, skriver Gerner Larsson lidt om den udvikling den har gennemgået, vedføjet et stort antal billeder fra feriebyen. Artiklen findes i Julekosmos 1955 side 28 med overskriften: "Kosmos Ferieby 1935 – 1955".

10.45 Martinus skriver den 31/10 1955 en takkeskrivelse til Kulturfondens medlemmer.

Vi husker, at der i 1951 blev oprettet en kulturfond med navnet Martinus Kulturfond (se afsnit 10.7). Martinus skriver en takkeskrivelse til de mennesker der har ydet bidrag til denne.

København F. den 31/10 1955.

Til kulturfondens medlemmer.

Jeg vil gerne hermed udtrykke min inderlig-

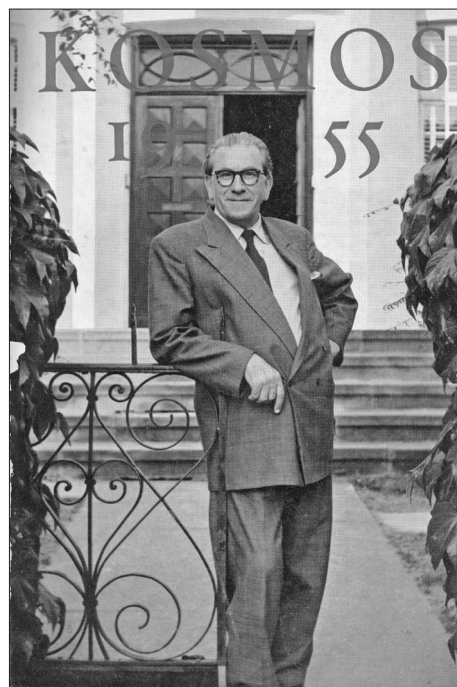
ste tak til dem, fordi De så kærligt har støttet kulturfonden og derved været med til at opretholde min sags økonomiske beståen. Uden denne Deres hjælp vilde denne beståen ikke have været mulig. Men takket være den kærlighed, der således fra Deres side igennem kulturfonden er udvist overfor mig, min mission og sag, er vi nået et godt stykke fremad i dens økonomiske konsolidering uden dog endnu ved egen hjælp at kunne klare denne side af Sagen, Det er derfor mit inderligste håb, at den kærlige støtte, der igennem kulturfonden hidtil er blevet ydet mig, må fortsætte, således at Sagen kan nå frem til sit endelige store mål, at blive det åndscenter for hele verden, som den nu stærkt er på vej til.

Som De igennem kontaktbrevene vil se, har vi fået stærke forbindelser i det fjerne Østen. Min rejse til Indien og Japan sidste år er foreløbig resulteret i, at indflydelsesrige personer i Indien har tilsagt deres støtte i skabelsen af centre for vort arbejde i Indien og har anmodet om at få min sekretær, Gerner Larsson, derover for at give et halvt års undervisning og foredrag og dermed være med til at starte vor sags udbredelse i selve visdommens land. At dette er et stort fremskridt, der vil skabe endnu mere interesse og respekt for Sagen både hjemme og i den øvrige verden, er selvfølgelig.

Ligeledes har vi igennem esperanto afdelingen forbindelser med 30 forskellige lande. Sagen er således på vej til at blive en verdensbevægelse. Denne store vækst og udvidelse vilde, som før nævnt, aldrig have kunnet finde sted uden den kærlige støtte, der hidtil er blevet givet mig, min mission og sag af dens venner.

I tillid til, at dette kærlige samarbejde i menneskehedens tjeneste stadig må fortsætte, beder jeg Dem modtage min kærligste hilsen.

Underskrevet Martinus.

10.71 - Julekosmos 1955.

*Der udsendes kun et stort Julekosmos om året.
Formatet er A4-format 21 x 30 cm - e*

10.46 Julekosmos 1955, oplysninger om vigtige tiltag og aktiviteter i 1955.

Erik Gerner Larsson skriver i Julekosmos 1955 side 40 - 44 om arbejdet i, og indretningen af "Sagens centrum" på Mariendalsvej 94 - 96, Frederiksberg. I billeder og tekst viser han lidt af indretningen, og gennemgår gruppen af medarbejdere.

Han nævner "Martinus Kulturfond" som ledes af kontorchef i Frederiksberg skattevæsen, cand. jur. Eigil Hansen bistået af revisor Thomas Nørrelund og grosserer Viggo Koefoed. Eigil Hansen har gennem årene været Martinus juridiske rådgiver.

Grethe Brinkhard har gennem mange år passet Sagens regnskaber sammen med revisor H. Jürgensen. Grethe Brinkhard og Else Olsen som også arbejder på kontoret er søstre.

For nylig, som foran omtalt, har sekretær i varedirektoratet Erik Darsø overtaget arbejdet med udgivelsen af Kontaktbrevene.

Esperantogruppen der arbejder med oversættelse af Martinus bøger til esperanto ledes af ingeniør Ib Schleicher.

Man optager nu samtlige Martinus foredrag og kurser på bånd. Dette arbejde varetages af civilingeniørerne Heiberg og Vinter.

En anden gruppe arbejder med fremstilling af Clitcheer, film og farvelagte symboler. Denne gruppe består af Tage Buch, Bjørn Olsen og Børge Hamberg.

Den svenske medarbejder bogtrykker Bertil Ekstrøm står for trykkeriet og bogbinderarbejdet varetages af bogbinder Richter der er født i Tyskland.

Undervisningen varetages af Erik Gerner Larsson og Mogens Møller.

I Sverige står direktør for Hålsokostcentralen i Malmø Sven Johansson som ansvarlig for den svenske forlagsafdeling. Sven Johansson er også den der har stået bag køb og oprettelse af "Svenskehuset" i Kosmos Ferieby i Klint.

Ingeniør Gustav Bjørdal i Malmø oversætter Kontaktbrevene til svensk.

Agne Vindmark blev færdig med at oversætte Livets Bog I til Martinus 65 års fødselsdag i 1955.

Friherre, kaptajn Liljenkrantz har oversat Gerner Larsson s kursus i Martinus kosmologi til svensk.

Direktøren i Svenska Tändsticks Aktiebolaget Gunnar Hedfors har stillet sig i spidsen for en svensk afdeling af Martinus Kulturfond.

Kosmos Feriehem i Varnhem er etableret af Sigbritt Terner.

10.47 Bogen "Hvad er sandheden" oversættes til esperanto, 1956.

I Kontaktbrev nr. 3 3/2 1956 meddeler Erik Darsø at Martinus bog "Hvad er sandheden" er blevet oversat til esperanto, og den har fået en meget rosende omtale i det hollandske esperantotidsskrift "Heroldo de Esperanto".

10.48 Studiekredsene i provinsen, 1956.

I marts 1956 tog Martinus på turne og holdt foredrag i Odense, Esbjerg, Herning, Århus og Ålborg. Mogens Møller tog sig som sædvanligt af studiekredsene i Jylland, og Gerner Larsson holdt foredrag i Odense, København og Stockholm.

10.49 Erik Gerner Larsen rejser til England og til Holland for at møde nogle af Sagens venner, 1956.

10.72 - Erik Gerner Larssons afrejse til England. Her tager han afsked med sin kone Lise. - e

I begyndelsen af marts 1956 rejste Gerner Larsson til England på studietur, og kom først tilbage omkring 1. maj. Han skriver sit første brev fra London i Kontaktbrev nr. 6 1956 dateret 9/3. De efterfølgende breve fra Gerner Larsson under hans ophold i London trykkes i kontaktbrevene nr. 7, den 22/3

Erik har fået rejsen foræret af en ukendt ven af Sagen, og formålet er, at få tilstrækkelig øvelse i det engelske sprog, med henblik på den forestående rejse til Indien (så vidt jeg er orienteret, var det Jens og Vera Cavling der var med til at finansiere rejsen. De syntes det var nødvendigt at Gerner Larsson blev dygtigere til at tale det engelske sprog, så han bedre kunne fungere når han skulle arbejde i Indien. Ifølge Gerner Larsens brev til Tage Buch var der også andre).

Omkring 1. april rejste Gerner Larsson til Paris for at møde en af Sagens venner, vicepræsidenten for den vegetariske verdensunion mr. Woodland Kahler, der lige er kommet tilbage fra en rejse i Indien, hvor han bl. a. havde mødt Anna Ørnsholt. Han ville gerne viderebringe sine erfaringer fra rejsen til Gerner Larsson. Gerner Larsson fløj herefter til Amsterdam for at møde andre af Sagens venner, direktøren for Compagnie Générale d'Electricité, ingeniør Henrik Dunnewolt og frue. Herfra gik turen atter hjem til København. Se Gerner Larsson s rejseskildring i Kontaktbrev nr. 8 den 5/4 1956.

Erik Gerner Larsson skriver et brev til Tage Buch under sit ophold i England.

38. St Petersburg Place, London W. 2.
den 23 – 3 - 56

Kære Tage!

Vedlagt vil du finde et brev, som jeg vil bede dig duplikere og sende alle de, der har været med til at give den dejlige gave. Jeg har tænkt som en gal over, hvordan jeg dog kunne få sagt tak, og mener, at det jeg her gør, er det bedste, jeg kan gøre. Vil du sende et eksemplar af brevet til V. Høier, Nykøbing F. og til Egon Nielsen, Uldvarehuset, Roskilde, begge disse to mand har hjulpet mig til rejsen herover. Send ligeledes et til Lilli Nordrup, I disse tre breve beder jeg dig lægge en lille personlig hilsen fra mig med motivering hvorfor du sender dem.

Ja, gamle ven, nu begynder tiden herovre at være slut. I næste uge rejser jeg lidt ud i landet og derefter over til Frankrig. Kunne du ikke gøre mig den tjeneste, hvis det kan nås, lige at kigge mit kontaktbrev igennem. Måske er jeg for skrap i det. Jeg har skrevet lidt om London by night, korriger det, hvis du synes. Jeg måtte sende brevet uden at "sove på det". Jeg glæder mig meget til igen at komme hjem. Jeg har lært "noget engelsk", nok til at jeg helt har mistet frygten for at rejse. Men du ved selv at man ikke lærer et nyt sprog på 3 uger. Jeg klarer mig fint herovre og ville kunne leve her uden vanskelighed. Men det er alligevel så lidt åndsvidenskab man får talt.

Hils nu alle dem, der tager et job i påsken fra mig. Sig dem, at mine tanker er hos dem og at jeg hellere end gerne selv var med!!!

Jeg kommer nok midt i april! Vil du hilse rundt omkring dig og tag så selv min kærligste tak for dit trofaste venskab imod mig!

Vi bliver jo ikke yngre Tage nu, derfor er det dejligt at vide, at vort venskab har klaret alle skær og vide, at det vil holde tiden ud. Sig Sysse tak for hvad hun er for Lise, hun ved ikke selv hvad det betyder, både for Lise og for mig! Og ser du Martinus så giv ham et stort knus fra mig – det får du også selv fra din hengivne og taknemmelige

Erik

10.50 Martinus bliver for første gang alvorlig syg, og bliver behandlet for et ondartet maveonde (mavekræft), 1956.

I Kontaktbrev nr. 13 af 14/6 1956 skriver Gerner Larsson om Martinus første alvorlige sygdom.

Allerede da Gerner Larsson kom hjem fra sin rejse til England, Frankrig og Holland kunne alle se at Martinus ikke havde det godt, men han havde ikke nogen smerter, og man antog at det kun skyldtes at han arbejdede for hårdt. Man fik ham dog overtalt til at gå til lægen, og denne konstaterede, at hans blodprocent var meget lav. Martinus blev i samråd med sin læge Cai Ankerbye indlagt på Lukasstiftelsen. På dette tidspunkt var hans blodprocent faldet til 42. Man konstaterede, at han led af et meget farligt mavesår (Tage Buch siger i sin artikel: "Efterskrift" i bogen "Martinus Erindringer" at det var mavekræft). Martinus siger selv på lydbåndet, at han godt vidste at det var kræft han havde i maven, selv om man fortalte ham at det var et mavesår. Martinus fik fire blodtransfusioner fordi hans blodprocent var så lav.

Martinus blev opereret mandag den 11. juni kl. 8 om morgenen, og operationen varede omkring halvdelen time. Martinus vågnede først op efter bedøvelsen omkring kl 17.30.

Erik fortæller at de oplevede Martinus som et menneske der i den dybeste harmoni med sig selv, uden angst, og med den aller største tryghed, gav sig ind under en skæbne, som for hans omgivelser at se, kunne blive meget svær. Gerner Larsson skriver:

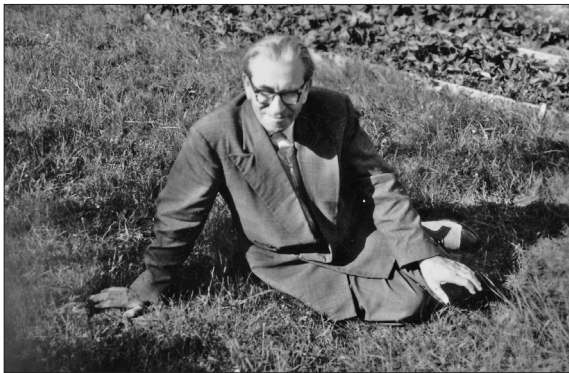
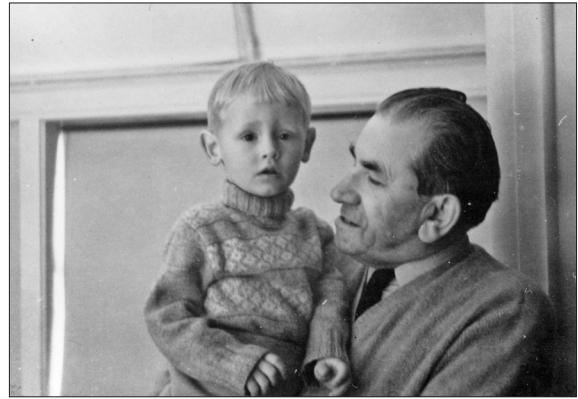
"Fra det øjeblik Martinus forstod, at hans liv måske var i fare, oplevede vi alle det forunderlige, det er at se et menneske bøje sig for Guds vilje uden at blot antydningen af en klage kom over hans læber. Jeg var den sidste, der talte med ham aftenen før operationen, og hans eneste bekymring gjaldt kun os herhjemme. For sit eget vedkommende spøjte han og følte sig lykkelig over at operationen nu snart skulle finde sted.

Martinus smerter var så ubetydelige, og hans nattesøvn, ja selv den aller første nat efter operationen, var så stille og fredelig, at det overraskede selv sygeplejerskerne.

Der er nok ingen tvivl om at det var mavekræft som Martinus led af. Han udtalte senere at han mente at

han var prædestineret til denne sygdom, som hans moder også havde haft.

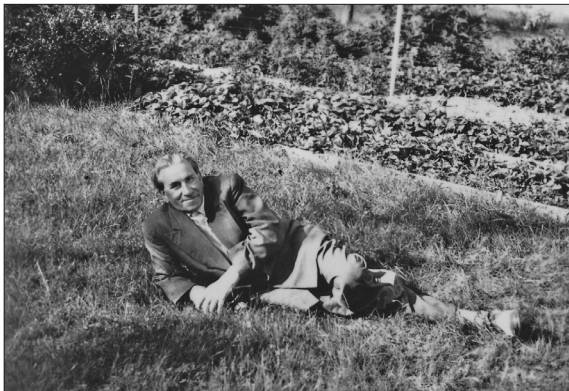
Det er ikke så underligt, at man tillagde årsagen til hans træthed, at Martinus var overanstrengt. Gerner Larsson fortæller her samstemmende med mange andre af Martinus nærmeste venner, at Martinus kun sov ganske få timer hver nat. Han begyndte normalt at arbejde ved firetiden om morgenen og arbejdede til langt ud på natten. Martinus følte selv at han ikke havde taget tilstrækkelig hensyn til sin krop i de seneste år hvor alderen krævede en anden livsrytme

10.73 - 10.74 - 10.75 - 10.76 ot 10.77

Disse billeder er taget kort tid efter at Martinus kom hjem fra sygehuset, og hvor han rekreerede sig i Villa Rosenberg.

Vi ser, at Martinus ser lidt træt ud, men han er ved godt mod, og fulstændig rolig og glad. Han var helt overbevist om at "alt var såre godt" og at han snart ville blive rask så han kunne fortsætte sit arbejde. - c

end i ungdommen, og det var hans opfattelse, at han nu måtte betale for denne udskejelse. Gerner Larsson siger, at måden han gjorde det på var så forbillig, at den har efterladt den dybeste ærbødighed for hans ånd. Gerner Larsson taler af erfaring om Martinus sygdom, idet Gerner Larsson selv led af mavesår og vidste hvordan det føltes at være syg.

I samme Kontaktbrev under datoen 18/6, 1956 skriver Gerner Larsson at der nu er gået en uge siden Martinus blev opereret og at han er i god bedring og vil blive udskrevet om en uges tid. Han skal så køres direkte til villa Rosenberg i Klint, hvor han skal være hele sommeren. Efter aftale med Cai Anker-

bye, indstiller Martinus foreløbig alle sine foredrag, og sine samtaler med udefra kommende mennesker, og koncentrerer sig udelukkende om fuldførelsen af Livets Bog.

Erik Gerner Larsson var blevet inviteret til at rejse til Indien for at udbygge de kontakter som Martinus havde etableret under sit besøg der. På grund af sin sygdom accepterede Martinus at Gerner Larsson udsatte sin rejse til Indien et år, til 1957.

Om sin kræftsygdom siger Martinus nogle år senere i en samtale med en ven, at hans kræftsygdom ikke var et resultat af en karma han selv havde oparbejdet, men en sygdom han havde fået med sig fra sine forældre. Han var dog fuldt indforstået med, at han måtte acceptere sådanne forhold i enhver inkarnation.

10.51 Kosmos Ferieby 1956.

Der arrangeres som de tidligere år ophold i Kosmos Ferieby, forår og efterår, for ældre mennesker boende i Frederiksberg kommune. Gerner Larsson oplyser, at kommunen ikke tidligere har set med særlig venlige øjne på arrangementet, men at indstillingen nu har skiftet, så man er begejstret for arrangementet.

Tage Buch og Henning Laug forestår forårsarbejdet i Kosmos Ferieby, der som sædvanligt udføres af et stort antal frivillige hjælpere.

I Kontaktbrev nr. 14 dateret 6/7 1956 er der et referat af Erik Gerner Larssons tale den 25. juni ved åbningen af Kosmos Ferieby for sommersæsonen. Det er første gang at Martinus ikke selv holder åbningstalen.

I Kontaktbrev nr. 15 dateret juli 1956 fortælles at Feriebyen er fuldt belagt, og at det er Gerner Larsson og Mogens Møller der har overtaget alle foredragene på grund af Martinus sygdom.

Martinus blev for første gang alvorlig syg, som omtalt ovenfor. Lægerne havde endnu ikke givet tilladelse til at Martinus kunne påbegynde sit arbejde med at holde foredrag, så han havde for første gang fået en velfortjent ferie der bevirkede at han så mere rask ud end han havde gjort i lange tider. Han glædede sig meget til, at han kunne hellige sig fuldførelsen af arbejdet med Livets Bog.

I Kontaktbrev nr. 16 dateret 3/8 1956 findes et referat af Erik Gerner Larssons sidste foredrag i Kosmos Ferieby i denne sæson som blev holdt den 30. juli.

10.52 Der dannes en gruppe med det formål at oversætte litteratur om og af Martinus, til engelsk, 1956.

En kreds af medarbejdere har nu sluttet sig sammen med henblik på at oversætte udvalgt litteratur til engelsk. Man er begyndt med Gerner Larssons bog om Martinus fra 1933 samt forskellige brochurer og informationsmateriale.

10.53 Martinus hovedsymbol trykkes i stort format og håndmales, med henblik på salg, 1956.

I Kontaktbrev nr. 7 1956 meddeles det, at Martinus hovedsymbol nu er fremstillet i formatet 66 x 72 cm. Symbolet er håndmalet. Martinus har indvilliget i at signere symbolerne. Prisen for det meget fint fremstillede symbol er 60 kr. pr stk.

10.54 Første skridt til at gøre "Sagen" til en selvejende institution, 1956.

Martinus havde længe ønsket at gøre Sagen til en selvejende institution, men det havde ikke endnu været muligt at skaffe de 15.000 kr. som der krævedes, for at det kunne lade sig gøre.

Netop dagen før Martinus skulle opereres modtog han et brev fra en af sine og Sagens gode venner, der meddelte, at han ville forære Martinus det nødvendige beløb. På dette tidspunkt havde Martinus kun en bankgæld på i alt 55.000 kr. mod oprindelig 475.000 kr.

10.55 Martinus trækker sig i en periode tilbage fra foredrags- og undervisningsvirksomhed for at hellige sig sin skribentvirksomhed, 1956.

I sit sidste foredrag i Kosmos Ferieby i denne sæson, den 30. juli omtalte Gerner Larsson, at han har udskudt sin rejse til Indien på grund af Martinus sygdom. Martinus har nu besluttet helt at træde ud af al aktiv foredrags- og undervisningsarbejde, som

herefter vil blive overtaget af Gerner Larsson og Mogens Møller.

Martinus har på dette tidspunkt skrevet de fem første bind af Livets Bog. Han skal nu have fred til at skrive resten.

Der arbejdes ihærdigt på at få klaret det juridiske grundlag for at omdanne Sagen til en selvejende institution. Dette arbejde varetages af kontorchef Eigil Hansen.

I samme kontaktbrev skriver Martinus en varmtfølt tak for den kærlighed fra venner og læsere, der er blevet ham til del under hans sygdom. I samme takkeskrivelse bekræfter Martinus hvad Gerner Larsson har sagt vedrørende den nye arbejdsfordeling.

10.56 Foredrag og studiekredse i vintersæsonen 1956/57.

I Kontaktbrev nr. 17 den 17/8 1956 meddeler Gerner Larsson vedrørende vintersæsonen, at søndagsforedragene på instituttet, der tidligere blev holdt af Martinus, nu ophører. I stedet holder Gerner Larsson foredrag mandag og onsdag aften kl 20. Onsdagsforedraget vil specielt omhandle Martinus symboler. Disse sidste foredrag vil blive optaget på bånd, og båndene vil blive stillet til rådighed for interesserede. De første foredrag holdes den 10. og 12. september. Prisen for adgang er 2 kr. pro persona for hvert foredrag.

I september og oktober holder Mogens Møller foredrag i Odense, Århus, Kolding, Esbjerg, Herning, Skive, Horsens, Randers, Helsingør, Malmö, Göteborg, Skara og Jönköping. Gerner Larsson holder to foredrag i Stockholm i oktober. Johan Hannemann holder med mellemrum foredrag i Helsingør.

10.57 I Kontaktbrevene gives der nu opgaver som man ønsker at læserne, hvis de har lyst, skal besvare skriftligt, 1956.

Fra og med Kontaktbrev nr. 20 den 28/9 1956, gives der nu, i hvert Kontaktbrev en opgave til skriftlig besvarelse. Besvarelsen må ikke være større end 2 stk. A4 sider (1000 ord). Den bedste besvarelse bliver offentliggjort i et efterfølgende Kontaktbrev, og præmieret med bogen "Menneskeheden og verdens-

billedet" med dedikation af Martinus.

Den første opgave lød:

"Giv et kort indblik i skabeprikkets overføring i form af "tankebilleder". Omtal herunder nødvendigheden af at kunne tilpasse sin viden til den mentale bølgelængde, modtageren repræsenterer. Berør herunder begreberne "naivitet" og "fantasi".

Den første besvarelse der er præmieret blev offentliggjort i Kontaktbrev nr. 21 den 12/10 1956, og var skrevet af Inger Bjørn Petersen fra Nykøbing Sjælland. Den anden af Svend Åge Rossen, Bårse pr Præstø.

Dette tiltag er utvivlsomt iværksat for at finde og afprøve emner til mulige vordende medarbejdere. Det er interessant at lægge mærke til, at den anden præmierede besvarelse er skrevet af Sv. Åge Rossen som senere bliver medarbejder og foredragsholder på instituttet. Se også afsnit 10.16.

Jeg fandt imidlertid en besvarelse af en lignende opgave som Tage Buch havde skrevet. Den fangede min specielle interesse, fordi den behandler et meget centralt problem som mange mennesker har, nemlig hvad er døden?

Da jeg synes problemstillingen er meget central, og at jeg synes at den netop beskriver at Martinus kosmologi giver løsningen på dette problem, viser jeg opgavebesvarelsen i sin fulde ordlyd.

OPGAVE No.3.

Prøv i en konkret Form at give Udtryk for den Forandring i Deres Indstilling til Døden, som Studiet af de kosmiske Analyser har medført.

Min Opfattelse af "Døden" før mit Møde med Martinus' kosmiske Analyser kan jeg ikke give et blot nogenlunde konkret Billede af. Jeg tænkte mig vel, at "Døden" muligvis var en fuldstændig Udslettelse, skønt - inderst inde var jeg utilbøjelig til at tro det. - Snarere havde jeg en taaget Forestilling om, at Livet efter "Døden" fortsattes paa en eller anden - muligvis ubehagelig Maade, - i alle Tilfælde skubbede jeg Tanken om Døden fra mig, saa ofte den trængte sig paa; men Livet var ubønhørligt, og Gang paa Gang fik

jeg Problemet "Døden" paa nært Hold, idet der forekom Dødsfald i nær Familie, saaledes døde min Moder tidlig og flere Familiemedlemmer fulgte efter, og Krig, Mord og navnlig Selvmord gjorde et meget stærkt Indtryk paa mig og tvang mig efterhaanden til at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes jeg skulde opfatte "Døden".

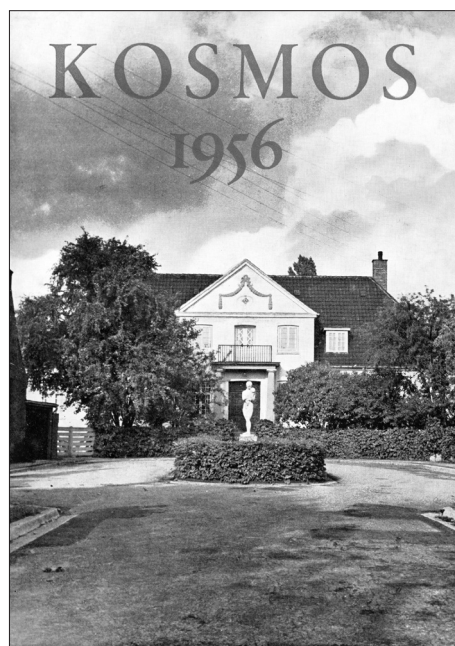
Gennem min folkekirke-kristlige Opdragelse havde jeg lært, at Mennesket og kun Mennesket havde et evigt Liv efter Døden, men havde aldrig her faaet nogle faste Holdepunkter for denne antagelse og mine Forestillinger om Døden matte derfor forblive taagede. Først da jeg lærte Martinus' analyser at kende, fandt jeg det længe savnede faste Grundlag, hvorpaa, jeg kunde bygge en ny Opfattelse, en Opfattelse, der gav det rigtige Billede af "Døden", nemlig det, at den overhovedet ikke eksisterede.

Døden blev efterhaanden et Fantom, eller som Martinus udtrykker det: "en tænkt - ikke realistisk - Modsætning til Livet eller Virkeligheden", - og dette, at det evige Liv ikke begyndte efter Døden, men at ethvert levende Væsen netop stod midt i en evig Tilværelse, blot skiftende de Redskaber for Manifestation, vi kalder Legemer, der igen kun eksisterer, for at Væsenet gennem dem kan opleve en kærlig Guddoms Henvendelse paa en i det uendelige varieret og derfor berigende Maade, blev ganske langsomt til Kendsgerning for mig. -

"Døden" blev gennem Martinus Analyser reduceret til at være en Erstatning eller Udsiftning af en opslidt Organisme med en ny, tilpasset for Væsenet saaledes, at det derigenem kan opleve sine nye Begær.

Naar jeg en sjælden Gang kommer i Tvivl om dette Problem, gennemlæser jeg i Slutningen af Martinus' Bog "Logik" det afsnit, der hedder: "Reinkarnationen bliver til Kendsgerning gennem A. B. og C.- Viden", og oplever da paany den Glæde at konstatere, at enhver "Død" i Realiteten er identisk med en ny, straalende "Fødsel".

Tage Buch.

10.78 - Julekosmos 1956. - e

10.58 Der oprettes nu kurser for vordende medarbejdere, 1956.

I november 1956 påbegyndes et kursus for vordende medarbejdere. Kurset ledes af civilingeniør G. Bastue Christensen og fabrikant Robert Petersen. I kontaktbrev nr. 24, november 1956 meddeler Gerner Larsson, at man igen i år vil udsende et årsskrift (Julekosmos 1956). Det vil blive større end sidste års Julekosmos, og vil stadig koste 10 kr. At prisen kan holdes, skyldes at man vil trykke det på egne trykkemaskiner på Mariendalsvej. Julekosmos 1955 blev trykt på Behrendt Bogtryk, København som også skal trykke omslaget til Julekosmos 1956.

10.59 Julekosmos 1956.

I forordet til Julekosmos 1956 skriver Gerner Larsson at der arbejdes hårdt på at oversætte Martinus bøger. Som eksempler nævner han, at Anna Ørnskov i Kotagiri, Indien oversætter tekststykker til engelsk. Oversættelserne sendes til København, hvor de gennemlæses, og sendes dernæst til en gruppe i Vancouver i Canada ledet af Diana Jansen, der læser sidste korrektur. Derefter sendes teksterne til Institutet for at gå i trykken.

I Danmark arbejder Ib Schleicher med at oversætte "Logik" til esperanto. Teksterne sendes derefter til andre sprogkyndige i Danmark, og derefter til Haag i Holland for at få "det blå stempel". Fra Holland går teksterne til mr. Oki i London som oversætter fra esperanto til engelsk. Esperantoteksterne går derefter tilbage til Institutet for at blive trykt.

I Julekosmos 1956 side 10 skriver professor I. G. Hannemann en interessant artikel med titlen: "Begreberne fri vilje, kausalitet og determinisme" (Kausal betyder årsagsbestemt, determineret betyder forudbestemt). Dette er en meget interessant artikel hvor Hannemann analyserer det levende væsens muligheder ud fra disse begreber, og ser dem i relation til Martinus analyser. Spørgsmål der har beskæftiget mange tænkere gennem alle tider, under begrebet: "Har mennesket en fri vilje?"

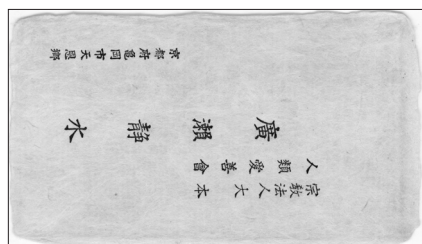
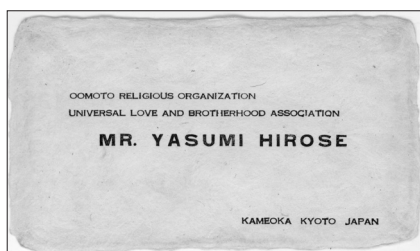
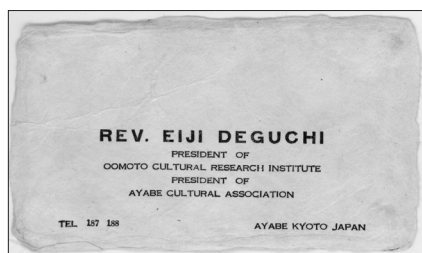
I Julekosmos 1956 side 31 kan man læse, at der under ledelse af Diana Jansen, nu er startet en studiekreds over Martinus kosmologi i Vancouver, Canada.

10.80 - Martinus og de japanske gæster på besøg i feriebyen. - c

10.81 - Gæsterne får forevist "Den lille havfrue". - c

10.79 - De japanske gæsters visitkort på engelsk og på japansk. - c

10.82 - Samtaler i Institutets have. Fra venstre ses Peter Zacho, Yasumi Hirose, Eiji Deguchi og Martinus. - c

10.83 - På besøg hos Kirsten Cavling på Stutgården i Hillerød. Fra venstre ses Eiji Deguchi, Martinus, Jens Cavling, Vera Cavling, Kirsten Cavling og Ib Schleicher. - c

10.84 - G. Venkataswamy og Erik Gerner Larsson i foyeren på Institutet på Mariendalsvej. De er fotograferet foran hovedsymbolet der hænger indrammet på væggen. Dette symbolbillede er det som blev malet til den 1. foredragssal i feriebyen, af teatermaler ved Det kgl Teater Rudolf Carls-son. Symbolbilledet blev indviet i foredragssalen i pinsen 1939. Da foredragssalen blev nedlagt blev symbolet ophængt her i foyeren. - es

10.60 Martinus begynder at skrive på Livets Bog bind VI, 1956.

Martinus er i gang med at skrive Livets Bog bind VI som udsendes i subskription, med et hefte på 16 sider hver måned. I februar 1957 er der udkommet 12 hefter.

10.61 Gæster fra Japan og fra Indien, 1955 og 1957.

I påsken 1957 fik Martinus besøg af to japanere fra Oomotobevægelsen. De havde hørt om Martinus gennem Ib Schleicher, idet de alle tre deltog i en esperantokongres, og der havde talt sammen.

Deguchi var president for bevægelsen og Hirose var hans sekretær..

Jens og Vera Cavling var tolk. Foruden samtaler på Institutet hos Martinus kørte de ture hvor gæsterne fik forevist forskellige seværdigheder, og besøgte Stutgården hvor Kirsten Cavling var vært ved en frokost.

Fra Indien fik Martinus i efteråret 1955 besøg af G. Venkataswamy der havde hørt om Martinus og derfor ønskede at besøge ham.

10.62 Erik Gerner Larsson forbereder sin rejse til Indien, 1957.

I Kontaktbrev nr. 7 den 19/3 1957 fortæller Gerner Larsson, at han på sin 50 års fødselsdag den 15/3 1957 fik et beløb foræret der gjorde det muligt for ham både at rejse til England på sprogskole og få rejsen til Indien betalt. Beløbet var kommet til veje ved at redaktør Sam Zinglersen havde stillet sig i spidsen for en indsamling blandt Sagens venner i hele Skandinavien.

Samtidig har Gerner Larsson fået meddelelse om at Sagens venner i Indien har lagt en plan for hans ophold der. Arrangementet omfatter et stort antal foredrag. Foredragene skal holdes fra Bangalore i Sydindien til New Delhi i Nordindien.

Vi husker, at Gerner Larsson skulle have været til Indien omkring det tidspunkt hvor Martinus blev syg, men at rejsen af denne grund blev udskudt.

I foråret 1957 tager Gerner Larsson først på sprogskole i London, derefter skal han til Paris for at møde mr. Woodland Kahler som er medarrangør af

10.85 - Erik Gerner Larsson taler ved festen i anledning af sin 50'års fødselsdag der afholdtes på Institutet på Mariendalsvej. Ved kaffebordet ses hans moder til højre for ham ved siden af Martinus, og hans fader til venstre for ham, på billedet. - es

den store vegetarkongres der afholdes i Bombay i november 1957. Kahler skal vejlede Gerner Larsson med hensyn til at planlægge turen til Indien som skal starte den 26. september 1957. Herefter skal Gerner Larsson til Holland og være sammen med civilingeniør Henrik Dunnewolt og frue. Dunnewolt har holdt en lang række foredrag om Martinus kosmologi i Holland. Det påregnes, at Gerner Larsson vil være hjemme igen når sæsonen i Klint begynder.

Den 21. marts rejste Gerner Larsson til England, og i Kontaktbrev nr. 8 den 2/4 og nr. 9, Påsken 1957 skriver Gerner Larsson fra Devonshire i England. Efter ankomsten til England havde Gerner Larsson mødt generalsekretæren for International Vegetarian Union mr. Harry Harris der frarådede Gerner Larsson at tage på sprogskole i London, men i stedet rejse til Sydengland til Devonshire, og der få undervisning i engelsk af private lærere. Det ville give han bedre mulighed for at tilegne sig det engelske dagligdags sprog. Gerner Larsson rejste derfor til Devonshire og mødtes med nogle af mr. Harris venner der. Det endte med at Gerner Larsson gik til undervisning hos en ældre mandlig sproglærer og en ganske ung kvindelig sproglærer. Undervisningen fandt sted i den lille by Stoke Fleming i et privat hjem, og endte med at bestå i, at man talte om Martinus kosmologi til stor glæde for andre deltagere i undervisningen.

I Kontaktbrev nr. 10 den 4. maj 1957 skriver Gerner Larsson fra Paris, hvor han er rejst ned for at mødes med mr. Woodland Kahler og drøfte forskelligt vedrørende den forestående rejse til Indien. Woodland Kahler og frue besluttede, at de ville lægge deres rejse til USA omkring Indien, og møde Gerner Larsson i Kotagiri i oktober 1957.

Om aftenen lørdag den 4. maj rejste Gerner Larsson fra Paris til Amsterdam, hvor han var gæst hos hr. og fru Dunnewolt i deres hjem, hvor de havde samlet et stort antal gæster med interesse for Martinus kosmologi. Tirsdag den 7. maj fløj Gerner Larsson tilbage til København.

10.63 Der fremstilles en lille sølvnål til at anbringe i reverset, med Sagens symbol, 1957.

På instituttet i København har Mogens Møller overtaget arbejdet med at holde de sidste foredrag i vintersæsonen.

Der er nu fremstillet en ganske lille sølvnål med Sagens symbol, beregnet til at sætte i reverset. Den koster 2,50 kr. og vil blive sendt pr brev ved fremsendelse af 2,50 kr. i frimærker.

10.64 I 1957 er Kosmos Ferieby som tidligere, åben for aldersrentenydere i for- og eftersæsonen.

I Kontaktbrev nr. 16 den 23/7 1957 omtales igen, at Kosmos Ferieby i for- og eftersæsonen er reserveret aldersrentenydere og andre økonomisk vanskeligt stillede medborgere i Frederiksberg og Københavns kommuner. Prisen for 14 dages ophold er 84 kr. for et ægtepar og det halve for enlige. Bustransport tur/retur koster 18 kr.

10.65 "Kursus i Martinus Åndsvidenskab" skrevet af Erik Gerner Larsson samt flere af småbøgerne med Martinus artikler er blevet oversat til engelsk, 1957.

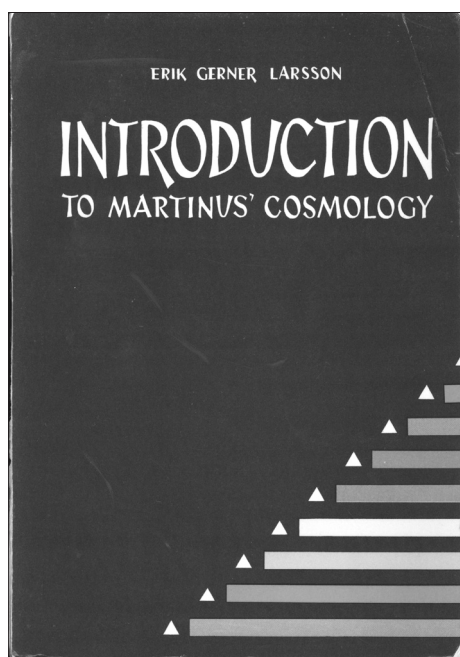
I Kontaktbrev nr. 17 den 16/8 1957 meddeles, at Erik Gerner Larssons bogsæt "Kursus i Martinus åndsvidenskab", bestående af 6 bøger, nu er blevet oversat til engelsk med titlen "An Introduction to Martinus Cosmology".

Trykningsudgiften for den engelske udgave, vil til den første udgivelse være 15 til 20.000 kr. Institutet kan ikke magte dette beløb, og man prøver at finansiere det ved et forsalg af værket til nedsat pris.

De der har udenlandske venner, anbefales at købe eksemplarer til en pris af 50 kr. pr. sæt imod normalprisen 60 kr. Ved forudbestilling og betaling inden 1. oktober 1957 vil det blive leveret portofrit inden udgangen af oktober 1957. Det var meget vigtigt, at den blev trykt netop på dette tidspunkt, da Erik Gerner Larsson skulle have en del eksemplarer med til salg på sin efterårsrejse til Indien.

I september foreligger endnu en bog på engelsk med titlen "Martinus: Discourses I". Bogen omfatter 4 titler: "Omkring min missions fødsel", "Kosmisk bevidsthed", "Omkring mine kosmiske analyser" og "Vejen til indvielse".

Herudover er "Den ideelle føde", "Gavekultur" og "Menneskeheden og verdensbilledet" blevet oversat til engelsk, men venter på at blive trykt.

10.85A - Den engelske udgave af Erik Gerner Larssons: *Kursus i Martinus Åndsvidenskab*. Omslaget har hvid tekst på blå baggrund. Nederst til højre ses grundenergiernes farver. - e

10.66 Omdannelse af Martinus åndsvidenskabelige institut til en selvejende institution, 1956/57

I Kontaktbrev nr. 18 den 30/8 1957 skriver Gerner Larsson, at det nu er lykkedes at få omdannet Sagen til en selvejende institution. Han takker Eigil Hansen for det store arbejde han har udført, med den juridiske konstruktion. Eigil Hansen har gennem hele Sagens udvikling været Martinus juridiske rådgiver. Endvidere takker han også Grethe Brinkhard og Inge Sørensen der har arbejdet med regnskaberne på Instituttets kontor, for deres store indsats for Sagen. Ud over de nævnte, har civilingeniør Hans Vinter og revisor Thomas Nørrelund samt landsretssagfører Holger Mosbæk også medvirket.

Den nye konstruktion er sket helt efter Martinus ånd og ønske.

I Kontaktbrevet medfølger også "Love for Martinus Åndsvidenskabelige Institut" dateret 14. marts 1957 og underskrevet af Martinus Thomsen, Erik Gerner Larsson og Eigil Hansen. (se efterfølgende). Lovene er på 4 A5 sider. På forsiden af lovene står: "Love ved oprettelsen 1. januar 1956. I lovene står der at Martinus gavebrev der giver det fysiske indhold i den selvejende institution er udstedt den 30. oktober 1956.

Den selvejende institution er alene baseret på et gavebrev fra Martinus til den selvejende institution. Institutionen ledes af en bestyrelse på mindst tre personer. En af bestyrelsen er præsident, en anden er vicepræsident. Martinus er præsident så længe han lever og Erik Gerner Larsson er vicepræsident. Kontorchef Eigil Hansen er medlem i den første bestyrelse.

På de efterfølgende sider ses folderen med lovene for den selvejende institution.

Af de vedlagte regnskaber fremgår det at Martinus har skænket en formue på kr. 190.519,59 til institutionen. (se efterfølgende).

Revisorer er Hans Vinter og Thomas Nørrelund.

Instituttets oprettelse er offentliggjort i statstidende den 21. februar 1957, og instituttets navn og love er indskrevet i Foreningsregistret.

Efterfølgende ses også driftsregnskabet for året 1956 med tilhørende revisionsberetning. Driftregnskabet blev udsendt sammen med lovene.

L O V E
for
MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT.

§ 1.

Institutionens navn er Martinus Åndsvidenskabelige Institut.

§ 2.

Institutionens hjemsted er Frederiksberg.

§ 3.

Institutionens formue ved oprettelsen består af de i det af forfatteren Martinus Thomsen, kaldet Martinus, den 30. oktober 1956 med senere påtegning af 14. marts 1957 til institutionen udstedte gavebreve nævnte aktiver og passiver.

§ 4.

Institutionen skal i hele sin virksomhed og med alle de til dens rådighed stående midler udelukkende tjene det almennyttige formål at fremme den frie åndsvidenskabelige forskning og at udbrede kendskabet til dens resultater til gavn for åndeligt interesserede mennesker i alle lande.

Institutionen skal i første række arbejde for sit formål på følgende måde:

Ved at tilvejebringe de ydre betingelser for, at Martinus kan fuldføre formuleringen af sine åndsvidenskabelige analyser og beskrivelsen af sin verdensopfattelse.

Ved at udbrede kendskabet til Martinus verdensbillede gennem foredrag, kursusvirksomhed og oprettelse af studiekredse blandt åndeligt interesserede mennesker i alle lande.

Ved at udgive eller ved at give støtte til udgivelse af Martinus og andre forfatters åndsvidenskabelige bøger, skrifter og foredrag på alle landes sprog.

Ved at yde støtte til åndeligt interesserede mennesker i alle lande, som nu og også efter Martinus død gennem selvstændige studier ønsker at videreføre frit åndsvidenskabeligt forskningsarbejde.

§ 5.

Institutionen ledes af en bestyrelse bestående af mindst 3 myndige, vederhæftige og uberygtede mænd eller kvinder. Bestyrelsen udnævner blandt sine medlemmer en præsident og en vice-præsident.

Præsidenten varetager den daglige ledelse af institutionen og repræsenterer denne. Vice-præsidenten træder i stedet for præsidenten, når denne er forhindret.

Hvis antallet af bestyrelsesmedlemmer ved afgang bliver mindre end 3, skal bestyrelsen supplere sig med nye medlemmer i stedet for de fratrådte, således at antallet er mindst 3.

Bestyrelsen har den udøvende ledelse af institutionens anliggender, derunder fastsættelse af lønninger til bestyrelsesmedlemmer og medarbejdere. Beslutninger træffes ved simpel stemmeflerhed. Dette gælder også beslutninger om medlemmers udtreden af bestyrelsen, med mindre andet frengår af lovene. Der kan dog ikke af bestyrelsen træffes nogen beslutning, med mindre den til enhver tid værende præsident godkender denne.

Bestyrelsen kan ikke ændre lovenes § 1, 4, 5 og 6.

Institutionen kan kun opløses ved enstemmig beslutning i den samlede, fuldtallige bestyrelse, og kun såfremt samtlige institutionens midler ved opløsningen anvendes til formålet efter § 4.

Over det på bestyrelsesmøderne passerende føres der

en protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer af bestyrelsen.

Institutionen tegnes af 2 medlemmer af bestyrelsen i forening, derunder også ved salg og pantsætning af fast ejendom.

Institutionens første bestyrelse består af:

1. Martinus
2. Sekretær Erik Gerner Larsson
3. Kontorchef Eigil Hansen

Institutionens første præsident og vice-præsident er henholdsvis Martinus og Erik Gerner Larsson. Martinus er institutionens præsident, sålænge han lever. Gerner Larsson er vice-præsident og - efter Martinus død - institutionens præsident, sålænge han lever.

§ 6.

Samtlige institutionens indtægter og de til denne ydede bidrag og gaver kan alene anvendes til institutionens formål efter § 4.

§ 7.

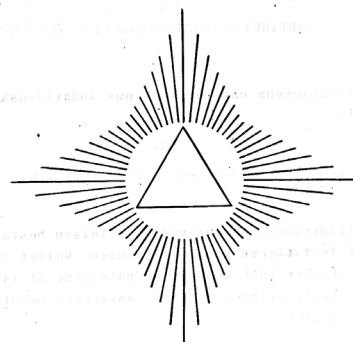
Institutionens regnskab er kalenderåret, og det påhviler bestyrelsen hvert år at tilstille alle interesserede institutionens driftsregnskab og status, revideret af en eller flere af bestyrelsen udpegede revisorer. Revisorerne kan ikke være medlemmer af bestyrelsen.

Frederiksberg, den 14. marts 1957.

Martinus Thomsen /sign./ E. Gerner Larsson /sign./

Eigil Hansen /sign./

Instituttets oprettelse er offentliggjort i statstidende den 21. februar 1957, og instituttets navn og love er indskrevet i Foreningsregistret.

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT

Love ved oprettelsen 1. januar 1956.

10.86 og 10.87 - Lovene blev udsendt som en folder hvor de to indersider ses øverst og de to ydersider ses nederst. Lovene blev udsendt sammen med et kontaktbrev dateret 30. august 1957. - e

DRIFTSREGNSKAB FOR ÅRET 1956.

Indtægter:

Salg af bøger	kr.	27.966,54
Abonnement på kontaktbreve	"	25.724,85
Foredrag og kursus	"	14.894,15
Lejeindtægter:		
Mariendalsvej 94-96	"	5.426,56
Kosmos Ferieby, Klint	"	23.852,49
Indvundne renter og diverse	"	3.032,95
Bidrag og gaver:		
Martinus Kulturfond	"	20.694,96
Eftergivne lån	"	7.300,00
Andre bidrag og gaver	"	22.196,63
	kr.	151.089,13
Driftsunderskud.....	"	37.450,67
	kr.	188.539,80
		=====

Udgifter:

Lønninger og honorarer	kr.	40.311,60
Forbrug af papir og tryksager m.v.	"	26.385,83
Andre driftsudgifter	"	19.249,61
Renter af lån:		
Renter og bankomkostninger ...	"	8.026,71
Livrenteydelse i henhold til påtaget forpligtelse	"	30.300,00
Driftsudgifter for ejendomme:		
Mariendalsvej 94-96	"	19.262,98
Kosmos Ferieby, Klint	"	19.290,04
Afskrivninger på ejendomme og inventar	"	25.713,03
	kr.	188.539,80
		=====

10.88 - Regnskabet side 1. - e

STATUS pr. 1. JANUAR 1957.Aktiver:

Beholdninger: kontant, bank og giro	kr.	3.498,73
Diverse tilgodehavender	"	9.851,10
Beholdning af pantebreve (deponeret som sikkerhed for banklån)	"	33.846,71
Lager af bøger, papir og tryksager.	"	64.736,21

Ejendomme og inventar:

Mariendalsvej 94-96:		
bogført værdi 1/1 1956	kr.	236.119,61
tilgået i 1956	"	28.009,25
	kr.	264.128,86
+ afskrivning i 1956	"	10.434,00
	kr.	253.694,86

Kosmos Ferieby, Klint:		
bogført værdi 1/1 1956	kr.	282.738,56
tilgået i 1956	"	16.869,81
	kr.	299.608,37
+ afskrivning i 1956	"	15.279,03
	kr.	284.329,34
	kr.	649.956,95
		=====

Passiver:

Private lån	kr.	167.628,83
Banklån	"	45.295,74
Diverse kreditorer	"	32.664,28
Prioritetsgæld:		
Mariendalsvej 94-96	"	114.169,95
Kosmos Ferieby, Klint	"	99.685,56
	kr.	459.444,36

Kapitalkonto:

Instituttets formue, skænket af Martinus		
pr. 1/1 1956	kr.	230.366,51
+ driftsunderskud		
og kurstab i 1956	"	39.853,92
	kr.	190.512,59
	kr.	649.956,95
		=====

Frederiksberg i april 1957.

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT.

Martinus. Erik Gerner Larsson.

Revisionsberetning:

Ovenstående regnskab er et sammendrag af instituttets hovedregnskab, som vi har revideret udfra de foreliggende bilag, og som vi har fundet i overensstemmelse med de af instituttet førte autoriserede bøger. Beholdningernes tilstedeværelse er konstateret.

Til regnskabet som helhed kan vi knytte følgende kommentarer:

Efter de nødvendige afskrivninger viser årsregnskabet et driftsunderskud på 37.450,67 kr. Vi har nøje gennemgået de i årets løb afholdte udgiftsposter uden at finde anledning til at gøre indsigelse, idet udgifterne efter vort skøn overalt har været holdt så små, som det under de foreliggende omstændigheder har været muligt uden på afgørende måde at skade instituttets virksomhed.

Der foreligger efter vort skøn heller ikke længere nogen mulighed for at realisere flere af instituttets aktiver, uden at dette på ligeså afgørende måde vil skade instituttets arbejde. Der foreligger tværtimod en lang række meget væsentlige opgaver for instituttet, som det hidtil har været umuligt at tage op, men som må løses i den nærmeste fremtid. Der tænkes her i første række på oversættelsen og udgivelsen af instituttets bøger på fremmede sprog og på instituttets muligheder for modtagelse af det stigende antal udenlandske gæster, som kommer hertil for at studere Martinus arbejde.

Disse opgaver vil ikke kunne løses uden forøgede driftsudgifter, og de vil kræve nye investeringer udover den grundkapital, som Martinus har skænket instituttet.

Til imødegåelse af et eventuelt fremtidigt driftsunderskud er der allerede truffet forskellige foranstaltninger i form af forøgede priser på bøger og kontaktbreve, men disse foranstaltninger alene vil ikke

være tilstrækkelige til at sikre den af alle interesserede ønskede videreførelse af instituttets arbejde.

Skabelsen af et virkelig stabilt arbejdsgrundlag for fremtiden kræver derfor en forøget aktiv støtte fra alle interesserede, som måtte se sig i stand hertil.

En sådan støtte vil efter vort skøn bedst kunne ske på en eller flere af følgende måder:

1. Ved en forøgelse af bogsælget og af antallet af abonnenter på kontaktbrevene.
2. Ved tilskud og gaver, enten direkte til instituttet eller som hidtil gennem Martinus Kulturfond. Løbende, faste tilskud vil efter de gældende regler yderligere kunne gøres skattefri for giveren, når denne påtager sig at yde dem over en ubestemt tidsperiode, f.eks. så længe Martinus og giveren selv begge er i live.
3. Ved at eftergive instituttet tidligere ydede private lån og partialobligationer.
4. Ved at interesserede, som har økonomisk mulighed derfor, overtager de af instituttet optagne banklån og lavere prioritetslån på rimeligere rente- og afdragsvilkår, således at instituttet kan blive lettet for en del af den meget store rentebyrde, som nu er forbundet med disse "fremmede" lån.

Kun hvis enhver efter sin evne yder aktiv støtte til instituttets virksomhed, vil det være muligt at sikre den af alle interesserede ønskede videreførelse og udbygning af Martinus livsværk.

Frederiksberg i april 1957.

Som revisorer:

Hans Vinter
civilingeniør.

Thomas Nørrelund
revisor.

10.67 Undervisning og foredrag i vintersæsonen 1956/57.

I Kontaktbrev nr. 18, 30. august 1957 meddeler Gerner Larsson at Martinus selv vil åbne vintersæsonen på Mariendalsvej mandag den 16. september 1957 kl 20 med et foredrag.

Herefter vil Martinus holde et foredrag om måneden. Foredragene vil alle blive optaget på bånd. Martinus kan ikke overkomme flere foredrag så længe Livets Bog endnu ikke er færdig, da fuldførelsen af denne kommer i første række.

I vinteren 1957 vil der foruden de forannævnte foredrag, også være eet månedligt foredrag på mandags-aftener af Mogens Møller og eet af en ny lærer Cand. mag. Benjamin Saxe som i nogen tid har skrevet artikler i Kosmos. Herudover vil der blive en månedlig filmaften med Arne Krogh der allerede har holdt en del filmaftener.

Vi skal huske, at Gerner Larsson er på rejse i Indien i denne vinter, så det er nødvendigt at der sættes nye kræfter ind.

10.68 Erik Gerner Larssons rejse til Indien, 1957.

Den 26. september 1957 afrejste Gerner Larsson fra Kastrup på sin rejse til Indien. Han mellemlandede første gang i Rom hvor han opholdt sig i 3 dage før han fløj videre søndag den 29. september.

Eriks Gerner Larsson første rejsebrev findes i Kontaktbrev nr. 21 den 29/9 1957, hvor han fortæller om sine dage i Rom. Det næste brev, afsendt fra Karachi i Pakistan, dateret 2. oktober 1957, findes i kontaktbrev nr. 22. Gerner Larsson har opholdt sig i Karachi i tre dage. Den 3. oktober kl 6.30 fløj Gerner Larsson videre til Bombay.

Herefter følger en serie rejsebrev i Kontaktbrevene nr. 23, dateret: Bombay 5/10 1957, nr. 24, dateret: Villa Fairview, Green Way, Kotagiri-Nilgiris 9/10 1957, nr. 25, dateret: 1957 fortsættelse af brevet i nr. 24, nr. 26, dateret: Kotagiri-Nilgiris 20/12 1957, Kontaktbrev nr. 1 1958, dateret: Calcutta 27/11 1957, nr. 2 1958, dateret: New Delhi 23/12 1957, nr. 3, dateret: New Delhi 6/1 1958, nr. 4, dateret: New Delhi 19/1 1958, nr. 5, dateret: New Delhi 27/1 1958, nr. 6, dateret: Bombay 9/2 1958, nr. 7, dateret: Rom 13/2 1958.

Herudover skriver Gerner Larsson en artikel i Julekosmos 1957 side 17 med titlen: "København-Kotagiri", og i Julekosmos 1958 side 11 artiklen "Kotagiri-København".

I Bombay mødte Gerner Larsson generalsekretæren for den store indiske humanistiske sammenslutning "The Bombay Humanitarian League" mr. J. N. Man- kar som Gerner Larsson forud havde korresponderet med. Han inviterede Gerner Larsson til at tale på den 15. vegetariske verdenskongres i Bombay den 8. til 12. november. Herefter rejste Gerner Larsson ned til Anna Ørnsholt i Kotagiri. Efter et ophold der, rejste han videre til Bangalore hvor hans egentlige virke i Indien skal begynde. I Bangalore stod mr. Venkatachalam parat til at hjælpe.

Mandag den 4. november 1957 påbegyndte Gerner Larsson rejsen fra Kotagiri til Bombay med tog. Han skulle deltage i den 15. internationale vegetarkongres som skulle åbne i Bombay den 9. november. Rejsen tog tre dage og han ankom til Bombay den 6. november. Her blev han modtaget af mr. Man- kar som forud havde arrangeret alt det praktiske for Gerner Larsson.

Årsagen til at Gerner Larsson valgte at deltage i kongressen, var mest på grund af hans ønske om herved at få mulighed for at stifte bekendtskab med, og skabe kontakt til betydningsfulde mennesker, og få lejlighed til at deltage i en stor rundtur til nogle af Indiens berømte historiske steder og kunstværker. En tur som var sponsoreret af den indiske regering. Denne rundtur varede fra den 9. til den 25. november.

I forbindelse med kongressen var Gerner Larsson også sammen med gamle bekendte og venner af Sagen, blandt andre mr. Harry Harris fra London og mr. Woodland Kahler fra Paris. Gerner Larsson boede sammen med skoleinspektør Oluf Egerod, som havde været en af Sagens venner gennem mange år. Efter rundrejsen var Gerner Larsson gæst hos undervisningsministeren for Vestbengalen mr. Bhupalka.

Den 3. december 1957 rejste Gerner Larsson fra Calcutta med kurs mod Delhi, hvor nogle venner ventede ham. I Delhi stiftede Gerner Larsson bekendtskab med mange mennesker, men en af disse gjorde særlig indtryk på ham. Det var mr. Mathur. Denne mand kom daglig til Gerner Larsson og fik undervisning.

I Delhi mødtes Gerner Larsson igen med Anna Ørnsholt som var taget dertil fra Kotagiri. Anna Ørnsholt skaffede også Gerner Larsson forbindelse med premierminister Nehru, som han besøgte i dennes hjem flere gange. I Delhi planlagde Gerner Larsson, sammen med Anna Ørnsholt og mr. Mathur, hvordan der skulle oprettes et Martinus-center i Delhi, hvor mr. Mathur skulle være leder.

Erik Gerner Larssons penge var nu ved at slippe op, og han besluttede derfor at flyve til Bombay for endnu engang at besøge mr. Mankar og vennerne der. Gerner Larsson fløj fra New Delhi tirsdag den 28. januar.

Ved ankomsten til Bombay fik Gerner Larsson et maveonde med feber som han led af i nogle dage. I Bombay holdt Gerner Larsson nogle foredrag for interesserede, som mr. Mankar skaffede ham kontakt med. Søndag den 9. februar fløj Gerner Larsson fra Bombay med København som mål.

Eriks første rejse til Indien så nu sin afslutning. Som han skriver i en af sine artikler om rejsen:

”Jeg lovede Martinus ved min afrejse, at jeg ville gøre mit bedste for at bringe hans navn og hans budskab ud til dette fjerne land. Hvorvidt dette lykkes, kan kun fremtiden vise-”.

Skal man vurdere Gerner Larssons rejse ud fra det der foreligger på tryk, virker det som om den har været lidt styret af tilfældigheder. Der var et naturligt grundlag af interesserede mennesker derude. Hovedsagelig mennesker som var blevet bekendt med Martinus kosmologi via Martinus eget ophold derude. Gerner Larsson skriver meget om betydningsfulde mennesker han har mødt, samt de kulturoplevelser på godt og ondt han har haft, men han kan ikke fremvise, at der er blevet opbygget nogen fast struktur for studiet af Martinus kosmologi.

Man får en lille fornemmelse af, at han er lidt benovet over de betydningsfulde mennesker han har mødt, og den østerlandske høflighed der er blevet ham til del. Han tror på en måde, at disse kontakter i sig selv, vil skabe fodfæste for Martinus kosmologi i Indien.

Det er ikke den eneste gang Gerner Larsson har været i Indien, læs herom senere, men det korte og det lange er, at der ikke blev oprettet noget fast støttepunkt for studiet af Martinus kosmologi i Indien.

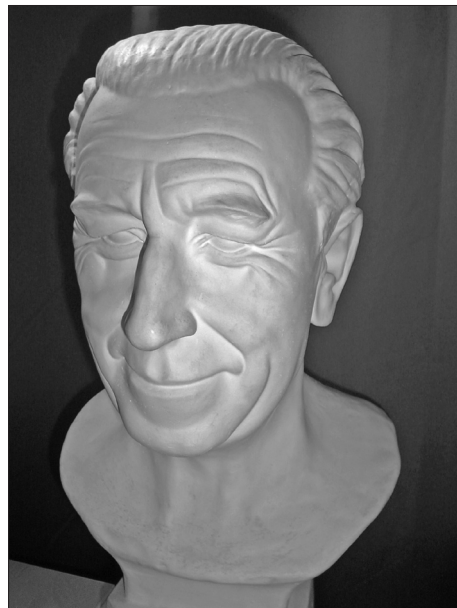
Det mest konkrete var det arbejde som Anna Ørnsholt og hendes veninde Lulu Wilding udførte, ved deres oversættelse af Martinus bøger til engelsk.

Knud Højgaard har skrevet et lille hefte på 48 sider med titlen: ”Martinus’ Sags historie i Indien”. Det er skrevet i 1998 som temahefte nr. 7, udgivet af Kosmologisk Information. Hftet er skrevet som et tilbageblik i anledning af 25-året for Erik Gerner Larssons død.

Heri forsøger Knud Højgaard at give en vurdering af situationen i Indien, og giver sit bud på, hvorfor der ikke kom noget egentligt ud af Martinus og Erik Gerner Larssons bestræbelser for at skaffe Martinus Kosmologi et fodfæste i denne verdensdel, hvor reinkarnation er en naturlig del af menneskers begrebsverden.

10.69 Fabrikant Robert Petersen modellerer en buste af Martinus. Gipskopier sælges af Institutet, 1957.

I Kontaktbrev nr. 25 1957 ser man at fabrikant Robert Petersen har modelleret en buste af Martinus. Der er efterfølgende blevet fremstillet nogle gipsafstøbninger af denne, og disse bliver solgt til en pris af 100 kr. pr stk. Bustens højde er 50 cm. Robert Petersen har foræret det hele til institutionen, så de indkomne penge kommer Sagen til gode. Et billede af busten kan også ses i Julekosmos 1957 side 41.

10.92 - Robert Petersens buste af Martinus. - cm

10.93 - Lampeskærmsfabrikant Robert Petersen til venstre fremviser glad den buste han har lavet af Martinus. - tb

10.70 Martinus skriver en artikel i anledning af 25 året for Erik Gerner Larssons start af studiekredsarbejdet, 1957.

I Julekosmos 1957 side 13 skriver Martinus en artikel med titlen: "Erik Gerner Larsson – et tilbageblik". Artiklen er skrevet i anledning af 25 året for Gerner Larssons påbegyndelse af studiekredsarbejdet. Det er nu 28 år siden at Gerner Larsson gik ind og blev Martinus sekretær, og Gerner Larsson har netop rundet de 50 år. Martinus fortæller her i store træk om sit samarbejde med Gerner Larsson, helt fra 1928, hvor de mødtes første gang ved en sammenkomst hos tandlæge Ivert i Hillerød. Martinus skriver her:

"Han var, åndeligt set et ubeskrevet blad, på hvilket jeg kunne prente livets store analyser og mening til glæde og velsignelse for alle de mennesker, Gud havde bestemt ham til senere at skulle undervise."

Martinus siger videre:

"Erik Gerner Larsson var en ualmindelig energisk og trofast medarbejder igennem alle de nævnte år, der i virkeligheden har været Sagens fødselsepøke. Det viste sig hurtigt, at han var lige så inspireret og energisk, når det var rent grove og ikke helt behagelige, materielle arbejder, han måtte udføre, som han var inspireret på talerstolen, når han skulle fortolke livets store analyser. Denne hans store mentale elasticitet eller evne til at skifte indstilling fra det materielle til det åndelige og

fra det åndelige til det materielle, blev til en uvurderlig fordel for et meget stort område af Sagens skabelse."

Martinus nævner også her det store arbejde som Gerner Larsson har lagt i skabelsen af Kosmos Ferieby.

Martinus gør også læseren opmærksom på de mange frivillige og ubetalte medarbejdere der arbejder på de forskellige områder inden for Sagen.

10.71 Per Bruus-Jensen bliver elev hos Martinus, august 1957.

Martinus indbød som sædvanlig nogle medarbejdere og venner til sin fødselsdag den 11 august 1957. Den blev holdt i Villa Rosenberg i Kosmos Ferieby. Blandt de indbudte var også Ingrid Okkels og hendes mand Erik Gentsch, og så havde Martinus yderligere inviteret deres datter Inga og hendes forlovede Per Bruus-Jensen.

Inga og Per Bruus-Jensen var nylig blevet forlovet. Per Bruus-Jensen havde efter sin værnepligt fået en læreplads ved skovbruget, hos skovfoged H. Haugegaard Nielsen i Fiskebæk, men hans arbejde ved skovbruget sluttede brat idet Per blev alvorlig skadet ved en arbejdsulykke nytårsaftens dag i 1956. Denne ulykke gjorde, at Per Bruus-Jensen måtte opgive sin uddannelses praktiske del, og kunne derfor ikke fortsætte i sin læreplads. I august 1957 var han dog blevet så rask at han kunne færdes normalt. Ingrid Okkels og Erik Gentsch var flyttet fra Gentofte til et lille bondehus, Fyrrebakkevej nr. 14, og var dermed blevet nabo til Kosmos Ferieby, og medlem af grundejerforeningen. De boede i huset hele året.

Vi husker, at Ingrid Okkels havde været tolk for Martinus under Paul Bruntons besøg hos Martinus. Per Bruus-Jensen havde gennem svigerfamilien hørt en del om Martinus, men havde ikke været sammen med ham før.

Ved fødselsdagssammenkomsten kom Per Bruus-Jensen til at sidde ved siden af Martinus, og de havde nogle gode samtaler.

Nogle dage senere kom Martinus på besøg hos Ingrid Okkels og Erik Gentsch. Her sagde Martinus, at han havde været glad for at møde Per Bruus-Jensen. Aftenen endte med at Martinus sagde, at han ikke mente at det var tilfældigt at han havde mødt Per,

da Martinus, på grundlag af samtalerne, fandt, at Per Bruus-Jensen var meget interesseret i Martinus arbejde.

Martinus tilbød Per Bruus-Jensen at han kunne blive hans elev og modtage personlig undervisning, samt få arbejde inden for Sagen. Det hele kunne tage sin begyndelse når Martinus kom tilbage til Mariendalsvej til efteråret 1957. Per Bruus-Jensen tog med glæde og overraskelse mod tilbudet da han endnu ikke havde fået noget fast arbejde efter at han var kommet til skade i skoven.

I september havde Per Bruus-Jensen et møde med Erik Gerner Larsson, der tilbød ham arbejde i trykkeriet i kælderen på Mariendalsvej, samt andre forefaldende arbejder, bl. a. med at ekspedere udsendelser og lignende, der ikke krævede større fysisk arbejde.

Per Bruus-Jensen og hans forlovede fik et værelse hos Ingrid Okkels søster der havde et parcelhus i Husum, og Pers forlovede blev ansat som sekretær hos Rambøll & Hannemann (det er denne Hannemann der har nær kontakt med Martinus, skriver artikler i Kosmos og underviser i en studiekreds i Helsingør, og som også er professor ved Polyteknisk Lærestanstalt).

Per Bruus-Jensen havde også en indledende samtale med Martinus om hvordan undervisningen skulle forme sig. Martinus foreslog på grund af Bruus-Jensen overordentlig store spørgelyst, at undervisningen skulle foregå på den måde, at Per Bruus-Jensen stillede Martinus spørgsmål som Martinus så besvarede og uddybede. Undervisningen, praktiseret på denne måde, skulle ske om eftermiddagen, men ikke

10.94 - Per Bruus-Jensen til højre, her i samtale med Elin Saxe og Erich Gentch i Saxes lejlighed på Bellahøjvej i København. - es

10.95 - Samme aften hos familien Saxe ser vi Ingrid Okkels og Erich Gentch. Det var dem der introducerede Per Bruus-Jensen for Martinus, og de er forældre til Pers forlovede Inga. - es

10.96 - Per Bruus Jensen ses her samme aften i samtale med Benjamin Saxe (til venstre). Billederne er fra 1959. - es

hver eftermiddag. En del af den øvrige tid skulle Per Bruus-Jensen som aftalt arbejde i trykkeriet og med andet let arbejde.

Når man kender Per Bruus-Jensen, og det har jeg den glæde at gøre, er det helt klart, at Martinus ikke kunne vælge en bedre måde at undervise netop ham på, medens det for andre, nok ikke ville være nogen god måde. Denne undervisningsform må siges at være meget utraditionel, så man må også her sige, at Martinus har haft den specielle åndelige indsigt, som netop gjorde, at han valgte den bedste metode for det enkelte menneske.

Per havde straks ved det første møde med Gerner Larsson, fået foræret de seks bind "Kursus i Martinus åndsvidenskab" som Gerner Larsson havde skrevet. Per Bruus-Jensen havde allerede før han mødte Martinus læst flere af Martinus bøger, og

havde en lang række spørgsmål som han ønskede at få uddybet.

Som vi skal se senere, i forbindelse med Pers bøger om Martinus kosmologi, er Per Bruus Jensen et meget dybtborende og klart og skarpt tænkende menneske, grænsende til en overperfektionistisk søgen efter alle emners fulde opklaring.

Martinus gik straks i gang med at undervise Per Bruus-Jensen, og det hele kom straks i en fast gænge. Pers valg gav problemer med hans fader, og det førte til et regulært brud mellem dem. Hans moder var mest nervøs for hvad der frem over skulle blive af Per, når han ikke fik nogen rigtig uddannelse. Ingen af Per Bruus-Jensens forældre havde nogen forståelse for hvad Martinus stod for, hvilket var årsagen til deres afstandtagen. Martinus trøstede Per Bruus-Jensen med, at alt med tiden vilde vende sig til det bedste, og det kom til at passe. Moderen fik stor interesse for Martinus kosmologi, og blev senere betroet at håndkolorere nogle af Martinus symboler. Faderen kom med tiden til at se med mildere øjne på Martinus, men han mødte aldrig Martinus.

Allerede i december 1957 sagde Martinus til Per Bruus-Jensen, at tiden nu var inde hvor han selv skulle begynde at undervise, for også derigennem at finde ud af, hvad der endnu manglede i hans viden og forståelse.

Martinus ville nu lave en omrokering med Mogens Møller der underviste i Jylland og på Fyn således, at han nu skulle holde nogle foredrag i Sverige, og så skulle Per Bruus-Jensen overtage noget af undervisningen i Jylland.

I begyndelsen af marts 1958 påbegyndte Per Bruus-Jensen undervisningen i Esbjerg, Ålborg, Randers, Horsens og Århus.

Vi ser her, at Martinus allerede efter 6 måneders undervisning af Per Bruus-Jensen, overdrager ham en stor del af undervisningen i Jylland.

Per Bruus-Jensen har skrevet en lang række bøger om Martinus kosmologi, men han har også skrevet en bog om sin læretid hos Martinus. Den har titlen: "Sol og Måne. Glimt fra 10 år i lære hos en stor, moderne mystiker og intuitionsbegavelse". Nordisk Impuls, 2001, 108 sider.

10.72 Lilli Nordrup dør den 13. juni 1957.

10.97 - Lilli Nordrup. - e

Lilli Nordrup født Christensen døde den 13. juni 1957. Hun lærte Sagen at kende som deltager i en studiekreds i Odense. Efter sin mands død forærede hun den smukke ejendom "Fyrrebakken" som er genboejendom til Villa Rosenberg i Klint, til Martinus og

Sagen. Martinus skrev nekrologen: "Lilli Nordrup in memoriam" i Julekosmos 1957 side 44.

Sommerhuset "Fyrrebakken" som er et meget eksklusivt hus var bygget i 1937. Sam Zinglersen fik brugsret til huset for resten af sin levetid, og bebor det stadig om sommeren.

10.73 Artikler i Julekosmos 1957.

10.98 - Julekosmos 1957. Erik Gerner Larsson svinger med sin hat fra trappen op til flyvemaskinen ved sin afrejse til Indien, september 1957. - e

Arne Krogh, som i en periode har vist forskellige film på instituttet, skriver i Julekosmos 1957 en artikel med titlen: "Billedsprog" hvor han slår til lyd for betydningen af det budskab billeder kan bringe i forhold til det skrevne. Dette emne behandles med henvisning til de mange symboler Martinus har tegnet og forklaret som en hjælp til at forstå Martinus analyser.

I. G. Hannemann skriver i Julekosmos 1957 side 33 en artikel "Oplevelse", hvori han på en absolut logisk måde forklarer, hvad han i fuld overensstemmelse med Martinus opfattelse, forstår ved de tre begreber X1, X2, X3 som Martinus bruger i sine analyser. For så vidt er der ikke noget nyt i fortolkningen i denne artikel, men emnet som for mange mennesker kan være vanskeligt at forstå bliver i denne artikel behandlet lidt mere stringent end Martinus behandler det. En artikel der er særdeles læseværdig, for at få disse begreber belyst lidt på forskellig måde, men fuldt ud med samme resultat til følge. Vi skal huske, at Hannemann er professor og civilingeniør og derfor bruger et lidt mere traditionelt videnskabeligt sprog, og logiske udredningskæder.

Benjamin Saxe skriver i Julekosmos 1957 side 55 en artikel "Den tavse verden" hvori han diskuterer menneskers syn på Martinus symboler som et værktøj til forståelse af Martinus kosmologi.

Redaktør cand. teol. Johannes Dragsdahl skriver i samme julekosmos side 59 en artikel "Mystikernes Verdensbillede og Martinus Analyser".

"Fra vore Esperanto-forbindelser i udlandet" er en artikel i Julekosmos 1957 side 63 hvor man omtaler forskellige eksperter i udlandet samt en dansker C. Graversen, Esbjerg, som arbejder med at oversætte Martinus arbejder til esperanto og fra esperanto til andre sprog.

Livets Bog bind IV har været udsolgt i en periode, men et nyt oplag vil ligge klar omkring 1. april 1958.

10.74 Kosmos Ferieby, 1958.

I Kontaktbrev nr. 5 1958 vises tegninger af de to pavilloner nr. 1 og nr. 2 i Kosmos ferieby samt tegninger af de enkelte lejligheds indretning. Lejlighederne udlejes til priser fra kr. 94,50 til kr. 143,50 pr uge.

I Kosmos Ferieby udvides der med 7 enkeltværelser og en lejlighed i pavillonerne, samt 6 meget fornemme lejligheder i den svenske afdeling. Kontaktbrev nr. 11 den 23. maj 1958.

Vi husker, at Cai Ankerby i 1955 solgte den gamle gartnerbolig til en gruppe svenskere der ønskede at indrette en svensk afdeling i Feriebyen. Det er denne bygning der nu er blevet ombygget så der er blevet 6 nye lejligheder. Svenskehuset består nu af 4 værelser for 2 personer og 1 værelse for 1 person, alle med fælleskøkken. Herudover de 6 nye lejligheder for 2 personer, hver bestående af værelse og køkken.

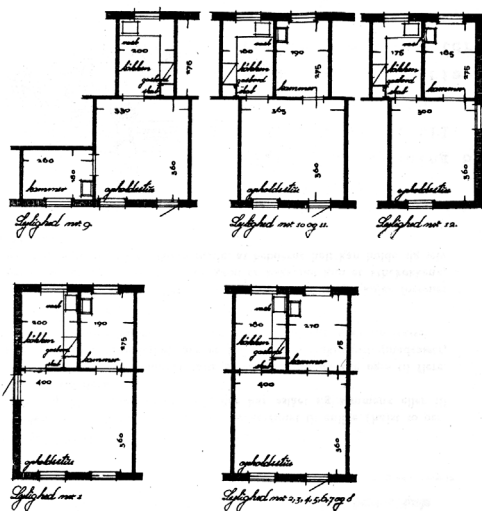
En lille omtale og tegninger af huset med tilbygning kan ses i Kontaktbrev nr. 7, 1959.

I Kosmos Ferieby strækker højsæsonen sig fra 28. juni til 2. august. Der er foredrag over Martinus kosmiske analyser alle dage undtagen lørdag og søndag. Kontaktbrev nr. 11 1958.

I Kontaktbrev nr. 12 den 6. juni 1958 skriver Gerner Larsson lidt om Kosmos Ferieby. Han påpeger, at Feriebyen foruden at være et henrivende feriested, i aller højeste grad også er tænkt som en skole, og er en skole i åndsvidenskab. Den har nu fungeret som sådan i 23 sæsoner. Gerner Larsson ser tilbage på udviklingen, og ser på det Feriebyen har udviklet sig til på dette tidspunkt.

Erik omtaler de mennesketyper der kommer som gæster i Feriekolonien. I for- og eftersæsonen kommer der folkepensionister i alderen fra 65 til 90 år samt syge, nu også grupper af skleroserede mennesker. Disse mennesker har stort set ikke haft kontakt med kosmologien, og har for de flestes vedkommende heller ikke interesse for det. De holder fast i det Martinus kalder den gamle verdensimpuls. De lever som mennesker gør i almindelighed, henset til hvad de spiser og drikker samt ryger. Dette bliver på ingen måde anfægtet i kolonien.

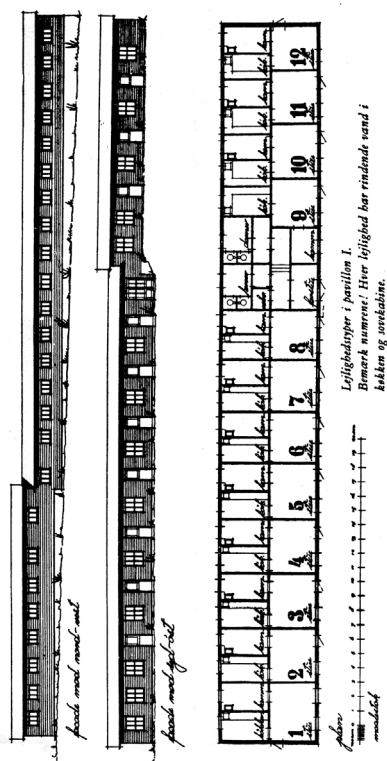
De syge har stort set den samme indstilling, men er måske på grund af deres sygdom lidt mere åbne.

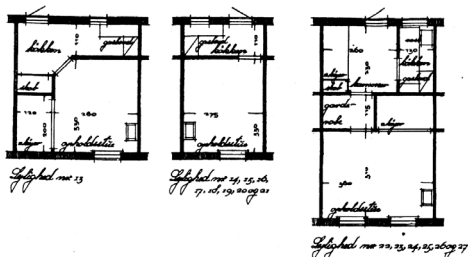
PAVILLON I.

Indeholder 12 lejligheder, hvis forskellige typer er nøjere præciseret på ovenstående tegninger. Hver lejlighed har fuldt monteret køkken med lys, gas (to apparater) og rindende vand. Desuden en sovekabine med håndvask og to køjer, som hver er forsynet med luksusspringmadras. Foruden de to her skildrede rum har hver af disse lejligheder en stue med to »slæg-bænke«, der hurtigt kan forandres til to udmerkede sovesteder. Derudover nødvendig og hensigtsmæssig møblering.

Lejlighedstype 1 - 12 - pris pr. dag 18,50 kr. - pr. uge 129,50 kr.

Lejlighedstyper i pavillon I.
Bemærk numrene! Hver lejlighed har rindende vand i køkken og sovekabine.

PAVILLON II.

Indeholder 15 lejligheder, hvoraf 9 er beregnet til enlige (højest to personer), og 6 til enten to familier, der har »slået sig sammen« eller til familier med børn.

Hver lejlighed indeholder 4 faste sovesteder, der let kan øges til flere. Hovedkabinen i disse lejligheder er forsynet med luksusspringmadrasser, medens den anden kabine er forsynet med almindelige, gode madrasser.

Oplysninger vedrørende lejlighederne i pavillon II.

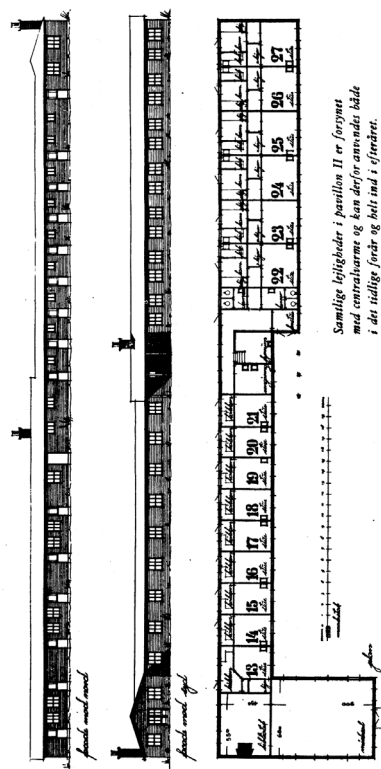
I de for enlige personer beregnede lejligheder er begge køjer forsynet med luksusspringmadrasser. Til gengæld er køkkenet kun et »thekøkken«, men dog monteret på en sådan måde, at beboerne helt kan holde sig selv med kost.

KOSMOS FERIEBY

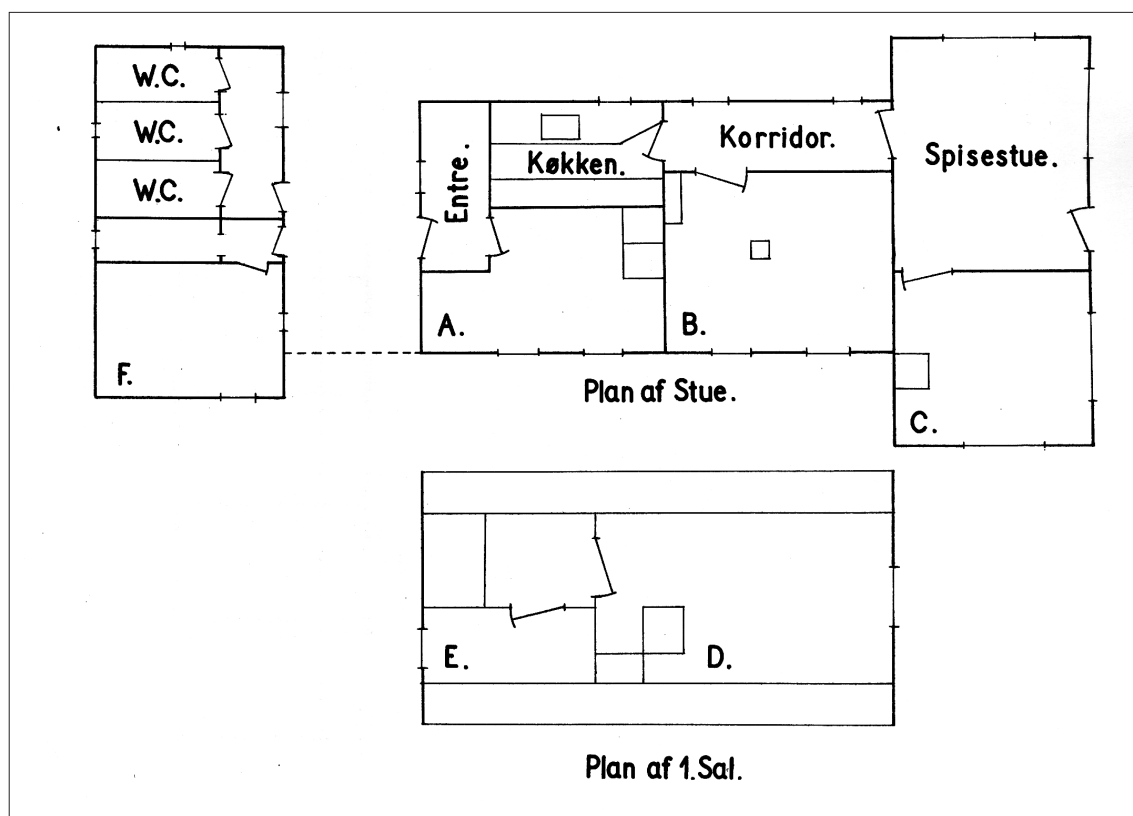
Klint pr. Nykøbing S.
ligger lige ud til
Kattegat - Nyrop
bugt - og til ferie-
byen hører mange tdr.
land store arealer,
som er frit tilgænge-
lige for gæsterne.

Lejlighedstype nr. 13 - pris pr. dag 14,50 kr. pr. uge 101,50 kr.
" nr.14-21 pris pr. dag 13,50 kr. pr. uge 94,50 kr.
" " nr.22-27 pris pr. dag 20,50 kr. pr. uge 143,50 kr.

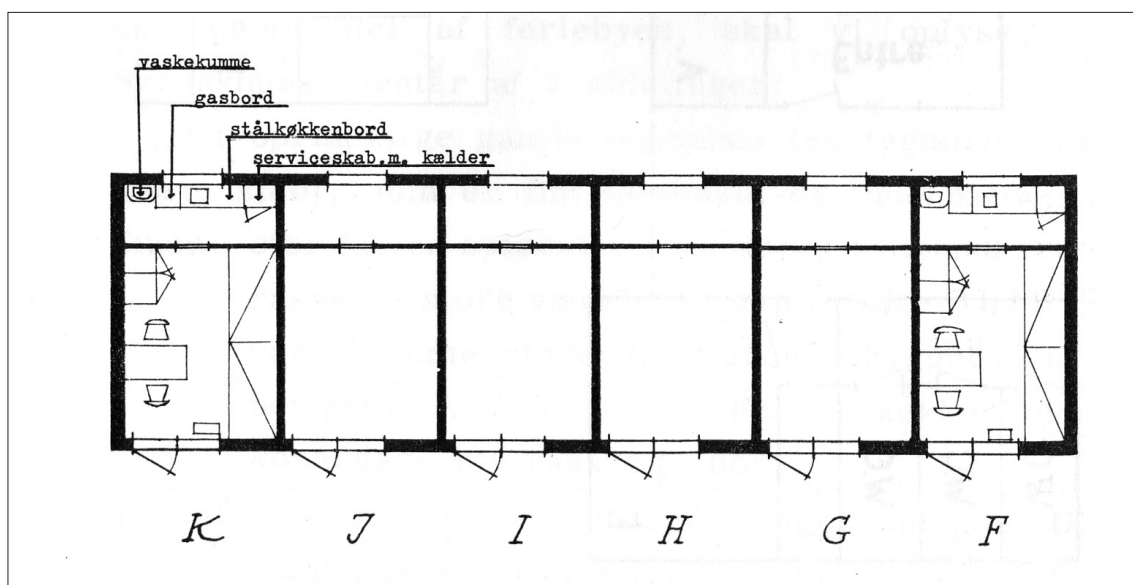

Samtlige lejligheder i pavillon II er forsynet med centralvarme og kan derfor anvendes både i det tidlige forår og helt ind i efteråret.

10.99 og 10.100 - Tegninger af pavillon 1 og 2 (hønsehusene) der nu er blevet forbedret med vand og varme. - e

10.101 - Svenskehuset som det var i sin oprindelige form, men indvendig moderniseret og indrettet til formålet. - e

10.102 - En tilbygning til svenskehuset, bygget i 1958. Såvel moderniseringen som tilbygningen er sket på initiativ af direktør Sven Johansson, og udgifterne er hovedsagelig betalt af ham selv. - e

De skleroseramte bliver henvist af Skleroseforeningen, men pensionisterne skal ansøge om at komme op i kolonien. Her foretager Instituttet et skøn, hvor man søger at frasortere de mest uligevægtige typer, for at der ikke skal opstå alt for mange problemer deroppe.

I de perioder hvor disse mennesker er i kolonien, bliver der ikke holdt foredrag eller givet undervisning, men dem der er interesseret, bliver henvist til at læse de bøger der står på feriekoloniens bibliotek. Det er bøger som kolonien har fået som gaver i form af brugte bøger fra et utal af Sagens venner.

I Højsæsonen gives der foredrag og i nogen udstrækning undervisning, som gæsterne naturligvis frit kan deltage i, eller lade være. De mennesker der kommer i højsæsonen er mennesker der er mere eller mindre interesseret i Martinus kosmologi.

Disse mennesker befinder sig på meget forskellige niveauer. Gerner Larsson siger, at de repræsenterer en jævn overgang fra at være fuld tilhænger af den gamle verdensimpuls, til at være indstillet på den nye verdensimpuls som Martinus kosmologi er et lysende eksempel på. Ydermere spænder disse menneskers udvikling, fra at være specielt seksuelt en-polede til at være mere balancerede med hensyn til de to poler. Hvis begreberne ikke er bekendt for læseren må jeg henvise til Martinus bøger.

Erik Gerner Larsson siger, at denne blanding giver en daglig opøvelse i tolerance.

Gerner Larsson siger til slut:

”Foredragene og de dertil knyttede kurser udgør den inderste ild i denne store skabelse (Kosmos Ferieby), og det har været en ubegribelig stor lykke for os alle, at vi nu i så mange år har haft Martinus iblandt os, både at lytte til og til at rådføre os med i opbygningen af denne ferieby, som i dag er et millionforetagende.”

Det er helt klart, at den udvikling der er sket med Kosmos Ferieby, netop er hvad Martinus har ønsket, og var Martinus mål med opbygningen af feriekolonien. Læs også Martinus brev til Helmer Fogedgaard dateret 21. juni 1947 hvori Martinus netop giver udtryk for sin holdning til Kosmos Ferieby.

10.103 - Pavillon 1. Fra højre ses Erik Gerner Larsson, Hendrik Willem Dunnewolt og fru Dunnewolt med ryggen til. - es

10.104 - Fru Dunnewolt tegner. - es

10.105 - Fra højre ses Elin Saxe, Benjamin Saxe, fru Dunnewolt og fru Lindstrøm. Børnene foran er Vibeke og Henrik Saxe. - es

10.75 Martinus 3. rejse til Island, 1958.

Den 3. september 1958 rejser Martinus igen til Island for at mødes med Sagens venner, og for at holde foredrag deroppe. Martinus er inviteret derop af nogle af sine venner i Reykjavik.

Straks ved ankomsten bad pressen om en pressekonference, og Martinus blev omtalt med stor ærbødighed og respekt i de islandske aviser. I Julekosmos 1958 side 57 er trykt en oversættelse af en artikel fra en af de islandske aviser.

Der foreligger ikke mange oplysninger om Martinus rejse, men i Kontaktbrev nr. 20 den 26/9 1958 oplyses, at Martinus har holdt en del foredrag forskellige steder i Island. Takket være Vignir Andreson er Martinus arbejde i strålende vækst på Island. Der er nu et stigende behov for at få oversat Martinus bøger til islandsk. Martinus selv er meget glad for den lille pause rejsen til Island har givet ham i arbejdet med at skrive på Livets Bog.

Man kan måske undre sig over, hvorfor netop islændingene har fået så stor interesse for Martinus kosmologi at selv præster fra den kristne kirke, har ønsker om at høre Martinus tale.

Vi kan uden tvivl finde svaret herpå i en artikel af M. Simson fra Island, skrevet i Julekosmos 1957 side 72 med titlen: "Indtryk fra Kosmos Ferieby. Sommeren 1957".

Simson skriver, at han er dansk af fødsel og har levet i Danmark i 30 år, men han har i de sidste 42 år boet i Isafjord på Island. Han er islandsk statsborger og har ikke været i Danmark i 34 år.

I sin artikel skriver han, at det måske kan være af interesse at høre lidt om islandsk åndsliv set fra et rent åndsvidenskabeligt synspunkt. Han siger, at på Island findes der ingen grobund for fanatiske sekter og trosretninger. Island adskiller sig fra de andre nordiske lande, ved at have en udviklingsbane der er helt anderledes end nogen af de andre nordiske lande. Han siger videre:

"Her på Island er troen på kirkens lære meget svag. Den grufulde intolerance, som er uløseligt knyttet til troen, findes ikke her. Island er ubetinget verdens mest tolerante land, enhver kan uantastet have sin mening om livet og tilværelsen, men i politikken finder man endnu intolerance. Island er stærkt på vej ind i den virkelige videns og livsforståelsens livszone.

Da tolerance er det samme som forståelse eller humanisme, og moralen kun kan måles efter tolerancens styrke, må Island være foran andre nationer på dette område."

Han refererer endvidere Martinus for at have sagt, "At Island ubetinget er en af verdens højst udviklede nationer". Vi skal også her erindre, at Martinus på sit andet besøg på Island, af biskoppen blev inviteret til at tale om sin kosmologi til præsterne på en synode, der netop blev holdt i Reykjavik på det tidspunkt hvor Martinus var i byen.

Man kan læse Pastor Arelius Nielsens glæde ved at kende Martinus, i en artikel "Martinus kommer til Island 1955" i Julekosmos 1955 side 7 og lærer Vignir Andreson "Lyset fra oven" i Julekosmos 1956 side 41.

10.76 Foredrag og studiekredse i september og oktober 1958.

Efter hjemkomsten fra Island holder Martinus allerede første foredrag på instituttet den 6. oktober.

Erik Gerner Larsson holder foredrag på instituttet om mandagen.

Arne Krogh holder filmaften på instituttet.

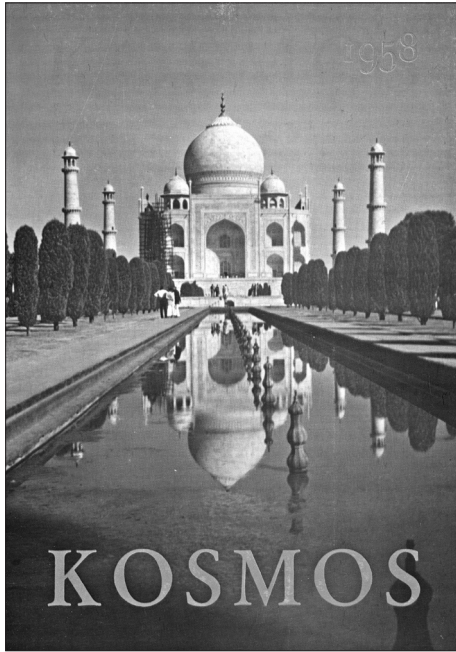
Mogens Møller holder foredrag i Esbjerg, Kolding, Middelfart, Odense, Århus, Herning, Skive, Helsingør, Göteborg, Skara, Jönköping, Stockholm, Sandviken, Mora og Karlstad.

Per Bruus-Jensen holder foredrag i Skive, Varde, Esbjerg, Odense, Århus, Viborg, Horsens, Randers, Hjørring og Ålborg.

10.77 Artikler i Julekosmos 1958.

Redaktør cand. teol. Johannes Dragsdahl: "Modgang er led i en større sammenhæng. Indlevelsen i Martinus' analyser set i lyset af Østens og Vestens psykologi". I artiklen beskæftiger Dragsdahl sig med, hvordan man skal nærme sig Martinus kosmologi. Side 23 i Julekosmos 1958.

Professor Dr. tech. I. G. Hannemann skriver en artikel med titlen: "Livet" hvor han som i tidligere artikler behandler Martinus tre begreber X1, X2 og X3, som hvis de skal forstås til bunds, kræver meget logisk tænkning. Julekosmos 1958 side 49.

10.106 - Julekosmos 1958. - e

Tage Buch skriver i Julekosmos 1958 side 60, at der pr. 1. marts 1958 udsendes et nyt blad ved navn "Kosmo". Det drejer sig om et tidsskrift der er en variant af tidsskriftet Kosmos udgivet på esperanto. I det første nummer er der trykt en artikel af den ungarske filosof og forfatter Julio Baghy, Budapest, der skriver om Martinus og hans kosmologi. Artiklen er gengivet på dansk.

Erik Gerner Larsson skriver en lille artikel med titlen: "Kosmos Ferieby 1934 – 1959". Den indeholder ikke noget specielt ud over at der er et billede af "Svenskehuset". Artiklen bør læses sammen med artiklen i Kontaktbrev nr. 12 den 6. juni 1958 som er omtalt ovenfor.

En ny forfatter er kemikeren, civilingeniør Aage Hvolby der skriver en artikel med titlen: "En kemikers syn på vegetarismen"

10.78 Erik Gerner Larssons anden rejse til Indien 1958 – 59.

Forud for Gerner Larssons rejse til Indien har der være samlet penge ind til rejsen blandt Sagens venner, og der er indkommet et pænt beløb.

Martinus takker for pengene i Kontaktbrev nr. 26

december 1958. Martinus skriver at der indkom 11.992,14 kr. som stort set svarede til rejsens pris plus de budgetterede udgifter til 5 måneders ophold i Indien.

København i november 1958.

Med disse få linier vil jeg gerne bringe Dem min kærligste tak for Deres bidrag til min tilbagevending til Indien! Vær forvisset om, at jeg, så langt evner og kræfter rækker, vil søge at bringe budskabet om Martinus eksistens og hans verdensbillede ud til enhver, jeg i det store, meget skønne land kommer i berøring med. Selvom jeg naturligvis har mine planer for vort arbejde i Indien og den gang befinder mig i den lykkelige situation, at kærlige venner venter mig, ønsker jeg alligevel her at give udtryk for den dybe glæde, jeg føler ved min viden om, at De med kærlighed følger mig i Deres tanker. Det er mit inderlige håb, at mine kontaktbreve derudefra må komme til at bringe Dem bud om lykkelig vækst og fremgang for den store sag, som både De og jeg selv elsker så højt!

Med min kærligste hilsen

Deres hengivne og taknemmelige

10.107 - Erik Gerner Larsson sender dette takbrev ud til dem der har støttet ham. - tb

Erik Gerner Larsson skriver rejsebrev i Kontaktbrevene nr. 26 1958 og nr. 1 til 10, 1959, samt i Julekosmos 1959 side 20 hvor han fortæller om sin rejse.

Gerner Larsson afrejser med fly fra København. På grund af vanskelige vejrforhold opstår der forsinkelser undervejs, så han først ankommer til Delhi lufthavn den 7. december 1958.

Målet med rejsen var at opbygge et Martinus-center i New Delhi. Der var to mænd der skulle være nøglepersoner i denne proces.

Den ene er T. P. Advani som Gerner Larsson mødte på sin første rejse i Indien. Han var en stor forretningsmand, og skaffede Gerner Larsson i kontakt med et betydeligt antal mennesker inden for det officielle Indien.

Den anden var M. S. Mathur som Gerner Larsson også kendte fra sin tidligere rejse. Han havde nær kontakt med det åndelige Indien, og skaffede Gerner

Larsson de nødvendige kontakter inden for dette interesseområde. Mathur indtog en høj position inden for Ramakrishnamissionen som er en verdensomspændende bevægelse hvis åndelige indhold ligger tæt op af Martinus tankeverden. Mathur var derfor meget indstillet på tanken om at blive leder af et center for Martinus kosmologi i Indien.

Gerner Larsson blev enig med Mathur om et samarbejde, på den måde, at Gerner Larsson daglig underviste Mathur i Martinus kosmologi, og Mathur derefter videregav det han havde lært til alle de grupper han var i berøring med.

Den 1/1 1959 skrev Gerner Larsson i et rejsebrev fra Indien, at der nu var ca. 300 mennesker i Old og New Delhi der var aktivt interesseret i Martinus kosmologi.

Mathurs undervisning af de indiske grupper skulle ske på hindi. Vi må huske at engelsk også er et fremmedsprog for inderne, selv om Indien har været underlagt England som kolonimagt i en årrække. På længere sigt, ville det derfor være bedst at oversætte Martinus bøger til hindi.

I sit rejsebrev trykt i Kontaktbrev nr. 5 1959 konstaterer Gerner Larsson noget meget væsentligt:

”Det er så uendeligt let her i Indien at komme til at tale til store forsamlinger, men det er på den anden side umådeligt svært at udlede noget virkeligt af den tilsyneladende begejstring, man bliver mødt med.”

Dette udsagn viser, at han først nu har forstået dette meget vigtige aspekt i den østerlandske kultur.

Et andet tiltag som Mathur og Gerner Larsson blev enige om var, at få udgivet kontaktbrevene på engelsk, for herigennem at få kontakt med mennesker over hele Indien, som i forvejen havde hørt om Martinus. Dette ville være et stort projekt, men Gerner Larsson var overbevist om at det straks ville strømme ind med svar på brevene.

Projektet blev sat i værk, og det første Kontaktbrev blev allerede udsendt 20 dage efter at Gerner Larsson var kommet til Delhi. Det viste sig imidlertid at det var meget få svarbreve der indløb.

Kontaktbrevene blev udsendt med et indhold der svarede til de kontaktbreve der udsendtes på dansk, men med en tekst der animerede til at man skulle melde tilbage hvis man ønskede flere breve tilsendt.

Trods de sparsomme reaktioner på udsendelsen af flere på hinanden følgende breve, og selv om Ger-

ner Larsson blev angrebet af en alvorlig dysenteri, var Gerner Larssons motivation dog stor.

Efter nogen tid begyndte svarbrevene at komme i større antal, og Gerner Larsson fik nok at gøre med at tale med mennesker der havde læst brevene, og nu havde spørgsmål de ønskede at få besvaret.

Situationen udviklede sig efterhånden således, at Gerner Larsson skiftede fra at være en spændende gæst, til at påtage sig en lærerrolle i forhold til alle de interesserede der nu meldte sig fra hele Indien.

I Kontaktbrev nr. 6 1959 skriver Gerner Larsson, at han har set på sin økonomi, og at han er af den opfattelse, at han kun kan nå at udsende 6 – 8 engelsksprogede Kontaktbreve inden pengene slipper op. Hver udsendelse omfatter ca. 800 eksemplarer. Brevene udsendes til lige så mange adresser, og der udsendes et Kontaktbrev hver 14. dag.

Erik Gerner Larsson har fødselsdag medens han er i Indien, og tre af hans venner inviterer ham på en 6 dages tur til Himalaya. Han fortæller om denne tur i Kontaktbrev nr. 8 og 9 1959.

Gerner Larsson funderer lidt over hvad det er der griber inderne når de hører om Martinus, og han siger at det der påvirker dem mest er Martinus umådelige beskedenhed, som passer godt ind i deres egen åndelige væremåde. En anden ting der betyder meget for inderne, er Martinus symboler, som de i modsætning til vesterlændinge, nærmest rent intuitivt forstår og værdsætter.

Et af de forhold der gør det lettere for østerlændinge at forstå Martinus kosmologi end for vesterlændinge er, at man i Østens religioner i forvejen er kendt med såvel reinkarnation som den seksuelle forvandlingsproces som mennesket er underlagt. Nogle af de indiske lærde mener endda at Martinus må være en reinkarnation af en af deres egne store lærere. Gerner Larsson mener, at Martinus verdensbillede ikke vil være et mål i sig selv for inderne, men at dette billede vil indgå i indernes verdensbillede, og virke som et løft der bidrager til, at deres eget verdensbillede vil blive fuldkommengjort, og dermed kunne tilfredsstille ikke blot følelsen men også intelligensen.

Denne sidste formodning lyder meget sandsynlig, og derfor skal man nok se indernes reaktion på Martinus kosmologi sådan, at Martinus kosmologi ikke er noget nyt og enestående der skiller sig ud fra deres egen opfattelse, men i bedste fald opfattes som

en fuldkommengørelse af deres egen religion.

For vesterlændinge er Martinus kosmologi langt mere en kosmologi der ligger helt fjernt fra den børnelærdom som disse mennesker er vokset op med, og bliver derved mere et enten eller, i hvert fald set ved første øjekast. At det senere må stå klart, at det ikke er så fjernt fra Kristi budskab, kan mennesker ikke så ofte få øje på, i hvert fald ikke i første omgang.

At inderne lettere kan implantere Martinus kosmologi, bevirker dog ikke, at Gerner Larsson tror det bliver en let opgave. Gerner Larsson siger at ingen tror at arbejdet med udbredelsen af Martinus kosmologi vil blive en dans på roser, men alle de involverede er dog overordentligt optimistiske med hensyn til den forventede vækst.

De indiske venner rådede Gerner Larsson til at koncentrere sin energi om at udbygge centeret for udbredelsen af Martinus kosmologi i Delhi, og lade dette center efterfølgende stå for den videre udbredelse i Asien. Gerner Larsson forestiller sig at centeret i Delhi skal være hovedcenteret, hvormed alle øvrige centre skal være permanent forbundet. Gerner Larsson giver hermed udtryk for sin optimisme med hensyn til den videre udvikling.

Gerner Larsson ser også, at tiden ikke vil være fjern, hvor Mathur og Anna Ørnsholt i fællesskab kan overtage det fulde ansvar for centeret i Delhi, og dermed ledelsen af arbejdet i hele Indien. Gerner Larsson tænker endnu længere, for han tænker at det vil være vigtigt og nødvendigt, også at oprette et center i Japan. Gerner Larsson føler det nærmest som sin pligt, igen at vende tilbage til Indien og løse opgaverne der i den rækkefølge som de melder sig. Med disse sidste ord har Gerner Larsson lagt op til sin tredje rejse til Indien.

Erik rejser hjem fra Indien den 18. april og nåede til København den 19. april 1959.

Inden han rejser hjem sender han Tage og Sysse Buch følgende brev.

MARTINUS INSTITUTE OF SPIRITUAL SCIENCE
94-96 Mariendalsvej . Copenhagen F . Denmark .
Phone: Godthåb 9280

President:
MARTINUS

Vice-President
ERIK GERNER LARSSON

New Delhi den 6-4-59

Kære Sysse og Tage!

-Jeg sad netop ude i "min" lille have og nød den tidlige morgens kølighed, da jeres hoveder pludselig dukkede op for min indre tanke. I har nok besøgt mig i rævepelse, for I ligger endnu og snuer i Jeres senge!!! Hos Jer er klokken kun halvfire, så det skal nok have sin rimelighed! Men altså: en lille hilsen fra mig skal I nu have inden vi snart kan give hinanden et ordentlig knus igen! Ja, tiden er fløjet herude og nu glæder jeg mig til gensynet med Jer alle!!! På den ene side har min tilværelse her formet sig som een lang kæde af spændende oplevelser, men bag alt det, som I har læst om i kontaktbrevene har dagene også bestået af et til tider næsten for skrappt arbejde for at få mennesker interesseret i sagen. Men jeg kan glæde Jer med at jeg vender hjem med en pose fuld af gode nyheder. Centret her er meget levende og vi vil alle inden længe høre temmeligt fantastisk nyt fra denne front. Men da jeg foretrækker facts, vil jeg vente med at snakke om den sag, til vi ses. Jeg blev midt i det hele ramt af dysenteri og jeg kan forsikre Jer om at det er ingen børnesygdom. Men jeg tror at være ovre den nu. Den er så lumsk, fordi den har det med at bryde løs netop som man er sikker på at man igen er O.K. Men så lærte jeg det! Jeg går mod Nord lørdag den 18. ds. Kl. 22.40. Husk at sende mig en venlig tanke den lørdag ved 18-tiden! For jeg går med den nye Jetliner i 32000 fods højde og med en speed af 600 miles i timen. Jeg når Frankfurt a. M. om morgenen kl. 9 og så fikser jeg mig igennem Europa, så jeg er hjemme hen på eftermiddagen. Du Sysse hjælp Lisemor med et lille kaffebord hva? Så er du sød! For ærlig talt, vi har grund til at feste lidt denne gang! Afskeden herude bliver i indisk stil. Mine venner har allerede udsendt indbydelser til afskedsreception. Gid I var med!!! Det bliver i stort telt i haven med kulørte lamper og alt det sjove. De har været enestående imod mig, både medens jeg lå og regerede med feber og med

alt andet. Det har været en mærkelig tid, men jeg føler mig træt nu og længes efter Martinus, Kim og Lisemor. Nu må vi så se hvor længe jeg får lov at være hjemme denne gang. Men foreløbig glæder jeg mig til igen at tale mit eget sprog og til at komme op at rode i haven!!! Jeg håber I begge har det godt – og som skrevet – glæder jeg mig utroligt til at se jer igen!!! Hils hele vejen rundt og giv Lisemor et stort knus, hvis I ser hende, og Kim med! Og tag så til slut selv hvert et fra Jeres hengivne og taknemmelige

Erik

Hils alle venner!!!!

10.79 Rapport fra M. S. Mathur i Indien om Erik Gerner Larssons arbejde derovre, 1959.

I Kontaktbrev nr. 10 og 11, 1959 er trykt en rapport som mr. M. S. Mathur i Indien har skrevet til Martinus, vedrørende Gerner Larssons arbejde derovre. Den er meget beskrivende, for hvad der er sket med henblik på opbygning af et center for Martinus kosmologi i Indien. Samtidig er den så fint et øjebliksbillede over Gerner Larssons måde at håndtere Sagen på, at jeg finder det formålstjenligt at gengive rapporten i dens fulde ordlyd.

Af rapporten kan man se hvor vellidt Gerner Larsson er derovre, selv om man må være klar over, at den er skrevet med den indiske høflighed som baggrund. Vi skal være opmærksom på, at Mathur som skriver rapporten er en mand med livslang kendskab og indleven i åndelige strømninger i Indien.

I oversættelse er rapporten som følger:

2729, Chawk Raiji
Delhi 6 (India)

15.april 1959.

Ærede Martinus!

Jeg er meget lykkelig for Deres venlige og hjertelige brev. Det var ikke blot venligt, men også i høj grad udbytterigt. Jeg har læst det mange gange, og dog må jeg læse det om og om igen, så stor glæde giver det mig. Jeg ville meget gerne lade andre få del i det, for deri giver De et meget klart billede af hele men-

neskehedens nuværende mentalitet. Jeg har foreslået hr. Gerner Larsson, at vi fik dette brev med som et tillæg i stedet for det sædvanlige citat, som vi her i Indien sender ud med "Kontaktbrevene". Han er indforstået med det, men da det er et personligt brev, vil jeg bede Dem om tilladelse først. Hvis De går ind på det, vil det komme som "uddrag af et brev fra Martinus til en ven i Indien." Naturligvis vil alle de steder, der giver udtryk for Deres venlige følelser over for mig blive udeladt og ligeledes mit navn. Jeg håber, at De samtykker:

De har vel fået detaljerede redegørelser fra Gerner Larsson om hans arbejde eller snarere om Deres mission i Indien. Men jeg følger, at De vil være interesseret i også at få en rapport fra mig.

RAPPORT

Indledning.

Da Gerner Larsson besøgte Indien i 1957 58 havde han lejlighed til at tale med mange mennesker om Martinus Åndsvidenskab, og på grund af dets usædvanlige virkelige åndelighed, tiltrak det opmærksomheden hos mange i Indien. I Delhi alene talte han fra adskillige talerstole, foruden at han talte til mange mindre grupper. Under sine samtaler med venner i Indien var han tilfreds med interessen for arbejdet. Han gav meget venligt mange af bøgerne på engelsk som gave, og har endog efter sin hjemkomst til Danmark sendt mange flere som en gave til Inderne fra Martinus Institut. Men da vi hørte om "Kontaktbrevene", følte vi, at det ville være en virkelig hjælp i studiet af åndsvidenskab. Men det blev ved det, og der blev ikke gjort mere. Men bøgerne, som han efterlod, og som han sendte fra Danmark blev lånt af mange og studeret, og mange af disse venner blev stærkt interesserede og fandt, at det var noget af virkelig praktisk værdi.

Under sit besøg nu kom Gerner Larsson igen i kontakt med sine gamle venner og diskuterede på hvilken måde, han kunne hjælpe os med studiet her i Indien. Efter lange detaljerede diskussioner med nogle af sine nære

venner besluttede han at udsende "Kontaktbrevene". Han havde allerede 2 breve med sig, og efter at have arbejdet meget hårdt med trykning, forsendelse o.s.v. begyndte udsendelsen 20 dage efter ankomsten til Delhi.

Arbejdet i Indien.

Han havde bestemt at trykke 1000 eks. af det første "brev". Dette antal var færdigt til distribution den 13. januar 1959. Ca. 350 breve blev sendt ud til alle de venner, som Gerner Larsson havde mødt under sit første besøg i Indien, og til de hvis navne og adresser han havde fået af venner i Indien. Han fik flere og flere adresser, og det første brev blev sendt til dem alle. Der blev sendt ialt 930 breve. Reaktionen var opmuntrende, idet der begyndte at komme breve med tak og ønsket om at få flere oplysninger om Martinus Åndsvidenskab. Gerner Larsson besluttede da, at det 2., 3. og 4. brev skulle sendes til disse mennesker for at give alle en virkelig chance for at få noget mere at vide. Men i det 4. brev blev der vedlagt et svar kort med spørgsmålet om, hvorvidt de havde virkelig interesse for studiet. Reaktionen var stadig meget opmuntrende, og indtil nu har man i det hele modtaget 193 kort og breve med ønsket om flere breve og endda om bøger om dette emne. Med den næste rapport vil jeg prøve at sende Dem uddrag af nogle af de breve, Gerner Larsson fik, som viser, hvilken hjertelig modtagelse "Kontaktbrevene" fik. Mange af modtagerne har meddelt navne på venner, som de gerne vil have, at vi skal sende brevene til. Gerner Larsson var tilfreds med resultatet, og således blev der skabt et godt grundlag for et Delhi center, det første i Indien. Nogle få af brevene blev sendt til Ceylon og Japan.

Men ved udsendelsen af 3. brev var Gerner Larsson's midler ved at slippe op, da alle brevene var blevet udsendt gratis, som vennerne i Indien havde rådet ham til. Skønt Indien er det mest åndeligt indstillede land i verden, har Inderne dog i tusinder af år fået al åndelig viden gratis, og regner stadig med at få det. Dette var Gerner Larsson Ikke helt forberedt på. For det andet er Indien materielt set meget fattigt, efter at have været besat og udnyttet i mere end 800 år og kan derfor ikke betale

for "Kontaktbrevene" som i Skandinavien. Efter at have rådført sig med sine venner bestemte Gerner Larsson, at han ville fortsætte med brevene så længe som muligt. Man ville så reducere antallet fra 1000 til 500 eks. Ligeledes ville man kun udsende brevene een gang om måneden i stedet for hver 14. dag. 5. og 6. brev er altså kun blevet sendt til de, som selv har skrevet og anmodet om at få de fremtidige breve tilsendt, 1. brev var dateret 16. jan., 2. brev d. 30. jan., 3. brev d. 13. februar, det 4. brev d. 27. februar, det 5. brev d. 13. marts og det 6. brev d. 10. april.

Udsendelsen af "Kontaktbrevene" bevirkede, at der begyndte at komme breve, hvori der blev stillet spørgsmål, anmodet om samtaler og givet udtryk for stor interesse eller taknemmelighed for indholdet af brevene. Desuden blev Gerner Larsson opfordret til at tale for små grupper. Alt dette betød alt for meget arbejde, foruden det, der var forbundet med at skrive de engelske og danske "Kontaktbreve". Men hans pligtfølelse overfor opgaven var så stor, at han trods sin sygdom som en overgang var temmelig alvorlig ikke på noget tidspunkt forsømte sit arbejde. Han modtog gæster, selv da han lå i sin sygeseng med mange smerter. Men al hans opofrelse har bevirket, at Delhi centret er blevet sat godt i gang.

Hvis jeg sagde, at det frø, han havde sået i jan. 1959 allerede er blevet en smuk blomst, så ville det ikke være for meget sagt. Og alt dette på 3 måneder. Det er i sandhed en vidunderlig blomst.

Jeg sender hermed et kort over Indien, som i store træk viser, hvortil "Kontaktbrevene" er sendt. Den blå stjerne med det hvide mærke er Delhi centret, og de mindre blå stjerner er de byer, hvortil brevene er blevet sendt. Jeg er sikker på, at De og Deres medarbejdere i Institutet vil blive meget overraskede over at se på kortet, at "Kontaktbrevene" i løbet af 3 måneder allerede er over hele Indien. Jeg ved ikke, om der var en lignende reaktion i de første 3 måneder efter kontaktbrevenes udsendelse i Danmark. Jeg var selv meget overrasket ved at se på kortet, at det er kommet til alle dele af landet ikke blot sendt af os, men modtaget af folk, der har skrevet og givet udtryk for deres store interesse. Læg ven-

ligst mærke til, at det ikke har været muligt for mig at vise alle de steder i Indien, hvortil disse breve er sendt, da mindre byer ikke er afmærket på kortet.

Det ville kun være naturligt, hvis vore venner i Danmark, som er vant til en større produktion ville blive skuffede over, at kun så få er interesserede. Tillad mig at pege på følgende kendsgerninger:

- 1) Gerner Larsson havde absolut ikke råd til at forære mere end 500 eks. bort.
- 2) Indien er meget stort både med hensyn til område og befolkningstal, men kun 10% af befolkningen kan engelsk.
- 3) Midlerne, der var til rådighed, tillod os ikke at henvende os til flere mennesker.
- 4) Vi havde ikke adresserne på de rigtige mennesker i hele Indien. (Indien har 360 millioner indbyggere.)
- 5) Vi averterede ikke, og Gerner Larsson afslog at tale fra de religiøse eller kulturelle organisationers talerstole, da han ønskede at koncentrere al sin energi på små grupper og på dem, der anmodede om samtaler med ham. Alt dette skabte en virkelig interesse for studiet af Martinus analyser.
- 6) Gerner Larsson og hans venner ville hellere begynde i det små d.v.s. ikke med det store antal, men med studerende, der var virkeligt interesserede. På den måde var en personlig kontakt mulig. Det ville være muligt, ja, det ville være en let sag på et år at finde 50.000 interesserede i Indien, men så ville det gå ud over den høje standard, som han ønsker at bevare.
- 7) I et i så høj grad åndeligt indstillet land som Indien hvor folk altid søger efter åndelig viden kan man være sikker på, at der altid er mennesker, som er virkeligt interesserede i en sådan interessant og usædvanlig åndelig viden som Martinus' Åndsvidenskab udtrykker på en logisk og videnskabelig måde. Vi kan altid få så mange interesserede, som vi ønsker, og når vi ønsker det, men det

er ikke ønskeligt lige nu, da vore midler er meget begrænsede. Men måske er det Guds vilje, at nogle af mine egne landsmænd skal komme med de nødvendige midler, og sådanne mennesker har der aldrig været mangel på til trods for landets fattigdom. I åndeligt arbejde er der ikke en mission i Indien, der har måttet give op på grund af mangel på kapital. Jeg føler, at det er Hans vilje, at vi gør en lille begyndelse blot med 500 i et land med 360 millioner. Jeg føler også, at det om 3 eller 5 år eller mindre vil blive Indiens stolte privilegium at videregive Martinus Åndsvidenskab til verden.

Man kan stille det spørgsmål, hvorledes det lille antal af "Kontaktbrevene", som er udkommet, er blevet spredt ud over dette mægtige land. Gerner Larsson og hans venner havde ikke adresserne på alle disse steder, da næsten 90% af de første 2 breve blev sendt ud i Delhi. Hvorledes blev de spredt så hurtigt ud over Indien? Hvorfor sendte folk adresser og navne på venner fra alle dele af landet? Hvorfor bad folk fra fjerne egne af landet om disse breve? Hvorfor får vi stadig disse mange henvendelser? Hvem gjorde dem interesserede i denne stilsfærdige mission? Hvordan har de fået kendskab til den? Jeg kan ikke besvare disse spørgsmål, men jeg kan sige Dem åbent og med megen stolthed, at det har været mit privilegium at være nært knyttet til Gerner Larsson i hans store og uegennyttige arbejde. Ja, overfor Dem kan jeg give et svar på alle disse spørgsmål: Således var det Guds vilje. Han ville det. Hans hjælpende hånd har hele tiden ledet Gerner Larsson, og jeg tror ikke, han selv har nogen anden forklaring på den succes, der blev opnået for Deres arbejde. Jeg har været tilknyttet mange religiøse bevægelser de sidste 30 år og jeg forsikrer Dem, at jeg aldrig før har set en så hurtig og grundfæstet fremgang på 3 måneder, så jeg gentager, at alt dette må være sket efter Guds vilje.

Det er mit syn på Sagen; men Gerner Larsson har måske en anden forklaring.

Med hver postombæring kommer der stadig breve fra mennesker over hele Indien med anmodning om at få kontaktbreve tilsendt. Jeg ved, at der fortsat vil komme sådanne

henvendelser, og "blomsten", som Gerner Larsson har plantet vil vokse og vokse.

Hr. E. Gerner Larsson.

Jeg føler, at min rapport ikke vil være fuldstændig uden at skrive om Deres bedste medarbejder. Jeg vil sige, at han er det bedste resultat af Martinus Åndsvidenskab og et levende eksempel på denne. Jeg spurgte ham engang om, hvor mange virkelige mennesker han havde mødt i sit liv, og hans svar kom hurtigt og det var: "kun én "nemlig "Martinus". Og hvis jeg blev spurgt, om jeg nogensinde havde mødt et virkeligt kærligt menneske, ville jeg uden tøven svare: "Gerner Larsson". Skønt dette siger alt, vil jeg tilføje: "Han er et menneske, som jeg aldrig har set vred, aldrig hørt sige et bittert eller hårdt ord til nogen, men som altid har været smilende, leende og fuld af humør." Jeg har også set ham arbejde meget hårdt, og aldrig har han mistet sit humør. Jeg ved, at han har lidt en hel del på grund af det fremmede klima og kosten, og for at spare hver øre til sit arbejde levede han meget simpelt og nøjsomt og nægtede sig mange af de behageligheder, han kunne have fået. Et virkeligt eksempel på selvopofrelse, som vi i Indien værdsætter meget højt. Han har fået mange fortrolige og oprigtige venner i Indien, nej, han har fået venner, som elsker og beundrer ham. Tillad mig at lykønske Dem med at have sendt os en så fremragende repræsentant for Deres lære.

Mit indtryk af arbejdet.

Vi har nok før her i Indien haft kendskab til Deres land, til Deres missionærer og kirker. Vi har kendt Deres smukke kunsthåndværk. Vi sætter pris på Deres smør og ost. Men vær overbevist om, at ingen af disse ting har gjort dybere indtryk på os. Men i dag omfatter hundreder, om ikke tusinder af Indere Deres land med stor interesse og føler sig taknemmelige over den vidunderlige gave til os, som åndsvidenskaben er. Studiet af Martinus åndsvidenskab har fået os til at elske og ære Deres land, som aldrig før. Med min næste rapport skal jeg sende Dem uddrag af nogle af de breve, som Gerner Larsson har fået fra

hele Indien; breve, der giver udtryk for taknemmelighed over at have modtaget kontaktbrevene. De er fra mennesker, som hverken Gerner Larsson eller jeg nogensinde har set eller truffet. Da vi er så åndeligt indstillede og har en medfødt hunger efter åndelig føde, kan De sikkert forstå denne dybe glæde. Hvilket land kunne sende en bedre repræsentant end Gerner Larsson ud for at vinde sympati og goodwill for sit land. Tro mig, han har ikke blot gjort et godt stykke arbejde for Dem, men også for sit land. Ja, et virkeligt arbejde, der vil række langt ind i fremtiden. Vi er rent materielt set fattige, men vi forstår at være taknemmelige, når vi får åndelig viden. Og jeg forsikrer Dem, at vi er meget taknemmelige overfor Dem, Gerner Larsson, Institutet og Deres medarbejdere, som har givet os åndsvidenskaben gennem kontaktbrevne og bøger, og frem for alt fordi de har sendt Gerner Larsson til Indien for at starte et center i Delhi. Jeg er sikker på, at det arbejde, De her har startet i Indien, vil vokse på en meget beskeden og rolig måde, og at interessen for det vil øges og aldrig stagnere. Men jeg føler også, at i endnu nogen tid må De, Institutet og Deres medarbejdere passe den "blomst", som Gerner Larsson har plantet i Indien. Men det er naturligvis en sag, som De og Deres medarbejdere skal afgøre, men interessen vil aldrig dø, da de breve og beger om Martinus åndsvidenskab, som er kommet til Indien, er sendt ud og vil blive læst med stor interesse af tusinder.

Selvom der ikke ville være mulighed for at pleje det nye center i Indien uanset af hvilken grund, så vil der være mange, som altid med glæde vil huske Martinus åndsvidenskab, nemlig de, som har mødt og er kommet i kontakt med Gerner Larsson. Men jeg vil indtrængende bede Dem om under alle omstændigheder at sende Gerner Larsson til Indien når som helst, der er mulighed for det. Jeg er sikker på, det nok skal blive muliggjort, og måske De en skønne dag vil gøre os den glæde at besøge Indien og møde os? ikke blot mig, men også i hundredvis af andre.

Det praktiske arbejde.

Det 1. brev blev sendt til 930 mennesker. Vi modtog 49 svar med tak og anmodning om flere breve og med forespørgsel om bøger. Nogle opgav navne, til hvem man kunne sende brevene, det gav 36 nye navne. Det 2. brev blev sendt til 880 mennesker (nogle blev slettet fra den første liste, og der blev føjet over 36 til). Det 3. brev blev sendt til 890 (10 nye), og det 4. også til de samme 890. Med dette brev var der et svar kort, hvori der stod, at det 5. brev kun ville blive sendt til de, som returnerede kortet. Indtil nu har vi fået 193 kort tilbage med tak og anmodning om at få de kommende breve sendt. Hidtil har Gerner Larsson modtaget 88 breve, der giver udtryk for, hvor stor pris der bliver sat på hans breve.

Med disse 193 kort var vi blevet anbefalet 121 nye navne, som kontaktbrevene skulle sendes til. Det 5. og 6. brev er blevet sendt til 314 mennesker.

Men alle disse tal kan ikke betragtes som endelige, da der dagligt kommer nye navne og adresser. At dømme efter kortene, som er kommet tilbage, vil der i slutningen af april være mindst 250 navne på listen over mennesker, som har skrevet og bedt om, at brevene fortsat måtte blive sendt til dem. Ved slutningen af maj 350. Det 5. og 6. brev blev kun trykt i 500 eks., da midlerne ikke tillod 1000 eks. Nogle af brevene er direkte anmodninger om kontaktbreve, det er fra mennesker, som har set dem hos nogle af deres venner. Af disse breve er der 15.

Noget meget interessant ved disse 88 breve, som Gerner Larsson har modtaget er, at de 76 er fra mennesker, som hverken Gerner Larsson eller jeg nogensinde har set.

Bøger.

Der er blot blevet sendt en prisliste med det 6. brev. Vi kunne ikke gøre dette på et tidligere tidspunkt, da pakken med bøger, der var sendt pr. båd nok var ankommet til Indien, men ikke til Delhi. Vi venter den i løbet af 10 dage.

Da det 6. brev med boglisten først blev udsendt d. 10., er det endnu for tidligt at udtale

sig om bogsalg. Men vi har fået anmodninger og forespørgsler om bøger fra mange læsere, og vi venter, at der bliver en del salg i denne måned, men mere fra næste.

Slutbemærkninger.

Det er virkelig meget opmuntrende for mig og de af mine venner, som studerer åndsvidenskaben, at få en så værdifuld gave fra et lille land som Danmark. For os med en åndelig sult er studiet af åndsvidenskaben ikke blot en stor hjælp, men også en meget videnskabelig og logisk bekræftelse på vore egne filosofier. Desuden er det en praktisk videnskab og således meget nyttig i vor stræben efter sandheden, og det giver os en klar forståelse og fjerner alle tvivl, som vi kan have haft i studiet af vore egne filosofier.

Jeg synes, at det er helt korrekt at sige, at kontaktbrevene og Deres foredrag er et praktisk korrespondancekursus i åndelighed. Derfor går vor taknemmelighed både fra mig og fra alle, der søger Gud til Dem, Instituttet, Gerner Larsson og til vennerne i Skandinavien, som har skænket os en så vidunderlig gave. Jeg kan slet ikke finde passende ord for at udtrykke vor tak. Jeg håber, at De vil finde de rigtige ord til at udtrykke vor store taknemmelighed overfor de kære venner i Instituttet og alle venner af Sagen, fordi de har gjort det muligt for Gerner Larsson at være her hos os. Hvad angår min kære ven Erik jeg tillader mig at kalde ham sådan kan jeg kun sige, at måtte Gud velsigne ham med fred og et langt virksomt liv. Jeg har haft det sjældne privilegium at være sammen med ham næsten hver dag, og jeg har lært så meget, at jeg allerede føler en så stor fred og lykke i sinde, som jeg aldrig har kendt før i mit liv. Han har vist mig den store venlighed at give mig undervisning og besvare alle mine spørgsmål. Mine bønner vil altid omfatte ham.

Jeg har nu skrevet min redegørelse, og jeg har lovet at sende Dem en hver måned om arbejdet her i Indien, men jeg ville meget gerne høre Deres mening om det hele, hvis De vil være elskværdig at sende mig et brev med Deres indtryk efter, at De har fået en rapport fra Gerner Larsson og diskuteret det hele med ham.

Gerner Larsson er meget elsket og agtet af hele familien. Han er blevet onkel for alle dens 29 unge piger og drenge.

Med de ærbødigste hilsener Deres hengivne
M. S. Mathur.

(oversat fra engelsk af fru Tove Schleicher)

Den nyligt oprettede aktivitet med at udsende kontaktbreve på engelsk, fortsætter efter at Gerner Larsson er kommet hjem fra Indien, og i de dansksprogede Kontaktbreve, gengives nu teksten som Gerner Larsson skriver i de engelsksprogede, men oversat til dansk.

Gerner Larsson skriver sammen med det første brev, oversat til dansk, at det er hans opfattelse, at læserne af de danske Kontaktbreve vil være interesseret i at se hvad der sendes ud til de områder i verden, hvor man kun kan læse engelsk.

Erik pointerer, at modtagerne er mennesker der slet ikke har kendskab til Martinus kosmologi, eller kun ganske lidt kendskab dertil. Derfor er det nødvendigt at skrive teksten i en sådan form, at det er en kombination af personlig brevkontakt og regulær undervisning.

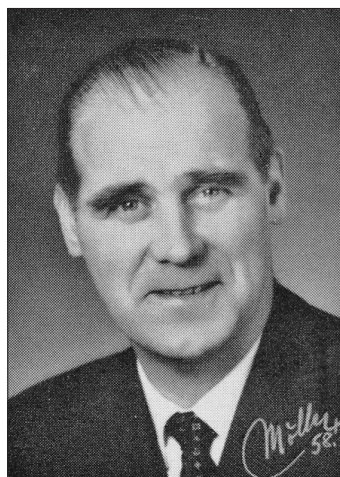
De engelsksprogede breves indhold, oversat til dansk findes i Kontaktbrev nr. 12 til nr. 23 1959.

Det er min opfattelse, at det er en meget klog og naturligt måde at gribe Sagen an på, den bedst mulige måde at håndtere en sådan opgave på.

Med hensyn til hele aktiviteten og dens afslutning, skal jeg igen henlede læserens opmærksomhed på Knud Højgårds Temahefte: "Martinus' sags historie i Indien" hvor han behandler problemerne på en god og klar måde. Vi har dog endnu til gode, at høre om Gerner Larssons tredje rejse til Indien, som jeg omtaler lidt længere fremme i teksten.

10.80 Direktør Sven Johansson, Malmø er død, 1959.

En af Sagens, og Martinus nære venner i Sverige, direktør Sven Johansson, Malmø, døde den 26. december 1959. Sven Johansson havde stiftet bekendtskab med Martinus kosmologi ved mødet med Gerner Larsson få år efter krigen, hvor Gerner Larsson holdt sine første foredrag i Sverige. Sven Johansson arbejdede meget for udbredelse af Martinus kosmo-

10.108 - Sven Johansson.

Johansson døde efter lang tids tærende sygdom. Martinus skrev en nekrolog i Kontaktbrev nr. 2 1959, og Gerner Larsson skrev ligeledes en nekrolog i sit rejsebrev fra Indien dateret 20/1 1959, trykt i Kontaktbrev nr. 4 1959. Et genoptryk af Martinus nekrolog med et billede af Sven Johansson er trykt i Julekosmos 1959 side 12.

10.81 Livets Bog I er blevet oversat til engelsk, 1959.

Livets Bog I foreligger nu på engelsk. Det er en manuskriptudgave som er maskinskrevet. Omslaget er hvidt karton med stjernen i guld. Bogen som indeholder 8 symboler i farver, er udført ved hjælp af gratis arbejdskraft, og trykt på Instituttets trykkeri. Den kan derfor sælges til en pris af 25 kr. Kontaktbrev nr. 6, 1959.

10.82 Undervisningen i Danmark, 1959.

Som et nyt tiltag vil der i sommerhalvåret 1959 også være foredrag og undervisning i København. I sommeren 1959 bliver der afholdt foredrag og kurser på instituttet på Mariendalsvej. Det er Per Bruus-Jensen der afholder disse. Han betegnes nu som sekretær. Foredragene afholdes på mandage kl 20 i instituttets foredragssal og kurserne holdes torsdage kl 20 også i instituttets foredragssal. Kontaktbrev nr. 9, 1959.

Erik Gerner Larsson og Mogens Møller holder fore-

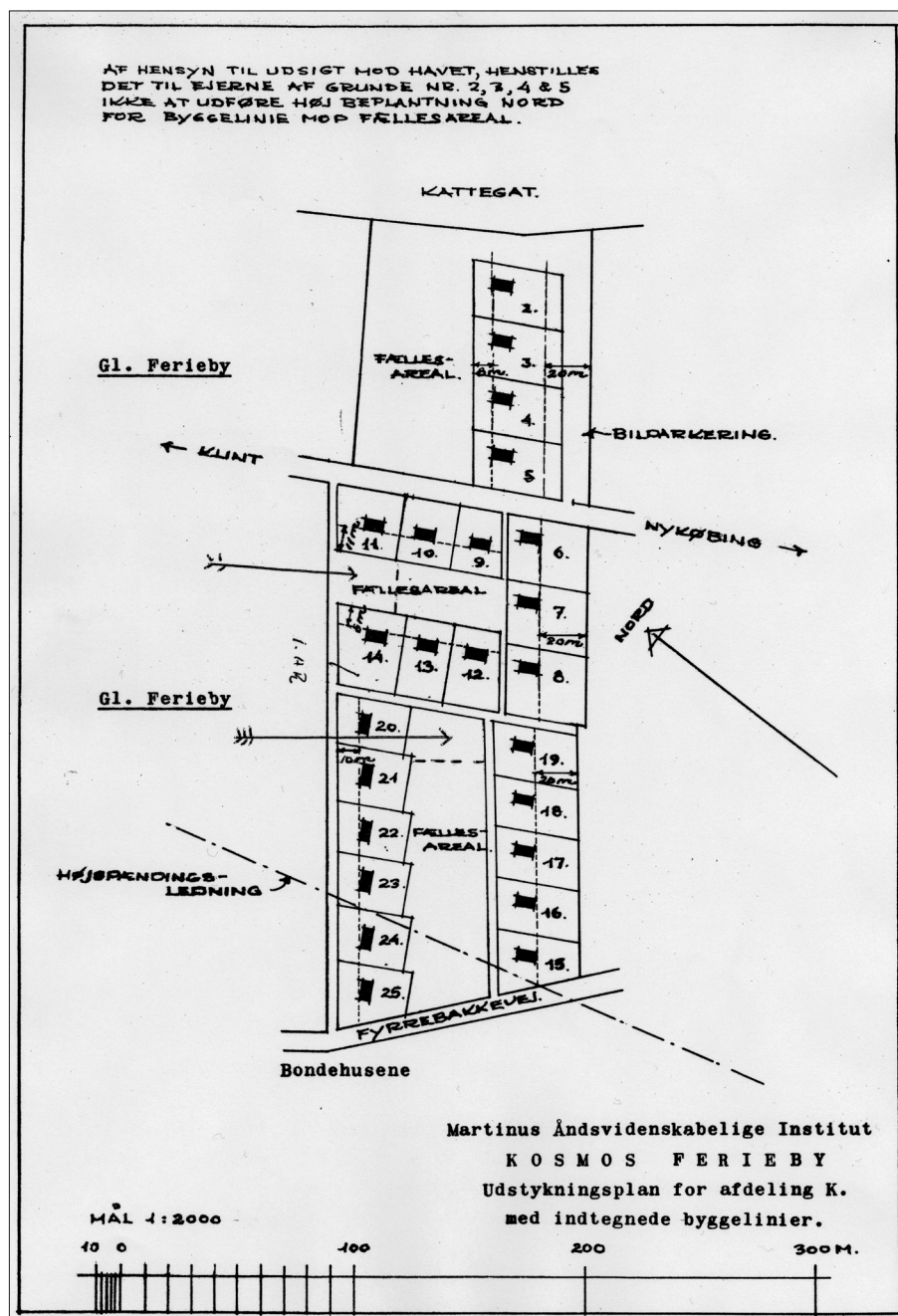
dragene i Kosmos Ferieby sommeren igennem. Der holdes foredrag hver mandag og fredag aften. Desuden er der filmaften hver lørdag.

10.83 Ny udstykning i Kosmos Ferieby, 1959.

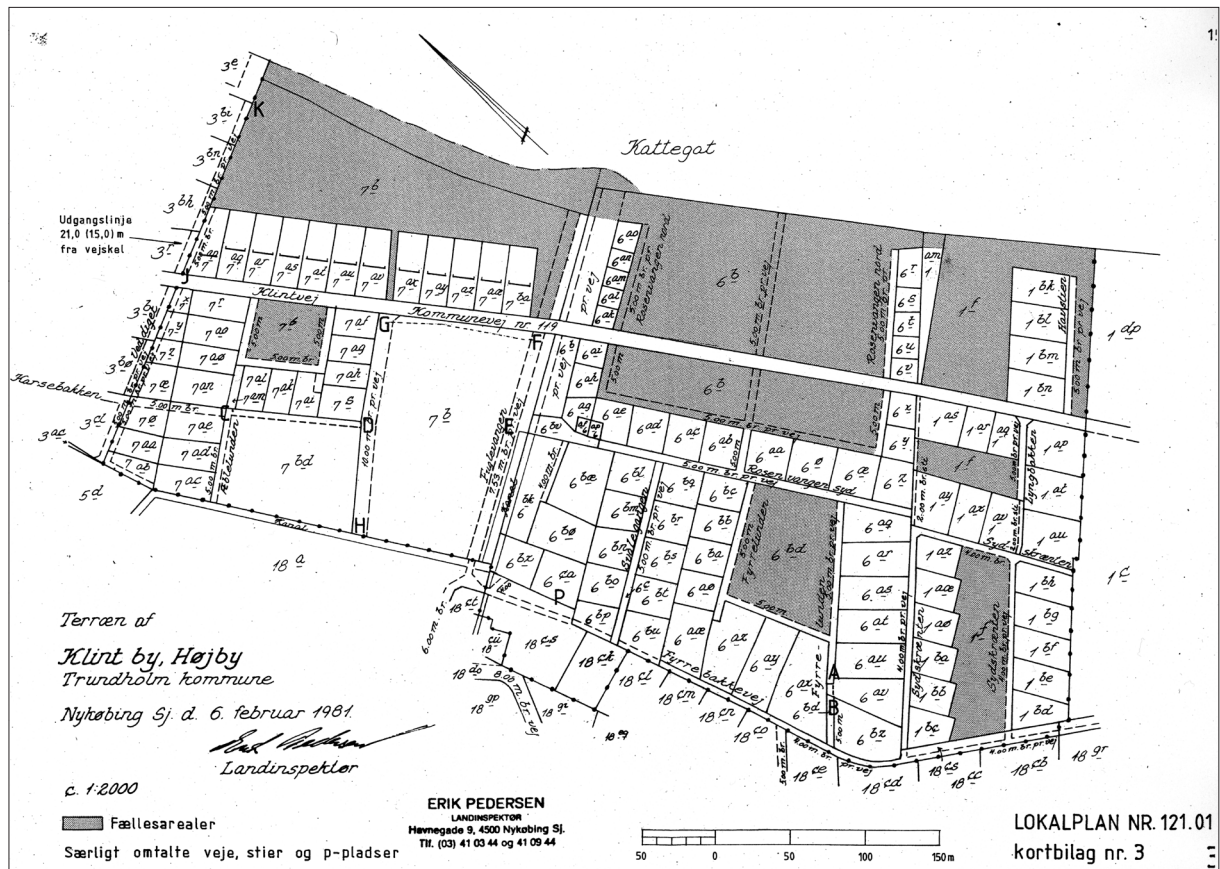
I Foråret 1959 erhvervede Martinus et areal der ligger lige op ad Feriebyen i sydlig retning, og mellem Fyrrebakkevej og stranden. Det er nu blevet udstyk-

ket i 24 parceller der kan bebygges med sommerhuse, samt tre fællesarealer. 9 af parcellerne er allerede solgt. Prisen er 5.000 kr. pr parcel. Udbetaling 500 kr. og restgælden afdrages med 450 kr. pr år. Rentesatsen er 5 %. Omtale med udstykningsplan findes i Kontaktbrev nr. 13 den 19/6 1959.

Arealet omfatter vejene "Sydskrænten" og "Lyngbakken" samt stien "Thuliniusstien" Thulinius var en præst der har ejet området.

10.109 - Udstykningsplanen for det ny erhvervede areal. - la

10.110 - På denne tegning ses det nyherhervede og udstykkede areal sammen med planen over den oprindelige ferieby. Det nye areal ligger til højre på tegningen og indeholder vejene "Sydskrænten" som er U-formet og "Lyngbakken". "Thuliniusstien" er den 2 m brede sti der danner skel mellem det gamle areal og det nye, og strækker sig fra Sydskrænten og ned til Klintvej. Den er en "forlængelse" af "Sydskrænten" som på dette sted også danner skel til det gamle areal. - la

10.84 Kosmos Feriehem – Varnhem, 1959.

I perioden 12. til 17. august holder Per Bruus-Jensen en kursusrække over ”Martinnus kosmiske verdensbillede” i det svenske Martinus-center.

10.85 Instituttet efterår 1959.

Et nyt tiltag vedrørende Julekosmos består i, at Gerner Larsson i Kontaktbrev nr. 17 1959 opfordrer læserne til at skrive små korte artikler til Julekosmos, da man gerne vil have lidt variation ind i tidskriftet.

Martinus indleder efterårssæsonen på Institutet med et foredrag den 21. september. I øvrigt holder Mogens Møller og Per Bruus-Jensen også foredrag på Institutet, og Arne Krogh afholder filmaftener.

I provinsstudiekredsene på Fyn og i Jylland holder Mogens Møller og Per Bruus-Jensen foredrag. I Sverige holder Mogens Møller foredrag. Erik Gerner Larsson figurerer ikke som foredragsholder, idet han i begyndelsen af november 1959 igen skal rejse til Indien for at blive der i en længere periode.

Der er nu et stort behov for et brevskolekursus i Martinus kosmologi. Oprindeligt puslede Benjamin Saxe med tanken om et sådan brevkursus, men der foreligger ikke nogen oplysninger om hvad der er sket i Sagen. Der er i hvert tilfælde ikke blevet noget brevkursus ud af det.

Martinus har nu opfordret Per Bruus-Jensen til at udarbejde et sådan kursus. Han er samtidig blevet fritaget for foredragsarbejdet, som overtages af Mogens Møller i den udstrækning han kan overkomme det.

Årsagen til, at det nu er påtrængende at få et brev-

kursus udarbejdet er, at der er meget behov for et sådan i forbindelse med Gerner Larssons arbejde i Indien, hvor en videre udvikling netop også vil kunne ske via et sådan brevkursus. Kontaktbrev nr. 23 1959.

Det bemærkes, at efter at Sagen nu er blevet en selv-ejende institution, er meddelelser af administrativ art nu underskrevet "Hovedbestyrelsen", og ikke underskrevet af Martinus, som tidligere.

10.86 Juliana Westerlund, Stockholm er død den 4. oktober 1959.

10.111 - Juliana Westerlund.

Juliana Westerlund var en af de store støtter for Martinus sag i Stockholm. Hun åbnede sit hjem for studiekredsen i Stockholm-området, og ordnede de praktiske ting vedrørende denne. Hun stiftede bekendtskab med Martinus kosmologi da den begyndte at gøre sig gældende i Sverige. Hun døde den 4. oktober 1959.

Agne Windmark skrev en nekrolog med et billede af hende, i Julekosmos 1959 side 12.

10.87 Julekosmos 1959.

I. G. Hannemann skriver side 14 – 19 om "Grundenergiernes konstellation". Det er interessant at se hvordan en mand som Hannemann der er trænet i videnskabelig tænkning, håndterer Martinus kosmologi. I Hans artikler er der altid kun klar tænkning og analyse, fri for de mere eller mindre følelsesbetonede reaktioner som man læser i mange af de andre artikler der skrives. Hvad der er meget vigtigt at bemærke er, at dette ikke betyder, at der er andet end positive iagttagelser, idet han på videnskabelig grund går helt ind for Martinus kosmiske analyser.

Nils Kalén har på sit forlag Hälsans Förlag i

10.112 - Julekosmos 1959. På forside ses Anna Ørnsholt til venstre og Lulu Wilding til højre. - e

Linköping udgivet en bog med titlen "Kosmiska Lektioner". Kalén har samlet 19 af Martinus foredrag som er oversat til svensk og udgivet i bogform.

Per Bruus-Jensen har side 37 - 42 skrevet en artikel med titlen "Tanker om Martinus kosmiske verdensbillede". Per Bruus-Jensen viser sig også at være en person der behandler Martinus kosmologi ud fra en klar logisk synsvinkel, uden overdreven følelsesbetonede indslag. Ligesom Hannemann går han fuldt og helt ind for Martinus analyser.

Cand. teol. Johannes Dragsdahl skriver side 42 – 44 om "Åndsvidenskaben – Kristendommens tredje epoke?" hvor han drager sammenligninger mellem Martinus kosmologi og den traditionelle kristendomsopfattelse.

"Hvad har Kosmos ferieby betydet for Dem?". Dette er spørgsmålet i en lille rundspørge, der har været stillet til gæsterne i Kosmos Ferieby. På side 45 – 50 kan man læse nogle af de svar der er kommet ind.

"Vor føde i dag er en del af os i morgen" er en artikel side 51 – 61 skrevet af civilingeniør Aage S. Hvolby, en af de nyligt tilkomne skribenter. Emnet er netop

en af de problemstillinger som han beskæftiger sig med. Dette er den 2. artikel om vores føde set i Martinus lys, som Hvolby skriver med baggrund i sin uddannelse som kemiingeniør.

Fra esperantoafdelingen oplyses det side 65 – 66, at ”Kosmo”, som begyndte at udkomme som kvartalsblad i marts 1958, nu har omkring 100 abonnenter spredt over hele verden.

”Blade af Guds billedbog” er nu klar som nr. 6 i rækken af småbøger på esperanto.

Nr. 7, ”Den længst levende afgud” er nu sendt til trykning, og vil være klar i begyndelsen af 1960.

Livets Bog I vil blive udgivet på esperanto som tillæg til ”Kosmo”.

”Logik” er oversat til esperanto og vil være klar i foråret 1960.

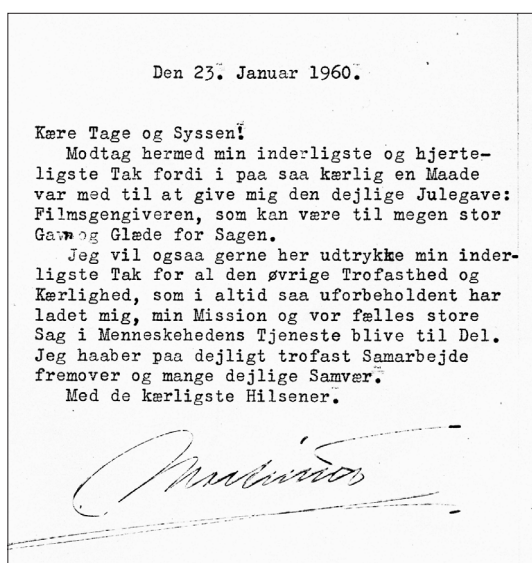
I artiklen har man gengivet anmeldelsen af bøgerne på esperanto. Bøgerne er blevet anmeldt i et japansk blad ”Oomoto”.

Esperantoafdelingen tegnes af Henning Laug, Ib Schleicher og Peter Zacho.

10.88 Martinus får en filmfremviser i julegave af Sagens venner, 1959.

I 1959 fik Martinus en filmsfremviser i julegave af en række af Sagens Venner. Martinus glæder sig straks over at den kan komme til gavn i Sagens tjeneste.

Han sender takkeskrivelse til de glade givere. Her ses kortet til Tage og Sysse Buch.

10.113 - Martinus takker for sin julegave. - tb

10.89 Erik Gerner Larssons 3. rejse til Indien, 1959/60.

Men henblik på at indsamle midler der kan gøre det muligt at sende Erik Gerner Larsson til Indien i en længere periode skriver Martinus en rundskrivelse til samtlige Sagens venner, og anmoder om støtte til rejsen. Martinus beskriver samtidig hvor langt man er nået derude. Brevet er dateret i September 1959.

MARTINUS ANDSVIDENSKABELIGE INSTITUT
MARIENDALSVEJ 94 96 . KØBENHAVN F
TLF. GODTHÅB 9280 (9 16) .
GIRO 29580

København i september 1959

Til alle mit arbejdes trofaste venner !

Som det for længst er Dem bekendt, blev resultatet af min førstesekretær Erik Gerner Larssons to rejser til Indien det, at der blev oprettet et center for vor kosmologi eller åndsvidenskab i New Delhi. På grund af Gerner Larssons fremragende, medfødte evner til at fortolke mine kosmiske analyser har vort arbejde mødt overordentlig stor interesse og velvilje i dette fjerne tropeland, og takket være Forsynet kom han i forbindelse med indflydelsesrige personer, som i kraft af deres store forståelse af vort arbejdes betydning ikke nærer nogen frygt for at gøre deres indflydelse gældende til fordel for vort arbejdes udbredelse i Indien. Det er takket være denne indflydelse, at vi, som allerede nævnt, nu har et meget aktivt arbejdende center i Indiens hovedstad New Delhi.

Dette var imidlertid ikke blevet til virkelighed uden den økonomiske støtte, som mit arbejdes venner her i Skandinavien så kærligt gav Gerner Larsson. Uden denne støtte ville han ikke være kommet til Indien. Men takket være denne hjælp, befinder vi os nu i den situation, at et af verdens mest religiøse lande, og vel nok det land, der har de største forudsætninger for virkelig at forstå mit arbejdes natur, nu er begyndt at acceptere den kosmo-

logi eller den åndsvidenskab, det er blevet min mission at bringe menneskeheden.

Hvor vanskeligt et arbejde, Gerner Larsson har haft at udføre, forstås måske bedst, når man betænker hvor lidt af vor litteratur, der indtil nu er oversat til engelsk. Hidindtil har Gerner Larsson udelukkende måttet basere sit arbejde på oversættelsen af hans eget værk "Kursus i Martinus Åndsvidenskab" og nogle ganske få, små bøger. Oversættelsen af Livets Bog I nåede ham først, netop som han skulle forlade Indien. Men disse oversættelser i forbindelse med hans mange foredrag og samtaler bevirkede så stor en interesse, at han i år kunne starte udgivelsen af Sagens kontaktbreve med det resultat, at vi nu bliver mødt med krav om oprettelse af nye centre for vort arbejde over hele Indien.

Imidlertid er forholdene i Østen ikke som her i Skandinavien, hvor alle føler det som noget ganske naturligt at betale både for bøger, breve og foredrag. Gennem århundreder har Østens folk modtaget disse ting gratis. Østen repræsenterer jo fattigdommens virkelige hjemsted i vor verden, og det har derfor altid været således derude, at nogle få rige mennesker normalt bekostede opførelsen af templer og vedligeholdelsen af det åndelige livs materielle krav. Gerner Larsson har således måttet starte sit åndelige arbejde derude på en ganske anden basis end her i Europa. Imidlertid ønsker Inderne ikke permanent at være en udgift for os. Tilbud om hjælp og støtte er allerede kommet, og fra indisk side lægger man ikke skjul på, at det kun er et spørgsmål om tid, før hovedcentret i New Delhi økonomisk hviler i sig selv. På den anden side er det klart, at vort arbejde må kendes først, før dette mål kan blive nået. Man kan nu engang ikke høste på en ager, hvor man ikke har sået. Gerner Larssons opgave i Indien er af en meget vanskelig karakter, men Inderne er ikke alene glade for ham, de behøver ham simpelt hen, om ikke vort arbejde derude skal "gro vildt". Endnu ved de ikke nok selv til, at de på egen hånd kan klare fortolkningen af mine kosmiske analyser.

Da det således er en livsbetingelse for vort arbejdes videreførelse og stabilisering i Østen, at Gerner Larsson atter vender tilbage til New Delhi og overtager ledelsen af vort center der samt de centre, der er under dannelse overalt i Indien, føler jeg det som min pligt at opfordre enhver af Sagens venner, der er enig med mig i, at denne opgave skal løses, efter evne økonomisk at bidrage til dens løsning. Jeg ved, at mange af mine venner indenfor vor fælles store sag i menneskeheden's tjeneste føler ligesom jeg, at vor kosmologi, der har betydet en så stor hjælp for tusinder af mennesker i Skandinavien, tilhører hele menneskeheden uden undtagelse. Forsynet har ført vor mission og sag frem til et land, der rummer millioner af åndeligt hungrende mennesker, altså mennesker, der er modne for en dyberegående kosmisk forståelse af livet, og af hvilke allerede mange har taget imod den lille viden, vi har kunnet give dem med den største taknemmelighed og kærlighed. Det er derfor i tillid til den kærlighed til mit arbejde, som De allerede så mange gange tidligere har vist mig, at jeg henvender mig til Dem for at anmode om støtte til Gerner Larssons arbejde i Østen. Dette arbejde betyder stadigt større kontakt med Østens folk, udbygning af centret i New Delhi og oprettelse af nye centre, udsendelse af kontaktbreve og udgivelse af nye, engelske oversættelser. At være med til at befordre dette vort arbejde i Indien er det samme som at være med til at bane vej for det evige lys i millioner af sjæle, der nu lever i mentalt mørke, primitivitet og fornedrelse, men som ikke desto mindre er modne for dette lys, der er deres eneste redning.

I håb om og i tillid til at De har forstået mig rigtigt, beder jeg Dem alle modtage min kærligste hilsen!

Underskrevet

Martinus.

Umiddelbart før Erik Gerner Larsson rejser til Indien, skriver han en kort skrivelse af form som et dobbelt brevkort, hvor han takker for den økonomiske støtte til rejsen.

København i november 1959.

Førend jeg for tredje gang begiver mig på vej til min fjerne arbejdsplads i Indien, vil jeg med disse beskedne linier bringe Dem min kærligste tak for den hjælp, De har ydet til vort arbejde derude! Jeg ved, det vil glæde Dem af hjertet at erfare, at den samlede sum, som Sagens venner i Norge, Sverige og Danmark har stillet til min rådighed, andrager kr. 18.821.50, et beløb som gør det muligt for mig at løse den stillede opgave på en måde, jeg ikke havde turdet vove at drømme om.

Selvom en pioners gerning altid byder på uforudsete vanskeligheder, føler jeg dog, at mit arbejde i Indien er lykkedes på en måde, kun de ting lykkes, Forsynet ønsker fremmet. Overalt har kærlige hænder været rakt frem imod mig, og gang på gang er tilsyneladende uløselige vanskeligheder blevet løste. Det er oplevelsen af dette, der giver mig mod til at vende tilbage, og også det, at jeg ved, at De er med mig i Deres tanker og som jeg ønsker, at Martinus skønne verdensbillede skal nå ud til alle de, for hvem det er bestemt. De går nu ind i årets korte og mørke dage, medens jeg, når De modtager disse linier, er vendt tilbage til "solens land". Vær overbevist om, at en af mine største glæder derude vil være at forsøge i mine breve til Dem at skildrede oplevelser, jeg kommer ud for så nær den oplevede virkelighed, som det er mig muligt! Gennem disse breve føler jeg mig i meget nær kontakt med Dem, en kontakt uden hvilken, det føler jeg meget stærkt, det ville være mig umuligt at gennemføre den opgave, Martinus har betroet mig.

Med en meget kærlig hilsen fra Deres hengivne og taknemmelige

Erik Gerner Larsson

Erik Gerner Larsson rejser til Indien først i november 1959. Det er meningen at han skal sørge for, at få Martinus-centeret i New Delhi til at fungere under ledelse af M. S. Mathur.

Erik Gerner Larsson føler sig så meget hjemme blandt sine venner i Delhi at han siger: "Rejste jeg ud eller kom jeg hjem – det var næsten ikke til at

afgøre". Det er med stor optimisme han går i gang med arbejdet, kraftigt støttet af sine indiske venner. Tecku Advani siger om Martinus arbejde, at det er et træ der har slået dybe rødder i indisk jord, og i årene fremover vil det brede sin krone ud over hele Asien. En opfattelse som Gerner Larsson deler helt og fuldt.

Gerner Larsson får kontakt med mr. Achyutananda Purohit der var vicepræsident for kongressen: "The Congress of Comparative Law", der blev holdt i København i 1950. Ved denne lejlighed havde Purohit opsøgt Martinus, og haft en lang samtale med ham. Gerner Larsson er af den opfattelse, at denne mand vil give nye muligheder for arbejdet i Indien. Gerner Larsson boede under sit sidste ophold i Indien hos Mathur. Denne gang bor han hos en broder til mr. T. P. Advani, som hedder Ram Advani.

Til julen 1959 sender M. S. Mathur et meget hjerteligt brev til Martinus, hvor han omtaler den glæde man føler derovre ved at have fået kendskab til Martinus og hans kosmologi. Brevet er gengivet i Kontaktbrev nr. 1, 1960.

I december rejste Gerner Larsson til Sydindien, til Bombay, Bangalore og Coimbatore før han besøgte Anna Ørnsholt i Kotagiri.

I slutningen af januar er Gerner Larsson igen tilbage i Delhi, hvor han arbejder videre indtil han rejser tilbage til Danmark i midten af marts 1960.

Gerner Larssons rejsebreve fra Indien er trykt i Kontaktbrev nr. 24 dateret 10. november 1959 til nr. 26 1959 samt nr. 1 1960 til nr. 7 1960.

Erik Gerner Larsson sender et brev til Tage Buch den 23. februar 1960, altså ca. 3 uger før han flyver tilbage til Danmark.

New Delhi den 23-2-60

Kære Tage og Sysen'

Tusind tak for Jeres kærlige brev, som gjorde mig meget glad! Ofte har mine tanker denne vinter gået til dig Tage. Jeg har følt at du for alvor er kommet på prøve, fordi det altid er en stor prøve at se sine ønsker opfyldt. Det lyder måske tåget, men indtil dette sker, ved man faktisk ikke helt om ens evner rækker og jeg har bedt en hel del til, at dine måtte

række, så derfor gjorde dit brev mig meget glad. Selv har jeg jo disse tre vintre været på en slags ildprøve og naturligvis har der været tider, hvor det hele var "blod, sved og tårer" især det sidste. Men jeg er kommet igennem og rejser hjem med en god samvittighed. I alle byer er der nu Martinus-kredse og jeg føler at de vil vokse stærkt i den kommende tid. Alene fra Bombay fik jeg i går 28 ansøgninger på Kontaktbreve, det giver Jer en ide om arbejdets vækst og omfang. Jeg drukner i breve og nu min bog er kommet, gror det hele igen i en ny bølge. Men det er som det skal være, for når alt kommer til alt, er jeg dog kun en meget lille brik i en meget stor plan. Men nu glæder jeg mig til at gense Lisemor og Kim og alle I andre. Jeg vender hjem for at blive hjemme i nogle år. Jeg finder at meget hjemme går for trægt og at der trænges til initiativ og friskhed. Jeg har savnet Lise og Kim meget, det vil jeg ikke skjule, men jeg har på følelsen at Lise er inde i en meget stærk vækst nu og at vi går en god tid i møde sammen. Hun har bedt mig om et klaver til efteråret og mon I har noget imod, at jeg spørger Jer om vi kan få det tilbage, vi lånte din familie Tage??? Lise er stemt for at vi skal købe et, men I ved hvordan vores situation er og jeg vil meget hellere, at vi ofrer en rigtig istandsættelse på det gamle, frem for købe et billigt nyt. Lad os tale om det når vi kommer hjem, for vi vil så nødig volde de mennesker sorg. På den anden side mener jeg at vi har hjulpet dem pænt, hvad mener I? Jeg rejser herfra næste søndag morgen kl. 7, (den 6/3) men det hele ser sjusket ud. Jeg skulle have været til Kabul, men Krustchev er der og landet er totalt lukket så jeg går nok direkte til Teheran. Men jeg ved det altså ikke, kun at jeg rejser herfra den 6 marts. Varmen er over os nu, og i en temmelig voldsom grad. Vi står hele tiden på ca. 30 gr., med stigende tendens og det er en hård temperatur. Så hård at jeg faktisk ikke har noget imod lidt kulde. Men frost bliver ikke rart for mig. Blodet er tyndt og hjertet ikke alt for stærkt. Men lad os nu se. Tøvejret er vel på vej og er det helt galt, bliver jeg i sengen et par dage. Min bog er udkommet nu og selvom du Tage nok vil ryste fælt på hovedet af den, er jeg nu glad for den. Papir er jo her ikke til at opdrive, alt er sortbørs

og bogtryk er jo så som så. Men trods sine mange trykfejl - en bogtrykker her retter efter sit eget hoved, ligegyldigt hvad man selv gør - så viser det sig at Inderne er begejstrede for den. Den kostede næsten alle de penge I gav mig (2000 ekspl.) men mine venner har jo skænket mig opholdet, så jeg har en god samvittighed. Og ellers? Ja, ellers "rumler det i undergrunden" kan I tro. Man føler det tit som lever man på en vulkan. Kineserne bygger flyvepladser til den store guldmedalje på indisk territorium og slagter tibetanerne ved at lade dem lave vældige hærveje til Indien. De dør som fluer. Alle ved det og alle er rædselsslagne. Det hele er 1933-39 om igen, blot i Østen. Nuvel, uvejret kan drive over, men tro mig, i stilhed forbereder Indien sig på en vanskelig tid. At vi mobiliserer her, ved alle, men ikke-sandt! Men jeg er en fredens mand og glæder mig til at få, lov til at komme op til Klint og mase igen. Der bliver meget at gøre, så brug ikke alle dine kræfter i trykkeriet - Gør du det, risikerer du at måtte betale mig for en mand i dit sted, så vær lidt varsom! Hils nu rundt omkring Jer og så ses vi i alt fald den 15 marts kl. 2.30 hvordan du bærer dig ad med det!!! Tænk at skulle holde fødselsdag hjemme, det bliver virkelig noget helt nyt! Ser I Lise og Kim og Martinus hils og giv dem hver et knus, og tag så til slut selv hver et stort knus og mange kærlige tanker fra Jeres hengivne

Erik

10.90 M. S. Mathurs 2. rapport vedrørende Erik Gerner Larssons besøg i Indien, samt P. T. Advani's hilsen pr bånd, 1960.

I Kontaktbrev nr. 7, 1960 findes en afskrift af et lydbånd, hvor T. P. Advani sender sine hjerteligste hilsener nu hvor Gerner Larssons ophold i Indien er ved at nå sin afslutning. Advani udtrykker sine hjertelige følelser for Martinus, hans kosmologi, og det arbejde der er udført. Han giver dog ingen facts vedrørende Sagen i Indien, men udtrykker sin tak til dem der har måttet undvære Gerner Larsson medens han har arbejdet i Indien. En tak som han særlig retter til Gerner Larssons kone og søn.

I samme kontaktbrev gengives også M. S. Mathurs

anden rapport, som han sender vedrørende Gerner Larssons sidste besøg i Indien. I denne rapport gør han også status over hvad der er opnået ved Gerner Larssons tre arbejdsperioder i Indien. Jeg finder den så informativ at det er relevant at gengive den i sin helhed.

2729 Chawk Raiji, Delhi 6
Indien, den 4. marts 1960.

R A P P O R T.

Da hr. Gerner Larsson i 1957/58 besøgte Indien, dannede han sig et glimrende billede af den religiøse atmosfære i landet, idet han under sine besøg i en række større byer i Indien traf sammen med hundreder af mennesker fra alle samfundslag.

Jeg mødte ham første gang lige efter hans rejse rundt i landet i Ramakrishna Missionen, hvor han holdt et meget interessant foredrag for en fornem forsamling på mere end 1000 intellektuelle personer. Måske ved De, at Ramakrishnamissionen er den største og mest indflydelsesrige religiøse og kulturelle organisation i Indien med afdelinger over hele jorden. Den er højt estimeret, fordi den er fri for snæversynet sektvæsen og fanatisme. Den respekterer alle religioner som sande, og hr. Gerner Larsson var inviteret til at tale ved julefesten. Dette foregik kun en måned, før han skulle forlade Indien. Hans behandling og forståelse af Indiens åndelige standard var aldeles korrekt. Så fortalte han mig om Martinus Åndsvidenskab og spurgte, om det ville være noget for Indien. Jeg og andre venner, som havde hørt hans foredrag, bad ham om at gøre noget for at få åndsvidenskaben til Indien. Han gav os et par bøger på engelsk, og jeg og adskillige venner og slægtninge læste dem meget grundigt, og det gjorde os meget interesserede i Martinus Åndsvidenskab, og vi glædede os alle til at modtage nogle flere bøger, som han lovede at sende.

Hr. Gerner Larsson besøgte Indien igen i 1958/59. Han havde da udarbejdet sine planer. Kontaktbrevene blev startet, og de blev, som De allerede ved, modtaget med stor begejstring. Så da han igen forlod Indien efter at have arbejdet meget strengt i omkring 4 måneder, var der skabt et aktivt og arbejdende

center af Martinus Institut: Vi havde da 189 læsere af Kontaktbrevene fordelt på adskillige store byer i alle dele af Indien. Disse 189 læsere havde alle skrevet til hr. Gerner Larsson og bedt om at få tilsendt Kontaktbrevene regelmæssigt. Arbejdet var nu godt i gang, og det voksede naturligvis af sig selv. Mennesker, der havde set, hørt om eller læst brevene hos venner og slægtninge, bad om at få tilsendt Kontaktbrevene. Så da vi nåede oktober 1959, var antallet af læsere steget fra 189 til 257. Dette tal fremkom efter, at vi i juli 1959 havde spurgt alle dem, der fik brevene tilsendt, om de ønskede at fortsætte med at studere Martinus Åndsvidenskab. Næsten 98 % svarede, at de var meget interesserede i at fortsætte studiet. Alle udtrykte tak og påskønnelse af det ædle arbejde, og mange af dem bad om flere bøger og gav udtryk for den glæde og det udbytte, de havde haft af at studere Kontaktbrevene, ja, nogle fortalte om den lykkelige forandring, disse breve havde bragt i deres liv. Mange gav os navne på venner og slægtninge, som de ønskede, vi skulle sende brevene til. Men det bedste var, at mange af dem skrev, at de lånte venner og slægtninge deres breve, og at de omtalte Martinus Åndsvidenskab til andre. Desuden fortsattes der med gruppeundervisning og personlige samtaler til hundreder af mennesker, og der var også grupper, som ikke kunne engelsk, men som var meget åndeligt indstillede. En gruppe på 25 personer mødtes dagligt og hørte om Martinus Åndsvidenskab på hindi det nationale sprog i Indien. De stiller spørgsmål og diskuterer og viser meget stor interesse. Hr. Gerner Larsson talte også til dem denne gang såvel som under hans to foregående besøg, men dog kun til dem, der taler engelsk. Det er en virkelig studiekreds over Martinus Åndsvidenskab. Hr. Gerner Larsson vil selv fortælle dem om sit indtryk af denne gruppe.

Den 8. november 1959 ankom hr. Gerner Larsson på sit nuværende og 3. besøg i Delhi. Han blev hjerteligt modtaget og bekranset i lufthavnen. Denne gang er han en kær gæst hos T. P. Advani og har et velmøbleret, centralbeliggende hus til sin rådighed, indeholdende arbejdsværelse og et værelse, hvor han kan modtage gæster og give personlige sam-

taler. Han havde hele huset for sig selv, idet det ellers kun bebos af unge Ram Advani, som er ungkarl, en vældig rar og livlig herre. Jeg ved, at hr. Gerner Larsson var meget lykkelig ved at bo så komfortabelt denne gang. Hr. Gerner Larsson bragte nye ideer og planer med sig. De 14 Kontaktbreve, som udkom i 1959, blev trykt og udkom i bogform. Desværre tog det længere tid at fremstille den, end han havde regnet med, på grund af en fejl fra min side. Bogen lå færdig i begyndelsen af februar. Det er meningen at sende ca. 500 eksemplarer til ledere i Indien af kunst, videnskab, religion, undervisning, litteratur og filosofi. Det kunne ikke ske straks, da hr. Gerner Larsson ikke havde flere penge. Men når bøgerne bliver sendt ud i løbet af denne og næste måned, vil vi vide, hvordan den bliver modtaget. Ca. 100 eksemplarer vil blive sendt til de store dagblade og journalister i hele landet. Med hver bog følger et brev fra hr. Gerner Larsson.

Medens han ventede på bogen, fik vi samlet ca. 4000 navne og adresser på professorer, andre pædagoger, socialrådgivere etc. fra både små og store byer i Indien. Til ca. 3800 af disse adresser sendte hr. Gerner Larsson alt, hvad vi havde tilovers af kontaktbreve, bøger o.s.v. Dette var et kæmpearbejde, men han gjorde det i løbet af januar og februar måned. Svarene, vi modtager herpå, er meget inspirerende, og vi får daglig breve fra disse mennesker med anmodning om at sende dem flere Kontaktbreve. Så fra listen på 189 1 1959 til 257 i oktober 1959 er vi nu oppe på 378 1 slutningen af februar 1960. Og vi kan uden tvivl regne med, at til juni 1960 vil vi have nået vort mål på 500 et mål, som jeg havde håbet at nå i slutningen af 1961. Ja, den interesse der vises Martinus Åndsvidenskab en alvorlig og vanskelig åndelig videnskab er i sandhed et mirakel. Det er et vidunderligt bevis på hr. Gerner Larssons hårde arbejde og glimrende planlægning. Jeg vedlægger et kort, som viser udbredelsen af Kontaktbrevene i alle dele af Indien, i små og store byer, til læger, professorer, religiøse ledere, videnskabsmænd, sagførere, socialrådgivere, fattige, rige, overklasse, middelklasse og underklasse, hinduer, kristne og muhamedanere. Men det allerbedste er, at mange officerer

læser brevene. Antallet af byer er vokset 16 gange. Alle byerne er ikke markeret, da de mindre byer ikke findes på kortet.

For at give et resume over arbejdet i Indien kan jeg sige, at hr. Gerner Larsson under sit første besøg studerede, planlagde og skabte interesse, og med sit store foredrag og personlige samtaler lagde han grunden til det. Ved sit andet besøg såede han sæden, vandede og plejede den og så den komme op og gro, og under hans nuværende besøg er den vokset større og stærkere så stærk, at den aldrig kan dø, og intet kan ødelægge den. De og hans glimrende medarbejdere på Institutet, som hjalp ham, kan være stolte af hans store succes.

Det er sandt, at en lille men meget stærk interesse for Martinus Åndsvidenskab er blevet skabt i Indien. Men vore venner i Vesten, som er så langt fremme i materialisme og videnskab, og som tænker i tusinder og millioner, vil måske synes, at 378 reelle læsere af Kontaktbrevene og andre 5000 til 6000, som har læst om eller er kommet til at kende Martinus Åndsvidenskaber "så lidt", men De skal vide, at i et stort land som Indien med 400 millioner indbyggere, havde hr. Gerner Larsson ikke andet valg end at starte i det små og beskedne. Hans midler var begrænsede, så vi kunne kun nå ud til en meget lille kreds af engelsktalende indere. Jeg ved, at dersom han havde haft større pengemidler, ville han i løbet af 2 3 år have haft 1000 læsere. Men det var ikke muligt. Så det blev til en lille beskeden men meget korrekt start, og det blev en succes, hvad enhver kan overbevise sig om. Midlerne tillader os ikke at have mere end 500 læsere af Kontaktbrevene. Vi er meget strenge med, hvem vi giver brevene til, vi har streget mange navne, når han eller jeg var i tvivl om vedkommendes interesse. Kun dem, der skriver til os af og til og stiller spørgsmål, får tilsendt brevene.

Men arbejdet i Indien er ikke blot at sende breve ud. Daglig modtager vi breve fra læsere, som beder om flere oplysninger, stiller spørgsmål eller diskuterer emner fra Kontaktbrevene. Alle disse breve skal besvares. Hr. Gerner Larsson ordnede denne korrespondance og havde foruden sine studiekredse og personlige samtaler.

Arbejdet med at skabe interesse for Martinus Åndsvidenskab er afsluttet, da de midler, vore gode venner i Skandinavien stillede til vor rådighed til arbejdet i Indien, er begrænsede. Hvis hr. Gerner Larsson kan få stillet flere midler til sin rådighed, kan arbejdet udvides, og det er der store muligheder for. Men det er noget, disse gode venner må tage bestemmelse om.

Hr. Gerner Larsson har besluttet, at listen standser, når de 500 er nået. Vi foreslår derfor at konsolidere det arbejde, der allerede er gjort, og her giver jeg Dem hans egen plan:

1. At jeg skulle rejse rundt til de vigtigste byer i Indien, hvor der er mindst 6 læsere af Kontaktbrevene. Kontakte disse læsere, diskutere Martinus Åndsvidenskab med dem og lade dem studere Livets Bog i grupper. Det ville hjælpe dem i deres studier, og de kan til gengæld fortælle andre om det. De kan også låne deres Kontaktbreve ud til andre. Dette vil hjælpe til at skabe nye studiekredse i disse byer.

2. At udgive en mindre bog om Martinus Åndsvidenskab på hindi (det nationale sprog i Indien for at hjælpe dem, der ikke kan engelsk. Jeg vil først skrive den på engelsk, sende den til hr. Gerner Larsson i Danmark, og når han har godkendt den, oversættes den til hindi og udgives.

Jeg går helt og fuldt ind for disse to glimrende ideer, da jeg ved, at dette vil bringe denne nye åndelige videnskab ud til tusinder og atter tusinder. Men der er et meget stort MEN med hensyn til begge disse ideer. For at kunne føre dem ud i livet behøver vi penge, og vi må vente, til vi har pengene. Så Gud alene ved, når det bliver.

Det er sandt at inderne vil få glæde af dette, så de skulle betale for det og ikke vente flere gaver. Men jeg vil gerne have lov til at forklare Dem:

1. Inderne er stolte på deres egen måde og bryder sig ikke om at blive ved med at modtage gaver, men på det åndelige område modtager inderne altid religiøs undervisning gratis, da ingen religiøs person i Indien bliver betalt for sit arbejde, men folk elsker og respekterer dem og er på eget initiativ me-

get rundhåndede.

2. For øjeblikket er Martinus Åndsvidenskab så ny for dem, og de kender endnu kun meget lidt af den, så det tager tid, før der opstår et virkeligt behov. Det tager tid, men engang vil det komme, og det vil komme til at betyde noget for dem, og de vil få glæde af det, og så vil de af egen fri vilje komme og hjælpe med penge og arbejde.

3. Det tager tid at få virkeligt udbytte af en åndelig viden.

Den indre trang eller åndelige hunger kan man ikke påtvinge nogen. Den må gro helt af sig selv.

4. Martinus Åndsvidenskab er så ny og så helt anderledes, at det tager tid at forstå den og at anvende den i det daglige liv.

5. Det ville være meget forkert at lade folk betale for Kontaktbrevene, som man gør det i Danmark, da det aldrig gøres i Indien. Al religiøs lektüre er gratis i Indien.

6. Salget af Martinus åndsvidenskabelige bøger er begyndt i Indien, men Indien er et meget fattigt land, og det tager tid, før folk får tilstrækkelig interesse til at købe bøgerne. Men det er i gang og vil vokse langsomt.

7. 14 måneder er ikke ret meget, når det drejer sig om åndelige ting, og jeg vil mene, at man må give os mindst 3 år. Måske vil det tage lidt kortere tid.

8. Så snart folk begynder at få udbytte af Martinus Åndsvidenskab, vil de hjælpe, og jeg føler, at en dag vil det blive fra Indien, at Martinus Åndsvidenskab vil nå ud til andre lande, og at inderne vil være stolte af at betale for dette. De ved, at de altid har gjort det i fortiden, de gør det stadig, og de vil også gøre det i fremtiden.

Det vil virkelig være en sørgelig dag, dersom vore gode venner i Skandinavien ikke længere vil være i stand til at hjælpe det ædle arbejde, der begyndte så godt. De kan være meget stolte af den hjælp, de indtil nu har ydet. Indien har modtaget den med dyb taknemmelighed og oprigtig tak, men hvis dette arbejde, fordi De af en eller anden grund ikke mere vil være i stand til at støtte det, må standse i Indien, ja så må det standse. Men De kan være forvisset om, at det aldrig vil dø. Hr. Gerner Larsson har med sin glimrende ledelse og venlige og hjælpsomme optræden

skaffet sig mange venner i Indien. Martinus Åndsvidenskab er så beslægtet med vor egen religion og livsfilosofi, så jeg og mine venner og hr. Gerner Larsson's venner i Indien aldrig vil ophøre med det ædle arbejde at bringe kendskabet til denne åndelige videnskab ud til menneskene. Centret kan måske ikke tjene så mange, men blive nødt til at arbejde i det små, arbejde langsomt, men sikkert og vedholdende. Jeg ved, at De og Instituttet vil hjælpe os med artikler og litteratur, og det vil være nok.

Hr. Gerner Larsson har besluttet sig til ikke at komme til Indien næste år, da jeg ved, at han ønsker Instituttet i Danmark skal udbygges, idet det ikke længere kun skal være et institut for Skandinavien, men et institut for hele verden. Han ønsker at arbejde der og ikke rejse ud. Han har nu været ude i 3 år. Jeg er fuldkommen enig med ham heri. Det er rigtigt, at vi vil savne hans besøg i Indien meget, men han gør det rette, og han behøver ikke at komme næste år, men vi kan forsikre Dem for, at vi skal arbejde endnu hårdere og endnu mere for at arbejdet kan vokse, som han gerne vil have det skal.

Jeg håber, at denne korte rapport kan give Dem et lille begreb om det store arbejde, hr. Gerner Larsson har gjort under sit nuværende besøg i Indien, men hvis De og nogle af Deres medarbejdere skulle ønske oplysninger, som jeg ikke har givet her, beder jeg Dem være så venlig at lade mig det vide, og jeg vil være lykkelig ved at give Dem disse.

Hr. Gerner Larsson har arbejdet så hårdt og fået mig til at arbejde lige så hårdt, så det har ikke været mig muligt at vedlægge uddrag af breve, vi har modtaget fra vore læsere. Jeg vil forsøge at sende dem ad to eller tre gange, der er over 200, så det er ikke muligt at gøre det på en gang.

Jeg er lykkelig over, at arbejdet går så godt fremad. Jeg ved, at vi har Guds nåde, og jeg ved, at Deres velsignelse og styrelse også er der, og jeg ved også udmærket, at Deres medarbejdere og venner har hjulpet og samarbejdet med hr. Gerner Larsson for at gøre det store arbejde, som han har ydet med så store personlige ofre, til en virkelig succes.

Jeg vil være meget taknemmelig, hvis De ville være så venlig at bringe alle Deres med-

arbejder og alle Deres venner, som gjorde det muligt for hr. Gerner Larsson at besøge Indien 3 gange, og som gav midler til, at Indien som en ædel gave kunne modtage Martinus Åndsvidenskab, vor oprigtige tak ikke alene min tak, men en tak fra alle vore læsere, som gentagne gange har skrevet til centret i Delhi og udtrykt deres store taknemmelighed. Og til Dem selv vor oprigtige tak for den store viden De har givet Indien og hele menneskeheden.

Med mine mest respektfulde hilsener og de allerbedste ønsker.

Deres hengivne

M.S. Mathur.

10.91 Mahabir S. Mathur dør den 9. juni 1960.

Den 13. juni 1960 får Gerner Larsson meddelelse om at Mahabir S. Mathur er afdøet ved døden den 9. juni 1960. Dødsårsagen er et hjerteslag. Da Mathur ellers var helt rask og vital, kom hjerteslaget som et lyn fra en klar himmel. I et brev fra Mathurs søn Balbir Sahai Mathur, dateret 10. juni 1960, meddeler denne at hans fader havde haft en forudanelse om det forestående, og havde skrevet et brev til sønnen Balbir hvori han instruerer ham om at overtage arbejdet med Martinus-instituttet i Delhi (kaldet M. I. O. S. S.), indtil Gerner Larsson igen vender tilbage til Indien.

Få dage senere kom der et brev til Gerner Larsson fra den anden af de to centrale personer i arbejdet med Martinus-instituttet i Delhi, T. P. Advani som er en stor forretningsmand i Delhi, og den indirekte årsag til at Gerner Larsson oprindelig mødte Mathur. Advani fortæller om Mathurs sidste timer, og han skriver endvidere: "Dit arbejde vil fortsætte uden afbrydelse, derom forsikrer jeg dig. Det vil nu være mit ansvar".

Advani har også talt med Mathurs søn om situationen. Advanis udsagn har en vis betydning, idet Advani har fremragende organisatoriske egenskaber, og derforuden er han økonomisk velfunderet. Han har naturligvis en dyb forståelse af Martinus arbejde, men ikke den samme dybe åndelige indsigt, som Mathur havde. Kontaktbrev nr. 13, 1960.

T. P Advani dør imidlertid efter kort tids sygdom i januar 1961. Læs herom længere fremme.

10.92 Martinus 70 års fødselsdag den 11. august 1960.

I Holbæk Amts Venstreblad var der den 9. august 1960 en artikel om Martinus og Kosmos Ferieby, skrevet i anledning af Martinus forestående 70 års fødselsdag. Her omtales også festskriftet der udgives i anledning af fødselsdagen.

Martinus holdt sin 70 års fødselsdag i Kosmos Ferieby. Der var gjort store forberedelser for at gøre dagen så festlig som mulig. I festligheden deltog omkring 400 gæster. Gæsterne kom såvel fra Danmark som fra de andre nordiske lande, men også Holland og Indien var repræsenteret.

Der var rejst et stort festtelt, og gæsterne begyndte allerede fra morgenstunden at strømme til Villa Rosenberg hvor Martinus boede.

Den planlagte festlighed begyndte kl 15.15 hvor der i teltet var stillet an til kaffebord. Gerner Larsson bød velkommen på festkomiteen og Martinus vegne. Dagens hovedtaler var professor dr. techn. I. G. Hannemann. Han begyndte med at overrække et festskrift, en bog på 194 sider, hvor en række af Sagens venner og medarbejdere har skrevet om forskellige sider af Martinus verdensbillede (se nedenfor). Hannemann holdt derefter et foredrag om fri vilje, ansvar og retfærdighed. Foredraget var en kort mundtlig fremstilling af den artikel som Hannemann havde skrevet i festskriftet under overskriften: "Om begreberne fri vilje, ansvar og retfærdighed".

Efter at gæsterne havde drukket kaffe blev Martinus hyldet af en lang række talere, og der blev oplæst telegrammer. Et af dem var fra Sagens venner i Island. Heri meddelte de, at de havde besluttet, som gave til Martinus, at lade bogen "Kosmiska Lektioner", som indeholder 19 af Martinus foredrag oversat til svensk ved Nils Kalén, oversætte til islandsk, så den kunne udkomme inden udgangen af 1961.

Martinus fik mange gaver. Heraf skal nævnes, at Sam Zinglersen overrakte Martinus en check og en bankbog lydende på et meget stort beløb som Sagens venner i Danmark havde indsamlet til ham.

Martinus sluttede den officielle del af festen ved at holde en tale, som i sin fulde ordlyd er indført efterfølgende. Den er et klart udtryk for Martinus syn på sin egen situation og sin mission.

10.93 Martinus tale ved sin 70 års fødselsdag den 11. august 1960.

MINE KÆRE VENNER!

Jeg vil gerne her sige Dem rigtig hjertelig tak for al den sympati og kærlighed, De i dag lader mig blive til del. Jeg synes ikke, at jeg på nogen måde har gjort mig fortjent til denne store hyldest. Jeg har i virkeligheden haft den store glæde, at jeg af Forsynet har fået lov til at arbejde med det, der er den største livslyst for mig. Det har været ligesom at arbejde med sin hobby.

Når dette mit arbejde har kunnet være til gavn og glæde for Dem, skyldes det udelukkende alene Gud. Jeg har kun kunnet fortælle Dem, hvad Gud har åbenbaret for mig. Jeg vil derfor føle mig endnu mere glad, hvis De i en lønlig stund vil rette en inderlig tak til Gud for den værdi, som min mission og sag eventuelt er blevet for Dem. Mig tilkommer således ikke æren for den kosmiske videnskab, som Gud har åbenbaret igennem mig og min mission. Den tilkommer kun Gud alene.

Men det er ikke blot den store glæde, De i dag har beredt mig på grund af min halvfjerdsårs fødselsdag, jeg gerne vil takke Dem for. Jeg vil også gerne her udtrykke min inderligste tak til alle dem, som igennem årene på en eller anden måde med deres forståelse og sympati har været med til at beskytte min mission, så den har kunnet vokse og blive til denne vor fælles store sag, igennem hvilken verdensaltets kosmiske analyser nu kan begynde at bringes ud over hele verden til alle jordens folk.

Hvad betyder så de kosmiske analyser, hvis udbredelse er blevet vor fælles store sag? Hvad disse kosmiske analyser af verdensaltet

eller livsmysteriets løsning betyder, bliver lettere at forstå, når man ser på menneskeheden af i dag. Vi bliver da vidne til, at den er i færd med at skifte livsoplevelsesepoke. Fra krigens dødbringende og lemlæstende mørkeepoke er menneskeheden nu begyndt at fødes i en hel ny livsepoke, i hvilken kærligheden vil afløse alle former for krigsmanifestationer, atom-bomber og andre former for mordvåben og helvedesmaskiner. En guddommelig forening af den kosmiske videnskab og den materialistiske videnskab vil bringe menneskeheden til at skabe et kosmisk verdensrige på jorden, i hvilket alle folkeslag er forenet til ét folk, ét rige eller én stat med en for hele verden eksisterende fælles regering, der udelukkende er i hundrede procents kontakt med verdensaltets grundtone: kærligheden.

Denne nye livsepoke er absolut ikke så langt borte, som det måske kunne se ud til. I denne livsepoke vil de kosmiske analysers ånd gøre al krig, mord og drab umulig. Og det er konsekvenserne heraf, der udgør det rige, som Kristus udtrykte "ikke var af denne verden". I dag er dette rige kommet meget nærmere. Ingen behøver at vente på det, til det engang bliver totalt almengældende her på jorden. Det er nemlig dette guddommelige rige, De møder i Deres egen forståelse af og sympati for Livets Bogs kosmiske analyser. Det er dette rige, der af Kristus udtrykkes som "Himmeriges rige". Dette rige er ikke et materielt rige, som man kan vandre, køre, sejle eller flyve ind i. Himmeriges rige er ikke et tids- og rumdimensionelt rige. Det er ikke et rige i afstand. Himmeriges rige er en tilstand, man kan bringe ind i sin væremåde. En væremåde i denne tilstand kan kun være til glæde og velsignelse for alt levende. Det er opfyldelsen af dette: at elske Gud over alle ting og sin Næste som sig selv.

I samme grad, som et væsen kan bringe denne tilstand ind i sin væremåde, befinder det sig selv i himmeriges rige. De behøver således ikke at vente i tusinder af år, til alle mennesker er blevet fuldkomne, og nævnte rige er blevet alle menneskers virkelige åndelige hjemstavn. De kan allerede i dag, midt i dommedagens eller ragnaroks dødbringende

krigsepoker leve i dette forklarede riges guddommelige strålevæld. Det var også dette, Kristus mente, da han sagde til disciplene: "Himmeriges rige er indeni eder".

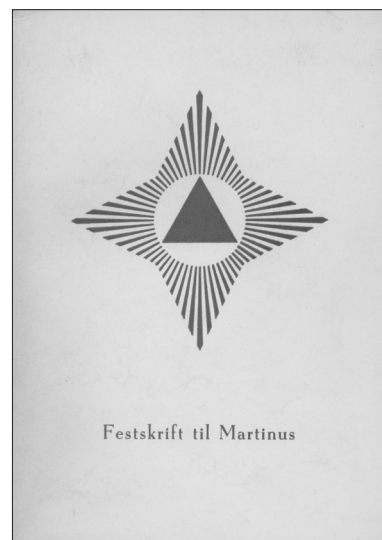
Og hermed vil jeg gerne endnu engang sige Dem inderlig tak, fordi De med Deres kærlighed til min mission eller vor fælles store sag har sat den i stand til nu efterhånden at bringe alle jordens menneskers mentalitet ind i den guddommeligt lysende kærlighedsepoke forude, som Livets Bogs analyser er blevet fundamentet for.

Og så til slut lover jeg Dem, at jeg skal blive ved med på det fysiske plan at åbenbare kosmiske analyser af Guddommens evigt lysende strålevæld, så længe jeg overhovedet endnu har kraft til at tale, skrive og tegne.

Og modtag hermed mine allerbedste ønsker om Guds velsignelse for hele denne vor guddommelige mission og dens venner og medarbejdere i menneskehedens tjeneste.

Talen er trykt i Kontaktbrev nr. 17, 1960.

10.94 Festskriftet for Martinus i anledning af hans 70 års fødselsdag den 11. august 1960.

10.114 - Festskriftet til Martinus i anledning af hans 70 års fødselsdag. - e

TIL LÆSERNE!

Som det af nærværende kontaktbrev fremgår, fik Martinus på sin 70-årsdag overrakt et festskrift af ret usædvanlig karakter, idet det i virkeligheden var en ualmindelig smukt trykt bog på ikke mindre end 196 sider foruden 2 symboler og et smukt fotografi af Martinus.

Dette festskrift, der indeholder artikler af ikke mindre end 15 forfattere (se efterfølgende indholdsfortegnelse), er bekostet af en gruppe af sagens venner og er blevet trykt i et begrænset oplag, beregnet på salg til hvem, der måtte ønske at have det. Prisen er blevet sat til kr. 15,00, og såfremt De ønsker at modtage dette hefte, beder vi Dem venligst indbetale beløbet på vedlagte girokort, hvorefter det vil blive tilsendt Dem portofrit. Det indkomne beløb for salget af dette festskrift er beregnet som et supplement til det beløb, Martinus allerede har modtaget, idet man har ønsket at gøre en virkelig indsats til gavn for sagens økonomiske konsolidering.

På redaktionens vegne
Erik Gerner Larsson.

Indholdsfortegnelse:

Erik Gerner Larsson. Generalsekretær for Martinus åndsvidenskabelige institut:	
Martinus' verdensbillede	7
Martinus: Symbol over det levende væsens grundanalyse	42
Mogens Møller. Sekretær ved Martinus åndsvidenskabelige institut: Krig og fred	45
M. S. Mathur. Indien: Et indisk synspunkt	65
Johs. Dragsdahl. Forstander, cand. theol.: Martinus og vestens kulturhistorie .	73
Werner Rasmussen. Civilingeniør og cand. polit. Direktør for handelsministeriets tilsyn med den tekniske undervisning: Samfundsudviklingen	83
Ib Schleicher. Ingeniør: Menneskehedens verdenssprog	106
P. Bruus-Jensen. Sekretær ved Martinus åndsvidenskabelige institut: Martinus' kosmiske symboler	118
Sv. Å. Rossen. Skolelærer: Martinus-kultur i barneskolen	139
Hendrik Willem Dunnewolt. Dir. Comp. Generale d'Electricité den Haag, Holland: Martinus »set fra udlandet«	149
Andreo Albault. Dr. læge, Frankrig: Sammenhængen mellem religion og videnskab	152
Agne Windmark. Redaktør ved Svenska Journalen, Sverige: Nyckel till människan	154
Vignir Andresson. Skolelærer, Island: »Livets Bog«	160
Ben Saxe. Cand. mag. Leder af Danmarks Brevskole: Skriften på væggen	164
I. G. Hannemann. Professor, dr. techn.: Om begreberne fri vilje, ansvar og retfærdighed. — Efterskrift	169
Kort over Martinus arbejdes udbredelse	194

10.115 - Teksten fra Kontaktbrev nr. 17, 1960. - e

I anledning af Martinus 70 års fødselsdag blev der som nævnt trykt et festskrift i form af en bog på 196 sider. Festskriftet var bekostet af en række af Sagens venner med professor I. G. Hannemann i spidsen. Indholdsfortegnelsen og tanken med festskriftet er omtalt i Kontaktbrev nr. 17, 1960. Omtalen i kontaktbrevet kan ses på foregående side.

10.95 Martinus takkeskrivelse i Kontaktbrev nr. 17, 1960.

Jeg vil gerne her have Lov til at udtrykke en inderlig og hjertelig Tak til alle de mange af vor Sags trofaste Venner og Interesserede, som paa en saa smuk og kærlig Maade var med til at gøre min halvfjerdsaaars Fødselsdag til en af mit Livs skønneste Oplevelser. Den store Hjertevarme fra de mange Mennesker, der blev mig til Del under vort festlige Samvær, de mange kærlige Ord, der blev sagt om mig og mit Arbejde, det store og vellykkede Arrangement af Festen, de mange Hilsener i Form af kærlige Breve og Telegrammer, de mange Gaver (heri indbefattet den store Pengegave, der blev overrakt mig fra svenske og danske Venner: ca. 27.000 Kr. har rørt mig Hjerte meget.

I den Atmosfære af Sympati og Kærlighed, som strømmede imod mig fra alle Sider baade fra nær og fjern paa denne min Fødselsdag, følte jeg Guds Nærhed. Denne Oplevelse af Guddommens Tilstedeværelse blev for mig en Bekræftelse paa, at min Mission til Dato var lykkedes, ligesom jeg følte, at dens Rodfæstning nu var urokkeligt sikret, ikke blot i Livets Bog, men ogsaa i Menneskehjertene, var blevet levende i Kød og Blod. Jeg ser nu min guddommelige Kærlighedsmission, som alle mine trofaste Venner har gjort til deres Mission og mit Liv til deres Liv, har sejret. I dette vort forenede Livs Harmoni vil Guddommen velsigne vort Arbejde og igennem dette føre Menneskeheden ud af Dødens mørke Ragnarok. Jeg ser allerede Menneskeheden rejse sig af Støvet og begynder at prise Gud i Lyset fra Livets store solrige Egne forude.

Og hermed mine kærligste Hilsener og endnu engang Tak til alle.

Underskrevet Martinus

10.96 Status over aktiviteterne inden for Sagens områder, samt omtale af nye aktiviteter, 1960.

I Kontaktbrev nr. 20 dateret 30. september 1960 skriver Gerner Larsson hvad han kalder ”Åbent brev til samtlige Martminus-interesserede i Skandinavien.”

Indledningsvis konstaterer Gerner Larsson :

”Bag os ligger år, hvor en til tider fantastisk intensiv skabelse nu rent fysisk er resulteret i tilblivelsen af den fysiske organisme, uden hvilken vort arbejde ville være uden mulighed for at gøre sig gældende i en rent materiel verden. Selv om vi naturligvis er fuldt vidende om, at denne rent fysiske organisme fremdeles vil være i vækst, så står vi dog nu ved et punkt, hvor selve udviklingen tvinger os til at gøre holdt og undersøge, om ikke visse fundamentale ændringer er nødvendige.”

I brevet nævner Gerner Larsson bl. a.:

Med hensyn til Kosmos Ferieby vil der ske den ændring fra og med næste år, at pavillonerne og ”Svenskehuset” vil blive rene ”skoleområder”, på den måde, at disse lokaliteter kun vil blive udlejet til mennesker der forpligter sig til at deltage i foredrag, kurser og underholdning. Afgiften for disse aktiviteter vil blive inkluderet som en del af lejebeløbet.

Herudover vil man opkræve et mindre beløb af hver husstand inden for feriebyens område (man skal her huske at grundene, efter udstykning er solgt fra, fortrinsvis til Sagens venner, som så har bygget sommerhuse på disse grunde). Beløbet skal være en afgift for at deltage i foredrag, kurser og underholdningsaftener.

Man vil på denne måde undgå at skulle opkræve betaling ved indgangen til foredragssalen.

Man forventer at Martinus vil blive færdig med at skrive sit hovedværk Livets Bog inden årets udgang (Martinus satte sit sidste punktum den 25. november 1960).

Herefter vil Martinus gå i gang med at udarbejde en symbolbog, omfattende alle symbolerne, med

udtømmende forklaring (Martinus havde allerede i 1954 udgivet en bog med de symboler der var færdige på dette tidspunkt, men uden nogen form for forklarende tekst).

Man vil nu begynde at udgive alle Martinus foredrag i en "lille blå-bog serie" med navnet "Kosmiske lektioner". Det drejer sig om mere end hundrede foredrag. De har været trykt i Kontaktbrevene, og er blevet bearbejdet til trykning af Mogens Møller. Ved udgivelse i bogform vil de komme en bredere kreds til gode.

Der udkom i alt 12 bøger i denne serie, hver indeholdende flere foredrag. Den sidste udkom i 1966. Serien blev trykt på instituttets trykkeri, og udgivet på eget forlag "Forlaget Kosmos".

I samme format (A5) og med samme udseende er der som tidligere beskrevet, i perioden 1948 til 1953 udgivet 7 bøger indeholdende mindre artikler som Martinus på dette tidligere tidspunkt havde skrevet.

10.116 - De 12 bøger der udkom i serien med betegnelsen "Kosmiske Lektioner". - e

Nils Kalén, Linköping som ejer Hälsens Förlag har overtaget salg og udgivelse af alle Martinus bøger som er oversat til svensk. Nils Kalén har nu også oversat "Hvad er sandheden" til svensk. Han er også ved at være færdig med bogen "Mellem to Verdensepoker". Ingeniør Gustav Björdal, Malmö oversætter kontaktbrevene til svensk.

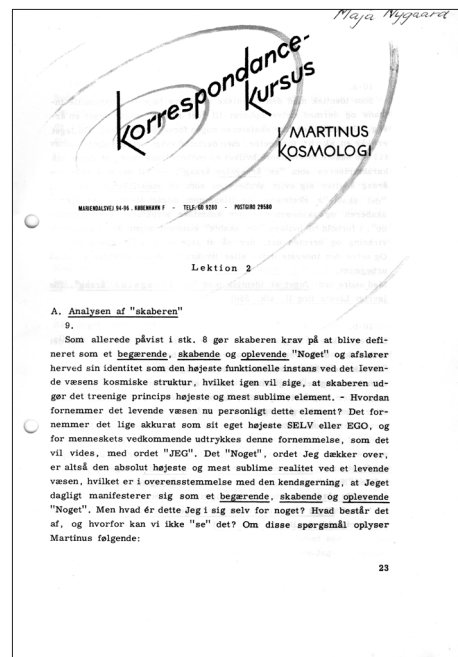
10.97 Korrespondancekursus i Martinus kosmologi, udarbejdet af Per Bruus-Jensen, udsendes, 1960.

Et nyt tiltag er det "Korrespondancekursus i Martinus Kosmologi" som Per Bruus-Jensen har arbejdet på i længere tid, og som nu er så langt fremme at en udsendelse kan begynde.

Kurset er udarbejdet i nøje samarbejde med Martinus selv, og omhandler en lang række områder som Martinus kun flygtigt har berørt i Livets Bog.

Korrespondancekurset har specielt sin berettigelse derved, at mange mennesker ikke er indstillet på at rejse en lang vej for at høre foredrag, men hellere vil sidde hjemme og arbejde med et sådan kursus.

Kurset er opbygget på en sådan måde, at kursisten efter at have udarbejdet sin besvarelse, indsender denne til Per Bruus-Jensen, der så rettede og kommenterede den. Sammen med fremsendelsen af næste lektion, returneres så den foregående og kommenterede besvarelse. Der vedlægges også en lille liste med autoriserede svar. De autoriserede svar er svar som Per Bruus-Jensen på forhånd har udarbejdet, og som er blevet godkendt af Martinus. Disse

10.117 - 2. lektion af "Korrespondancekursus i Martinus Kosmologi" som varetages af Per Bruus-Jensen. - e

autoriserede svar kan kursisten så bruge til sammenligning med sine egne besvarelser.

Foran den første lektion har Per Bruus-Jensen skrevet følgende "Fortale"

FORTALE

Dette kursus er skrevet for åndeligt interesserede og søgende mennesker, der uden særlige forkundskaber ønsker at påbegynde et studium af Martinus kosmiske verdensbillede. Skildringen af et verdensbillede som det, Martinus igennem sit hovedværk "Livets Bog" præsenterer for menneskeheden, kaldes en KOSMOLOGI, og nærværende kursus må betragtes som et indføringskursus i Martinus kosmologi. Det rummer en fuldstændig, men yderst elementær fremstilling af kosmologiens bærende tanker, ideer og principper og har først og fremmest til opgave at indføre den studerende i den begrebsverden, som Martinus med sit kosmiske verdensbillede bringer os i berøring med. Ved kursets afslutning skulle den interesserede læser så dels være absolut fortrolig med hele denne begrebsverden og dels være i besiddelse af en vis forståelse af hovedlinierne i det kosmiske verdensbillede.

På den ene side er Martinus kosmiske verdensbillede et rent produkt af viljeført intuition og intellektualiseret følelse. På den anden side er det endnu ganske nyt i sin fremtræden her på jorden, og endelig må man gøre sig klart, at dets tilsynkomst udelukkende er dikteret af behovet for en ny og tidssvarende afsløring af livsmysteriets løsning. Det kosmiske verdensbillede har således en opgave at løse, og da denne opgave i virkeligheden består i at løfte mennesket op mod en endnu højere opfattelse af livet og tilværelsen, naturen, verdensaltet og Guddommen end den, det hidtil har levet på og er nået frem til, er det givet, at nævnte verdensbillede må rumme et fond af revolutionerende tanker, begreber og anskuelser, som er aldeles ukendte og fremmede for det tyvende århundredes menneskehed. Vi må derfor med det samme forberede læseren på, at studiet utvivlsomt vil byde på mange overraskelser undervejs hvorfor det gælder om, at man fra starten indstiller, sig

rigtigt til det. Vi vil derfor straks gå over til at tale om den rette indstilling til studiet af Martinus kosmiske verdensbillede.

Med hensyn til den rette indstilling til studiet af Martinus kosmiske verdensbillede tænker vi her på den indstilling, der uden videre giver løfte om det størst mulige personlige udbytte af den indsats, der ydes. Som allerede nævnt rummer Martinus kosmologi et fond af fuldstændigt nye tanker, begreber og anskuelser, men det, at disse foreteelser er nye og derfor ukendte, betyder dog ikke, at de også er uforståelige. Enhver vil kunne forstå dem, når blot vedkommende virkeligt af hjertet *ø n s k e r* det. Nægtes kan det dog ikke, at der vil blive stillet visse krav til den studerendes interesse, udholdenhed, fantasi, abstraktionsevne og logiske sans, men absolut ikke mere end hvad ethvert normalt begavet menneske med lethed vil kunne præstere. Det er således ikke på disse områder, den studerende vil kunne møde sin "tærskelens vogtere", hvilket vil sige den hindring, der udelukker vedkommende fra at få udbytte af sit studium. - Det er på et helt andet område!

Igennem alle tider har det været således, at åbenhed, ydmyghed og tålmodighed var egenskaber, som den, der ønskede større viden og højere erkendelse vedrørende livet og dets love, måtte være i besiddelse af for at kunne tilegne sig denne viden og erkendelse, thi uden disse personlige egenskaber var vedkommende på forhånd dømt til at indtage en forkert holdning til problemerne og blev derigennem SELV den største hindring for sine egne ønskers opfyldelse i den retning. Dette krav til åbenhed, ydmyghed og tålmodighed er således en lov, hvorpå al erkendelse - og her først og fremmest al åndelig erkendelse - baserer sig, og naturligvis gælder den også i vort århundrede. Er man ydmyg, vedkender man sig også let og gerne sin egen videns begrænsning, ligesom man er parat til at acceptere det mulige i eksistensen af en højere viden. Er man derimod ikke ydmyg, vil man have overordentligt svært ved at indse, at der er grænser for ens viden, og man er følgelig ikke indstillet på at lære noget af andre. -

Å b e n h e d betinger, at man interesserer

sig for alle livets tildragelser og tilskikkelser, samt at man ved et problems løsning er parat til at tage alle muligheder i betragtning. Mangel på åbenhed er ofte en følge af mangel på ydmyghed og resulterer i, at man på forhånd tager afstand fra det og det - og her oftest lige akkurat det egentlige værdifulde.

Tålmodighed er en egenskab, der hjælper en til at kunne vente og se og til ikke at opgive noget, fordi "tingene" ikke udvikler sig så hurtigt, som man kunne ønske sig. Mangler man derimod tålmodighed, er man tilbøjelig til at forkludre alt, blot fordi man ikke kan vente. Ligeledes betinger utålmodighed, at man let danner sig forhastede meninger, som man i kraft af eventuel manglende ydmyghed senere, måske er meget lidt tilbøjelig til at indrømme som værende forhastede og tjenlige til revision. - I virkeligheden er disse tre egenskaber emne og stof til en hel lille afhandling for sig. En sådan kan vi dog ikke komme ind på her, men må nøjes med at antyde deres store betydning for al tilegnelse af erkendelse og viden. Historien beretter om det, og livet i den daglige tilværelse bekræfter og bevidner det. Vi tvinges derfor til at fremhæve, at den rette indstilling til studiet af Martinus kosmiske verdensbillede består i, at man foruden udholdenhed, fantasi, abstraktionsevne og logisk sans mobiliserer alt, hvad man har af åbenhed, ydmyghed og tålmodighed, at man forholder sig til det yderste tolerant og afventende, men samtidigt nøgtern og kritisk til alt, hvad man under studiet af Martinus kosmologi bringes i berøring med af nye og muligvis uventede og overraskende synspunkter og anskuelser. Thi dette at indstille sin mentalitet således er i virkeligheden det samme som at rense sit hjerte, og i lige så høj grad dette lykkes, i lige så høj grad vil studieudbyttet vokse og synet af Guddommen og kærligheden som verdensaltets grundtone blive vedkommendes umistelige ejendom.

- - Og med disse indledende bemærkninger vil vi ønske den studerende held og lykke, inspiration og udbytte og herefter gå over til helt at hellige os skildringen af Martinus kosmiske verdensbillede.

P. Bruus-Jensen.

10.98 Erik Gerner Larsson foreslår at der arrangeres foredrag i private hjem, 1959.

I Østen oplevede Gerner Larsson at man arrangerede foredragene i private hjem. Til foredragene blev inviteret mennesker som man formodede ville være interesseret i Martinus kosmologi. Dette tænker Gerner Larsson sig også forsøgt i Skandinavien, så man på den måde kunne undgå udgifterne til leje af lokaler.

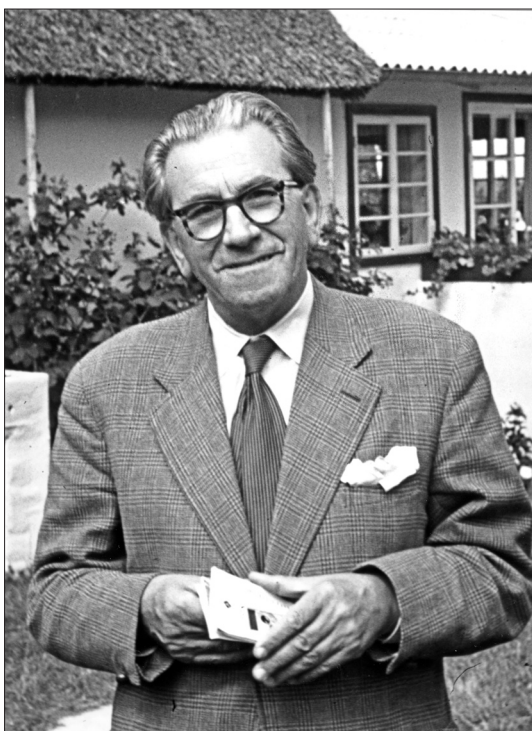
Det skal lige bemærkes, at dette har Helmer Fogedgaard allerede praktiseret med den studiekreds som han fik etableret i Rudkøbing for mange år siden. Det var også under sådanne forhold at Martinus holdt sine første foredrag, så der er ikke rigtig noget nyt i denne ide.

10.99 Martinus afslutter arbejdet med Livets Bog den 25. november 1960.

Martinus sætter det sidste punktum i manuskriptet til livets bog den 25. november 1960. Et værk på 2927 sider i syv bind. Martinus arbejdede ret længe på bind seks. Da han blev færdig viste det sig at det var på ca. 700 sider, hvorfor det måtte udgives i to bind, bind seks og bind syv. Værket fik senere det endelige navn: "Det Tredje Testamente" og med undertitlen: "Livets Bog I til VII".

Martinus begyndte at skrive på Livets Bog i 1921, og vi husker, at udgivelsen af det første bind blev betalt af Bernhard Løw, der sagde til bogtrykkeren, Valdemar Pedersen: "her er kun det bedste godt nok, i denne sag spiller penge ingen rolle". Dette resulterede i at værket fortsat blev trykt i en høj kvalitet. Oprindelig var det tanken at Livets bog skulle udkomme i 50 siders hefter. Dette opgav man dog, så hele første bind udkom i 1932 som beskrevet. Både Bernhard Løw og Martinus selv var af den opfattelse at Martinus selv skulle udgive og forhandle sine bøger. Derfor blev "Livets Bogs Bureau" oprettet.

Martinus arbejdede ikke uafbrudt på Livets Bog, for der var meget andet der skulle sættes i værk, heriblandt udgivelsen af tidsskriftet "Kosmos", og mange artikler og foredrag skulle udarbejdes, og enkelte egentlige bøger skrives. Der gik derfor ret lang tid mellem udgivelsen af de enkelte bind. De fleste

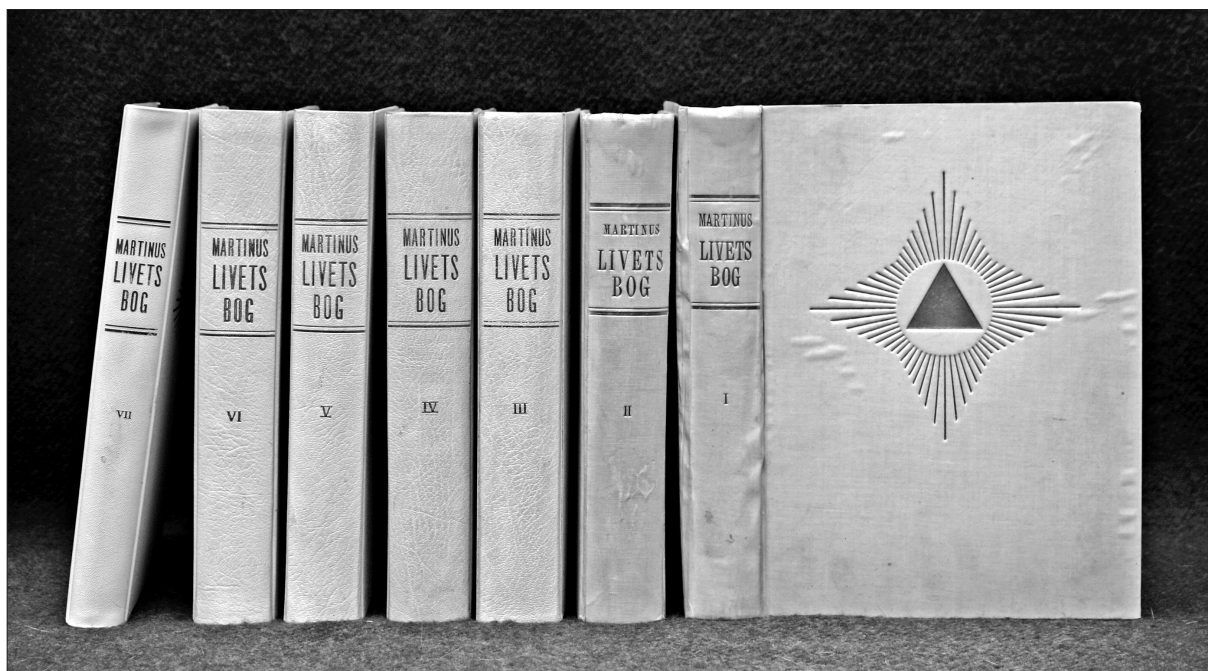

blev udsendt som tillæg til tidsskriftet Kosmos. Dette gælder dog ikke bind seks og bind syv.

Erik Gerner Larsson ser tilbage på tiden hvor Martinus skrev på Livets Bog i Kontaktbrev nr. 25, 1960, og slutter med følgende:

”Da vi ville takke Martinus, afviste han enhver tak med de ord, at det var ham der var alle os tak skyldig! Intet menneske har dog fået skønnere og mere rigt liv, end jeg har fået, sagde han! Og så tilføjede han stille: ”Jeg har dog kun gjort det, Gud ønskede, jeg skulle gøre –”.”

10.118 - Martinus fotograferet i 1960 foran Villa Rosenberg i Feriebyen. - mi

10.119 - Den 25. november 1960 satte Martinus det sidste punktum i sit store værk på ialt syv bind med titlen “Livets Bog”.

Vi ser her hele værket, alle førsteudgaver, indbundet i hvidt bind med tekst og symbol i guldtryk. Værket kunne også købes i anden indbinding end hvidt. Det blev også indbundet i rødbrunt og grønt bind. I første bind findes en speciel side forrest i bogen. På denne ses symbolet og teksten “Martinus LIVETS BOG”, alt i guldtryk. Denne side findes ikke i de andre bind.

10.120 - Mogens Møllers julekort 1960. - e

10.100 Julekosmos udsendes ikke i 1960.

Der udkom ikke noget Julekosmos i 1960. Det skyldtes at det havde været meget bekosteligt at få fremstillet festskriftet til Martinus i anledning af hans 70 års fødselsdag.

10.101 Instituttet sælger billeder af Martinus i sæt på 10 stykker. Billederne viser Martinus på forskellige tidspunkter i sit liv, 1960.

Det viste sig at der ikke var blevet solgt så mange Julekosmos 1959 som forventet, og derfor tilbød man i Kontaktbrev 25 1960 at man ved køb af Julekosmos 1959, som tillæg gratis ville få en serie på 10 billeder af Martinus i forskellig alder. Et hvor han var blev fotograferet som 11 årig, et som marinesoldat, et billede som var blevet taget umiddelbart før han fik kosmisk bevidsthed, og et umiddelbart efter denne oplevelse, samt fem billeder fra de følgende årtier, og endelig et fra hans 70 års fødselsdag. Sættet af billeder er trykt på glittet papir, og i formatet 15 x 21 cm. Julekosmos samt billedserien blev solgt til en pris på 10 kr.

10.102 Sagens udvikling i tiåret 1951 til 1960.

Ser vi tilbage på hvad der er sket i det forløbne tiår, er det mest iøjnefaldende naturligvis, at Martinus nu er blevet mere udadvendt, og går aktivt ind for at udbrede kendskabet til kosmologien ud over verden. Det der sætter denne bølge i gang er, at der kommer flere mennesker fra andre lande som deltagere i kurserne, og specielt på kurserne i Kosmos Feriekoloni i Klint.

Vi skal lægge mærke til, at Martinus ikke mere har den store betænkelighed ved at blive kendt af den store offentlighed, som han tidligere havde. Dette skal nok ses i lyset af, at han nu er nået så langt med sin kosmologi, at han føler at den udtrykker en helhed.

Martinus får en række invitationer til at besøge andre lande, i visse tilfælde bliver han inviteret i speciel anledning, som til kongressen i Japan. I andre tilfælde kun fordi mennesker ønsker at han skal komme og holde foredrag for nogle af deres venner og bekendte som de mener vil være interesseret i Martinus budskaber. Dette gælder f. eks. Martinus

gentagende besøg på Island.

Også i landene lige omkring Danmark opstår der af de samme årsager, interesse for Martinus kosmologi. Her tager fortrinsvis Martinus medarbejdere sig af opgaven.

Martinus besøg i Indien kom til at efterfølges af en speciel indsats, idet Erik Gerner Larsson, som vi har set tog over, og fortsatte arbejdet, ved i tre længere perioder at opholde sig i Indien, hvor han arbejdede på at få etableret et brohoved for Martinus kosmologi.

Udviklingen i Indien kulminerer i slutningen af perioden hvor to af de mest indflydelsesrige mennesker derovre, som Gerner Larsson havde skabt en nær kontakt til, dør. Vi skal efterfølgende se, at dette bevirker at hele arbejdet i Indien nærmest er spildt, idet hele denne aktivitet ret hurtig ophører med at eksistere.

Erik Gerner Larsson udtrykte gang på gang sine store visioner og sin store optimisme med hensyn til udviklingen derovre. Om Martinus har troet lige så meget på dette projekt, er svært at sige, han udtalte sig i det mindste ikke rigtigt om sit syn på denne sag.

På hjemmefronten ser vi, at Martinus havde ret i sine betænkeligheder angående købet af Klintsøgård med tilliggende jordareal, på dette tidlige tidspunkt. De ihærdige forsøg på at få bygningerne til at være rammen om en hotelpension lykkes godt, men i det hele taget var det, økonomisk set, lidt for stor en bid på dette tidspunkt.

Det bevirker, at Martinus reorganiserer hele feriekolonien. Han begynder med at udstykke hele arealet i parceller som han sælger med en ringe udbetaling, fortrinsvis til mennesker, som er interesseret i hans kosmologi. Undtaget herfra er dog de arealer med bygninger der specielt er indrettet til udlejning og fællesaktiviteter så som foredragssalen m. fl. Han får derved forbedret sin økonomi lidt, men ikke nok. Han ser derefter nødvendigheden af at sælge Klintsøgårds bygninger. Dem sælger han også til en af Sagens venner, overlæge Cai Ankerbye der forsøger at indrette en råkost-kuranstalt. Det lykkes dog ikke, og han sælger derfor bygningerne til sygehuset i Nykøbing Sjælland.

Et andet tiltag med henblik på at rette op på økonomien, bestod i at oprette en "Kulturfond". Dette tiltag er meget vellykket, og nu er der igen ro på

det økonomiske overdrev, og Martinus målrettede arbejde med at få afsluttet hovedværket om sin kosmologi, kan fortsætte.

I 1960 sætter Martinus det sidste punktum i sit hovedværk der nu er på 7 bind. Herefter går han i gang med at udarbejde sit store symbolværk.

En økonomisk vinding, som skulle gøre livet mere fysisk behageligt for Martinus selv, lå helt uden for Martinus tankesfære. Det ses klart deri, at Martinus i 1957 forærer alt hvad han har bygget op, til en selvejende institution under navnet "Martinus åndsvidenskabelige institut". Det vil i praksis sige, at han forærer alt hvad han ejer til denne selvejende institution. Institutionen skal dog udrede det nødvendige for at Martinus fortsat kan eksistere på sit sædvanlige spartanske niveau.

Litterært og undervisningsmæssigt vokser Sagen også i denne periode, på den måde at et større og større antal af Martinus skrifter bliver oversat til flere forskellige sprog. Oversættelsesarbejdet blev stærkt forceret, på grund af behovet for specielt engelsksprogede tekster til brug i Indien.

Det er også interessant at se, at der nu er blevet udarbejdet et korrespondancekursus i Martinus kosmologi. Kurset blev udarbejdet af Martinus nyuddannede medarbejder Per Bruus-Jensen, i nært samarbejde med Martinus selv.

Martinus som menneske har for længst indtaget positionen som det klippefaste omdrejningspunkt hvorom hele udviklingen af Sagen drejer sig, vokser og forgrener sig. At han fortsat udstråler overordentlig stor kærlighed til sine medmennesker kan umiddelbart fornemmes deri, at Sagens venner yder store økonomiske tilskud til Sagens vækst, i den faste overbevisning, at de bliver brugt og administreret på den allerbedste og mest menneskekærlige måde.

10.103 Martinus personlige samvær med de nærmeste af sagens venner i tiåret 1950 til 1960.

I dette og de foregående afsnit har vi læst om Martinus relationer til mennesker. Vi har også i stor udstrækning set hans holdninger og reaktioner. Vi har imidlertid ikke noget klart billede af hvordan Martinus klarede den helt almindelige hverdagssituation.

Var han inderst inde et ensomt menneske der ikke havde nogen egentlig nær kontakt med mennesker i sin nærmeste kreds blandt Sagens venner, eller var det anderledes.

Det er naturligt at vi ikke har fået noget klart billede af dette. Det er jo ikke noget man skriver så meget om, så der findes ikke en egentlig dokumentation. Kun fra de viste breve har vi en vis indsigt.

Vi har af det billedmateriale som jeg har vist her i bogen, heller ikke fået noget klart indblik i sådanne mulige situationer, da det hovedsagelig har været udendørsbilleder, og her har det specielt været billeder fra feriekolonien og feriebyen vi har set, og det fortæller jo ikke noget særligt om den nævnte situation.

I det netop beskrevne 10'år foreligger der imidlertid et materiale i form af amatørfotografier, der belyser hvordan Martinus i stor udstrækning blev inviteret til mennesker i Martinus og Sagens nærmeste kreds. Dette materiale begynder at træde frem i relation til det forgangne tiår, men bliver langt mere markant i de efterfølgende år.

Dette er imidlertid ikke et bevis for, at Martinus ikke tidligere kom privat sammen med sin nærmeste bekendtskabskreds på en uformel og mere afslappet måde, hvor det ikke kun drejede sig om at vejlede og undervise. Det har vi allerede fået en fornemmelse af i det foregående. Der har imidlertid ikke været nogen egentlig dokumentation i form af billeder, som der nu og i det efterfølgende vil blive.

Det har ikke været hensigtsmæssigt at indføje sådanne billeder i forbindelse med gennemgangen af udviklingen.

Jeg vil derfor i koncentreret form vise et udvalg af disse billeder, såvel udendørs som i familiære sammenhænge, på de efterfølgende sider.

Man kan her se hvordan Martinus hygger sig sammen med disse mennesker, som vi allerede kender fra teksten.

Da præsentationen af billederne er koncentreret, har jeg fundet det formålstjenligt at vise dem i en rækkefølge som ikke nødvendigvis er kronologisk.

Vi skulle på denne måde have en mulighed for at fornemme Martinus kontakt og venskabsforhold til de grupper af mennesker som man her vil se på billederne.

10.121 - 1952. Martinus hygger sig med Erik Gerner Larsen, i midten, og Jens Cavling yderst til højre. - c

10.122 - 1955. Martinus og Kirsten Cavling i Stutgårdens have. Egentlig hed Henrik Cavlings kone, nu enke, Kirstine, men Henrik Cavling kunne ikke rigtig lide navnet fordi han syntes det var gammeldags, og de blev så enig om at hun skulle hedde Kirsten. - c

10.123 - 1955. Kirsten Cavling ordner sine kaktus. - c

10.124 - 1955. Martinus på besøg hos Jens og Vera Cavling på Molkthesvej, Frederiksberg. Martinus var jævnlig gæst i deres hjem. Han gik ofte ind til dem når han gik sig en aftenur. - c

10.127 - 1957. Martinus på besøg hos Benjamin og Elin Saxe på Bellahøjvej. Martinus sidder her sammen med Benjamin Saxe, men der var også andre tilstede.. - es

10.125 - 1955. Martinus med Kim Gerner Larsson og Lise Gerner Larsson ved indgangen til Villa Rosenberg. - c

10.128 - 1957. Her sidder Benjamin Saxe til højre sammen med Mogens og Vibeke Møller. - es

10.126 - 1955. Martinus hos Helge og Emilie Skyttegaard Hansen. Her med sønnen Palle. - hm

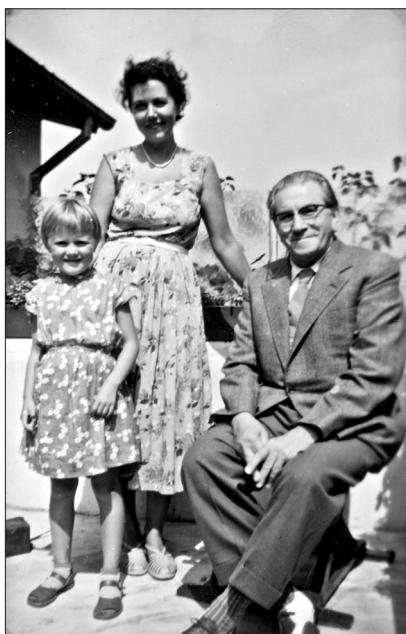
10.129 - 1957. Erik Gerner Larsson til højre sammen med Benjamin Saxe. - es

10.130 - 1958. Hos Saxe på Bellahøjvej ser vi Martinus, Lise Gerner Larsson, fru Krogh (gift med Arne Krogh) og Inger Hansen. - es

10.133 - 1958. I sofaen ser vi Martinus og Sam Zinglersen. - mi

10.131 - 1957. Martinus og Elin Saxe med datteren Viveke på Villa Rosenberg. - es

10.134 - 1959. Martinus i samtale på Villa Rosenberg. - es

10.132 - 1959. Fra højre Benjamin Saxe, Erich Gentch, Ingrid Okkels og Elin Saxe på Villa Rosenberg. - es

10.135 - 1959. Martinus i samtale med Ib Schleicher. Bagved skimtes Tove Schleicher på Villa Rosenberg. - es

10.136 - 1959. I feriebyen ses fra venstre Erik Gerner Larsson, Martinus, Skuespiller Walt Rosenberg der fik bekendtskab til Martinus gennem Vera Cavling, Jens Cavling og Lise Gerner Larsson. - c

10.137 - 1959. Inden Lilli Nordrup døde i juni 1957 forærede hun sommerhuset "Fyrrebakken" til Martinus. Det blev arrangeret sådan at Sam Zinglersen fik brugsret til det imod at vedligeholde det. På et senere tidspunkt hvor han havde mange penge til gode som han havde lånt Martinus, overtog han det som betaling for sit tilgodehavende. Sam Zinglersen benyttede sommerhuset hver sommer, for så var han nær på Martinus. Huset ligger lige på den anden side af Klintvej, næsten lige overfor Villa Rosenberg hvor Martinus boede om sommeren.

Sam Zinglersen kunne godt lide at arrangere underholdning for feriebyens gæster. Derfor inviterede han dem ofte over til Fyrrebakken for at de kunne deltage i konkurrencer som han arrangerede.

Husets facade imod Klintvej ses her. - mb.

10.138 - 1959. Her underholder man sig med at kaste til måls oppe hos Sam Zinglersen på Fyrrebakken. - mb

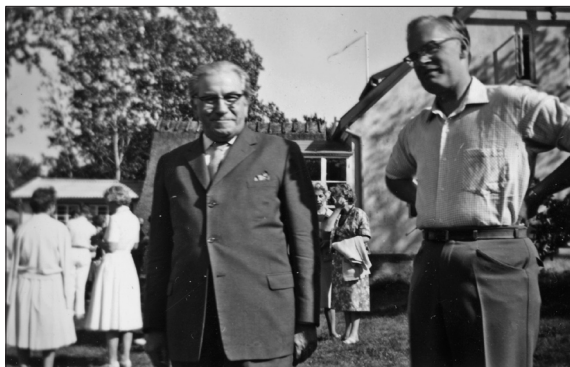
10.139 - 1960. Erik Gerner Larsson med sønnen Kim. - tb

10.140 - 1960. I Tage Buchs sommerhus ser vi her Martinus, sysse Buch og Mogens Møller. - tb

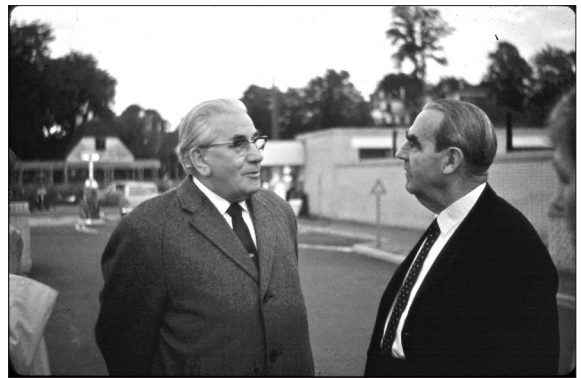
10.141 - 1960. Martinus og Sysse Buch i Villa Rosenberg. - tb

10.142 - 1960. Martinus og Benjamin Saxe i Villa Rosenberg. - es

10.143 - 1960. Martinus, Jane Voss og Erik Gerner Larsson i Villa Rosenberg. - tb

10.144 - 1960. Martinus taler med G. B. Nielsen i forbindelse med et besøg hos Per Thorell. - tb

10.145 - 1960. Martinus ved en sammenkomst hos Tage Buch. Fra højre ses i sofaen Tage Buch, Ib Schleicher, Martinus, Henning Laug, næsten ikke synlig Sv. Åge Rossen og yderst til venstre Mogens Møller. - tb

10.146 - 1960. Martinus på provinsturne hvor han rejser rundt og holder foredrag i studiekredsene. Her slapper han af hos Thorvald Andersen, Skive. - vm

10.104 *Martinus lejlighed i Institutet på Mariendalsvej på Frederiksborg.*

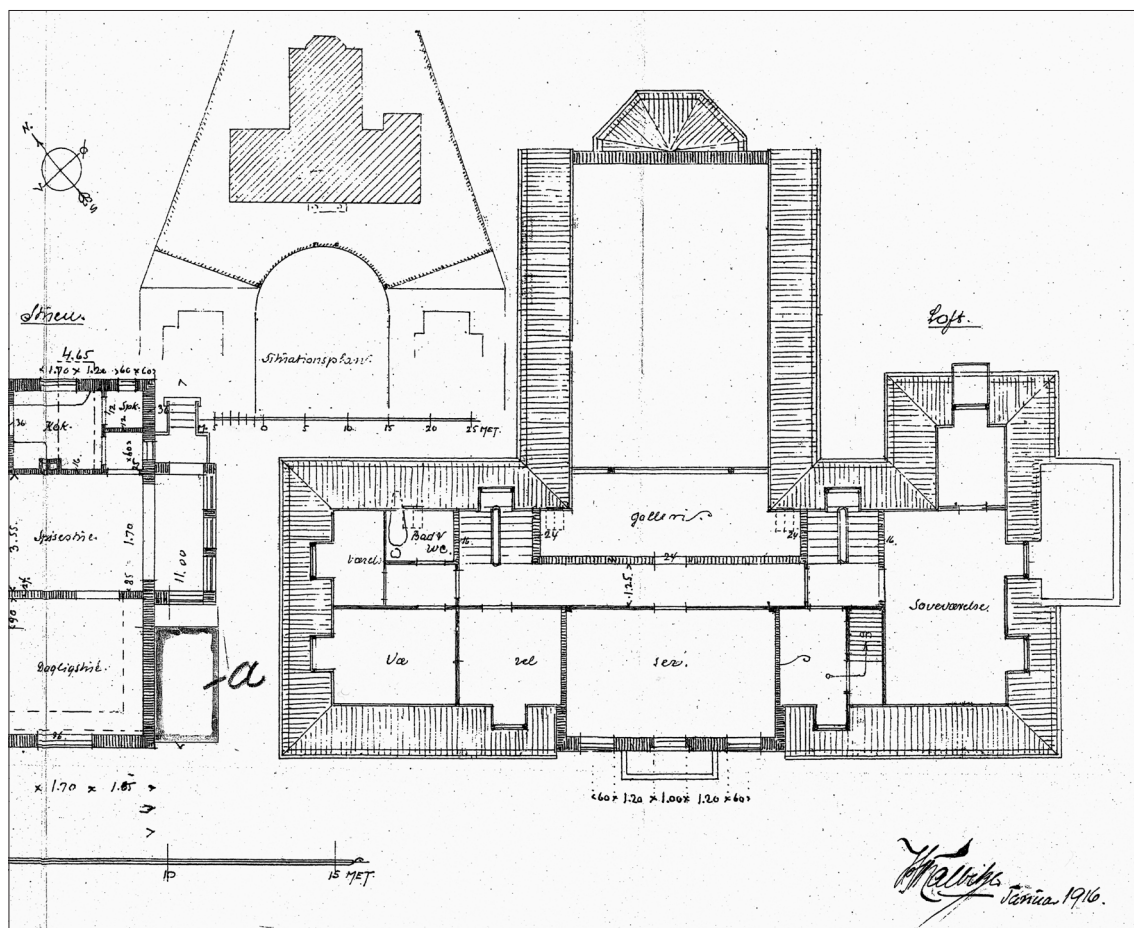
Vi har i 6. afsnit set hvordan ejendommen så ud da Martinus købte den, og vi så også lidt til de ændringer der skete da den efterfølgende blev ombygget. Der blev imidlertid ikke lavet så meget om på 1. sal hvor Martinus har sin lejlighed som han bebor når han om vinteren bor på Institutet på Frederiksberg.

Martinus bebor den nordlige del af bygningens 1. sal. Vi kan på tegningen nedenfor se det lille rum i det nordligste hjørne. Dette er Martinus køkken. Ved siden af det ses et lille badeværelse, og på den anden side af midtergangen er der et værelse. Ved siden af dette endnu et lille værelse og derefter en større stue med udgang til altanen på bygningens

forside over indgangsdøren. Ved ombygningen blev der lavet den lille ændring at gangarealet ud for stuen blev inddraget i denne. Det var i store træk den eneste ændring der skete i forhold til tegningen. Man kommer op til Martinus lejlighed af trappen ved siden af badeværelset.

Efterfølgende skal vi se en række billeder som viser hvordan lejligheden var indrettet, og Martinus som beboer.

Billederne af Martinus stuer er tager omkring 1980, men den eneste egentlige ændring der er sket, er at tapetet på væggene er udskiftet. Til at begynde med var tapetet meget småmønstret. Det senere tapet havde et kraftigt bladmønster.

10.147 - Martinus lejlighed på 1. sal i Institutet på Mariendalsvej, Frederiksborg. Bygningsfacaden der vender nedad på tegningen er fronten ud mod vejen med hovedindgangen under altanen. Rummene i den sydlige side, det vil sige til højre på tegningen har været beboet af forskellige af Martinus medarbejdere.

Det store rum der er opad på tegningen er foredragssalen der strækker sig over begge etager. Det sribede bælte der løber langs ydervæggene er skunkarealerne omkring lokalerne. mi

10.148 - Martinus store stue med udgang til altan.
- et

10.151 - Martinus skrivebord ved altandøren - et

10.149 - Den store stue set i modsat retning. - et

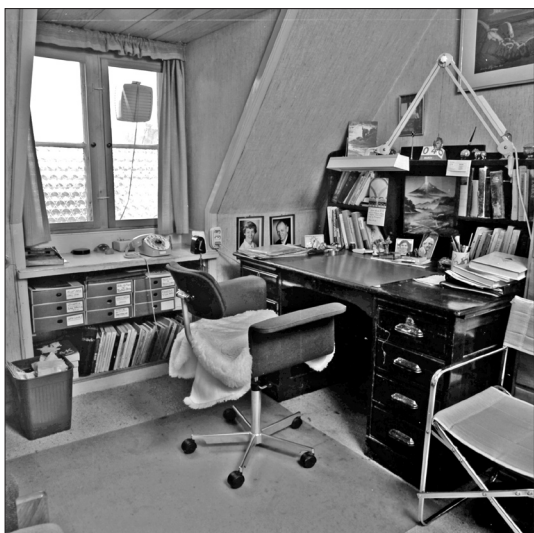
10.152 - Et hjørne af den store stue. - et

10.150 - Husets facade med Martinus altan. - et

10.153 - Martinus sofaarrangement. - et

10.154 og 10.157 - Hjørneværelset hvor Martinus havde samtaler med mennesker der søgte ham. - et

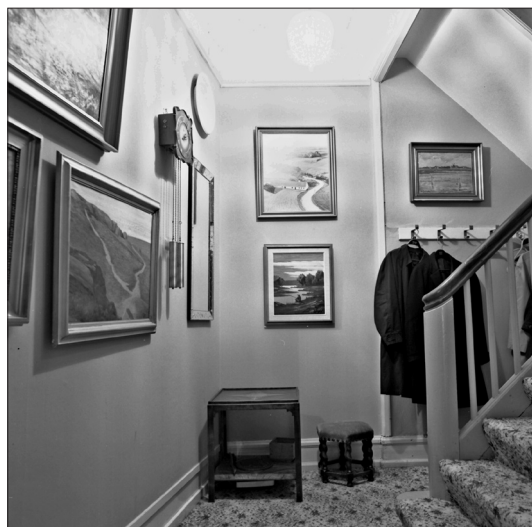
10.155 - Midterværelset. - et

10.158 - Trappevinduet med kristusfiguren på trappen op til Martinus lejlighed. - et

10.156 - Martinus køkken. - et

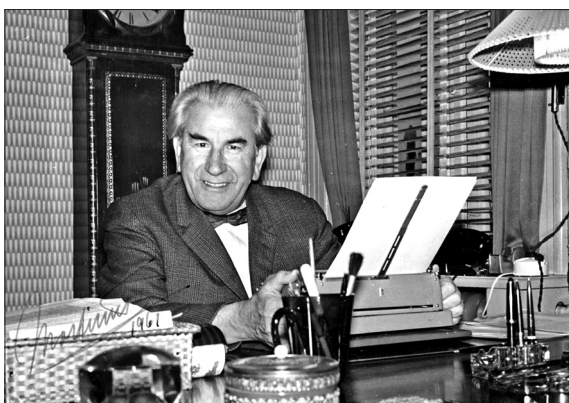
10.159 - Opgangen til Martinus lejlighed. - et

10.160 - 1950. Martinus arbejder ved sit skrivebord i stuen. - mi

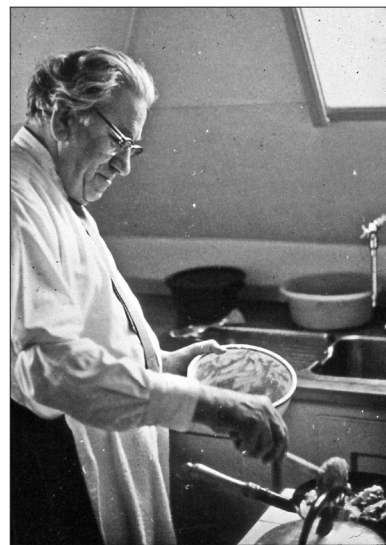
10.161 - 1950. Martinus i sin stue. - mi

10.162 - 1955. Martinus arbejder ved sit skrivebord i stuen. - e

10.163 - 1950. Martinus i sit sofaarrangement i stuen. - mi

10.164 - 1960. Martinus laver mad i køkkenet - tb

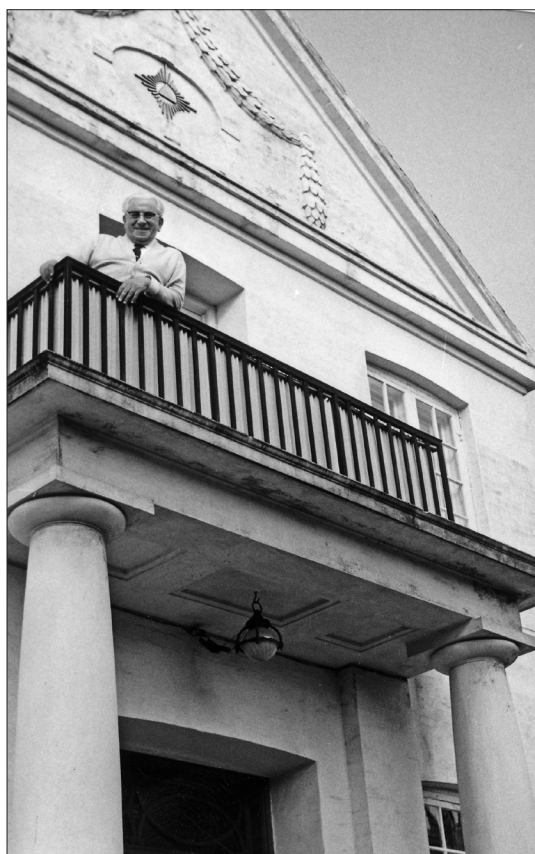
10.165 - 1969. Else Olsen (søster til Grethe Brinckhard) lavede mad til Martinus i flere år. - tb

10.166 - 1950. Martinus arbejder ved sit skrivebord i stuen. - mi

10.167 - 1956. Martinus ved indgangen til Martinus Institut, Mariendalsvej. Billedet er taget kort tid efter at Martinus var blevet opereret for kræft i maven. - c

10.168 - 1977. Martinus ser ned fra sin altan på Institutet. - tb